

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 83

42. vuosikerta

27. maaliskuuta 1999

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 660/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, asetuksen (ETY) N:o 2075/92 muuttamisesta ja tupakanlehtien jäsenvaltiokohtaisten palkkioiden ja takuukynnysten vahvistamisesta lajikeryhmittäin satovuosien 1999, 2000 ja 2001 osalta 10
- Komission asetus (EY) N:o 661/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 15
- Komission asetus (EY) N:o 662/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Ranskan merentakaisiin departementteihin annetun asetuksen (ETY) N:o 391/92 muuttamisesta 17
- Komission asetus (EY) N:o 663/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Kanariansaarille annetun asetuksen (ETY) N:o 1832/92 muuttamisesta 19
- Komission asetus (EY) N:o 664/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Azoreille ja Madeiraaan annetun asetuksen (ETY) N:o 1833/92 muuttamisesta 21
- Komission asetus (EY) N:o 665/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 23
- Komission asetus (EY) N:o 666/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä 25
- Komission asetus (EY) N:o 667/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamiseksi Kanariansaarille 27

Hinta: 19,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 668/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamiseksi Azoreille ja Madeiraan	29
Komission asetus (EY) N:o 669/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2565/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	31
Komission asetus (EY) N:o 670/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2566/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	32
Komission asetus (EY) N:o 671/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2564/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	33
Komission asetus (EY) N:o 672/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 200. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voioöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärän vahvistamisesta	34
Komission asetus (EY) N:o 673/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, asetuksessa (ETY) N:o 1589/87 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 236. tarjouskilpailussa sovellettavan voion enimmäisostohinnan vahvistamisesta	35
Komission asetus (EY) N:o 674/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, voion vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voioöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 28. erityisessä tarjouskilpailussa	36
Komission asetus (EY) N:o 675/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, Kanariansaarten siitoskanien hankintataseen ja hankintatuen vahvistamisesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 4 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1394/98 muuttamisesta	38
★ Komission asetus (EY) N:o 676/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 kuivarehualan yhteisen markkinajärjestelyn soveltamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 785/95 muuttamisesta viidennen kerran	40
★ Komission asetus (EY) N:o 677/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetusta asetuksesta (EY) N:o 1445/95 poikkeamisesta väliaikaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 2789/98 muuttamisesta	42
★ Komission asetus (EY) N:o 678/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, Pecorino Romano -juuston yksityiselle varastoinnille annettavan tuen myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä	43
★ Komission asetus (EY) N:o 679/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, Grana Padano-, Parmigiano Reggiano- ja Provolone-juuston yksityiselle varastoinnille annettavan tuen myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2659/94 muuttamisesta	46
Komission asetus (EY) N:o 680/1999, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999, asetuksessa (ETY) N:o 1627/89 säädettyjen interventiotuella koskevien erityistoimenpiteiden mukaisesti toteutetun kahdennensadannenkahdennenkymmenennen osittaisen tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä	47

★ Komission direktiivi 1999/19/EY, annettu 18 päivänä maaliskuuta 1999, yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän, annetun neuvoston direktiivin 97/70/EY muuttamisesta ⁽¹⁾	48
---	----

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

1999/224/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä helmikuuta 1999, Euroopan yhteisön ja Israelin valtion välisen tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä	50
Euroopan yhteisön ja Israelin valtion välinen tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskeva sopimus	51
Yhteinen julistus	60

Komissio

1999/225/EY:

★ Komission päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1998, Saksan tuesta Herborn und Breitenbach GmbH:lle, entinen Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1687)	62
---	----

1999/226/EHTY:

★ Komission päätös, tehty 1 päivänä heinäkuuta 1998, Friuli-Venezia Giulia alueen suunnittelema tuesta terästeollisuusyritykselle Servola SpA:lle ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1941)	69
---	----

1999/227/EHTY:

★ Komission päätös, tehty 29 päivänä heinäkuuta 1998, Niedersachsenin osavaltion (Saksa) Georgsmarienhütte GmbH:lle myöntämistä tuista ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2556)	72
--	----

1999/228/EY:

★ Komission päätös, tehty 5 päivänä maaliskuuta 1999, neuvoston päätöksen 79/542/ETY ja päätösten 92/160/ETY, 92/260/ETY, 93/195/ETY ja 93/197/ETY muuttamisesta rekisteröityjen hevosten tuontiin, tilapäiseen tuontiin ja takaisin tuontiin Saudi-Arabian tietyistä osista liittyvien eläinten terveysvaatimusten osalta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 496)	77
---	----

Oikaisuja

★ Oikaistaan komission päätös 1999/90/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti kalvojen ja kermien osalta (EYVL L 29, 3.2.1999)	80
★ Oikaistaan komission päätös 1999/91/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti lämmöneristetuotteiden osalta (EYVL L 29, 3.2.1999)	80
★ Oikaistaan komission päätös 1999/93/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti ovien, ikkunoiden, ikkunaluukujen, pimentimien, teollisuusovien ja niihin liittyvien rakennustarvikkeiden osalta (EYVL L 29, 3.2.1999)	80
★ Oikaistaan komission päätös 1999/94/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti betonielementtien, kevytrunkoainebetonielementtien ja höyrykarkaistujen kevytbetonielementtien osalta (EYVL L 29, 3.2.1999)	80

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 659/1999,

annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999,

**Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista
yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- (1) tämän asetuksen olisi koskettava kaikilla aloilla myönnettäviä tukia, tämän kuitenkaan rajoittamatta tiettyjä aloja koskevista asetuksista säädettyjen erityisten menettelysääntöjen noudattamista; perustamissopimuksen 77 ja 92 artiklan soveltamiseksi komissiolla on seurattavana voimassa olevaa tukea, tehdessään päätöksiä uusista tai muutetuista tuista ja toteuttaessaan toimenpiteitä, jotka koskevat komission päätösten tai ilmoittamista koskevien vaatimusten noudattamista jättämistä, perustamissopimuksen 93 artiklan nojalla nimenomainen valtuus päättää, soveltuuko valtion tuki yhteismarkkinoille,
- (2) komissio on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti kehittänyt ja ottanut käyttöön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevan yhtenäisen käytännön sekä antanut useissa tiedonannoissa menettelysääntöjä ja -periaatteita; perustamissopimuksen 93 artiklassa tarkoitetun menettelyn toimivuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi tämä käytäntö olisi koonnettava ja vahvistettava asetuksella,
- (3) perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamisesta annettavalla menettelyä koskevalla asetuksella lisätään avoimuutta ja oikeusvarmuutta,
- (4) oikeusvarmuuden varmistamiseksi on asianmukaista määritellä, missä olosuhteissa tukea on pidettävä voimassa olevana tukena; sisämarkkinoiden täydentä-

minen ja tehostaminen on asteittain etenevä prosessi, joka näkyy valtion tukia koskevan politiikan jatkuvana kehittämisenä; tämän kehityksen vuoksi jotkin toimenpiteet, jotka eivät voimaan tullessaan olleet valtion tukia, ovat sittemmin muodostuneet sellaisiksi,

- (5) perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle on ilmoitettava tuen myöntämistä koskevasta suunnitelmasta, eikä suunnitelmaa saa panna täytäntöön ennen kuin komissio on sen hyväksynyt,
- (6) perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa ja toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, jotta komissio voi toteuttaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä,
- (7) määräajan, jonka kuluessa komission on saatettava ilmoitetun tuen alustava tutkinta päätökseen, olisi oltava kaksi kuukautta täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta tai kyseessä olevan jäsenvaltion antaman asianmukaisesti perustellun lausunnon saamisesta, jossa se pitää ilmoitusta täydellisenä sillä perusteella, että komission pyytämiä lisätietoja ei ole käytettävissä tai ne on jo toimitettu; oikeusvarmuuden vuoksi olisi tämä tutkinta saatettava loppuun päätöksellä,
- (8) tapauksissa, joissa komissio ei alustavan tutkimuksen perusteella voi todeta tuen soveltuvan yhteismarkkinoille, olisi aloitettava muodollinen tutkintamenettely, jotta komissio voi kerätä kaikki tarvitsemansa tiedot tuen soveltuvuuden arvioimiseksi ja antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää huomautuksensa; asianomaisten osapuolten oikeudet voidaan parhaiten turvata perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn muodollisen tutkintamenettelyn avulla,

⁽¹⁾ EYVL C 116, 16.4.1998, s. 13

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. tammikuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 284, 14.9.1998, s. 10

- (9) otettuaan huomioon asianomaisten osapuolten huomautukset komissio lopettaa tutkimuksensa tekemällä lopullisen päätöksen heti, kun epäilykset on poistettu; jos tutkintaa ei ole saatettu päätökseen 18 kuukauden kuluessa menettelyn aloittamisesta, on tarpeen, että kyseisellä jäsenvaltiolla on mahdollisuus pyytää päätöstä, joka komission olisi tehtävä kahden kuukauden kuluessa,
- (10) sen varmistamiseksi, että valtion tukea koskevia sääntöjä sovelletaan oikein ja tehokkaasti, komissiolla olisi oltava mahdollisuus peruuttaa päätös, joka on perustunut virheellisiin tietoihin,
- (11) jotta varmistettaisiin perustamissopimuksen 93 artiklan ja erityisesti sen 3 kohdan sisältämän ilmoittamisvelvollisuuden sekä täytäntöönpanokiellon noudattaminen, komission olisi tutkittava kaikki sääntöjenvastaisen tuen tapaukset; avoimuuden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi olisi säädettävä menettelyistä, joita näissä tapauksissa on noudatettava; jos jäsenvaltio ei ole noudattanut ilmoittamisvelvollisuutta tai täytäntöönpanokieltoa, määräaikaisten ei tulisi olla komissiota sitovia,
- (12) sääntöjenvastaisen tuen tapauksissa komissiolla olisi oltava oikeus hankkia kaikki tarvittavat tiedot tehdäkseen päätöksen ja palauttaakseen tarvittaessa välittömästi vääristymättömän kilpailutilanteen; tämän vuoksi komission on voitava toteuttaa kyseiseen jäsenvaltioon kohdistuvia välitoimia; kyseiset välitoimet voivat olla tietojen antamista, tuen maksamisen keskeyttämistä ja takaisinperimistä koskevia välipäätöksiä; tapauksissa, joissa tietojen antamista koskevaa välipäätöstä ei noudateta, komission olisi voitava tehdä päätös saatavilla olevien tietojen perusteella ja, jos toimenpiteen keskeyttämistä tai takaisinperimistä koskevaa välipäätöstä ei noudateta, sen olisi voitava saattaa asia suoraan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti,
- (13) yhteismarkkinoille soveltumattoman sääntöjenvastaisen tuen tapauksessa olisi palautettava tehokkaan kilpailun tilanne; tämän vuoksi on tarpeen, että tuki, korot mukaan lukien, peritään takaisin viipymättä; takaisinperiminen on toteutettava kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti; näiden menettelyjen soveltaminen ei saisi vaikeuttaa tehokkaan kilpailun tilanteen palauttamista estämällä komission päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano; tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet komission päätöksen tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi,
- (14) oikeusvarmuuden vuoksi on tarpeen säätää sääntöjenvastaisen tuen osalta kymmenen vuoden vanhentumisaika, minkä jälkeen takaisinperimistä ei voida määrätä,
- (15) tuen väärinkäytöllä voi olla sisämarkkinoiden toimintaan vaikutuksia, jotka voivat olla samanlaisia kuin sääntöjenvastaisen tuen vaikutukset ja joita sen vuoksi olisi torjuttava samankaltaisin menettelyin; mahdollisesti väärinkäytetty tuki on toisin kuin sääntöjenvastainen tuki komission aiemmin hyväksymää tukea; tämän vuoksi komission ei tulisi saada käyttää takaisinperimistä koskevaa välipäätöstä tuen väärinkäyttötapauksissa,
- (16) on tarpeen määritellä kaikki ne mahdollisuudet, joita kolmansilla osapuolilla on etujensa puolustamiseksi valtion tukea koskevista menettelyistä,
- (17) perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission on jäsenvaltioiden kanssa seurattava jatkuvasti voimassa olevia tukijärjestelmiä; avoimuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi on tarpeen yksilöidä tässä artiklassa tarkoitettun yhteistyön soveltamisala,
- (18) voimassa olevien tukiohjelmien yhteismarkkinoille soveltuvuuden varmistamiseksi ja perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission olisi tehtävä ehdotuksia aiheellisiksi toimenpiteiksi, jos olemassa oleva tukiohjelma ei sovellu tai ei enää sovellu yhteismarkkinoille, ja aloitettava perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely, jos asianomainen jäsenvaltio kieltäytyy pane-masta täytäntöön ehdotettuja toimenpiteitä,
- (19) jotta komissio voisi valvoa tehokkaasti päätöstensä noudattamista ja jotta helpotettaisiin komission ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä näiden seurattessa perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti jatkuvasti kaikkia jäsenvaltioissa voimassa olevia tukiohjelmiä, on tarpeen säätää yleinen velvollisuus toimittaa kertomus kaikista voimassa olevista tukioh-jelmista,
- (20) jos komissio vakavasti epäilee, noudatetaanko sen päätöksiä, sen käytettävissä olisi oltava lisävälineitä, joiden avulla se saa tarvittavat tiedot sen tarkastamiseksi, että sen päätöksiä noudatetaan tehokkaasti; paikalla tehtävät tarkastuskäynnit ovat sopiva ja käytökelppoinen keino tähän tarkoitukseen erityisesti silloin, kun tukea on saatettu käyttää väärin; komissiolla on siksi oltava valtuudet tehdä tarkastuskäyn-tejä paikalla, ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viran-omaisten on toimittava yhteistyössä komission kanssa silloin, kun yritys vastustaa tarkastuskäyntiä,

(21) avoimuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi komission päätökset on aiheellista julkistaa, noudattaen kuitenkin periaatetta, jonka mukaan valtion myöntämiä tukia koskevat päätökset osoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle; sen vuoksi on aiheellista julkaista kaikki päätökset, joilla voi olla vaikutusta asianomaisten osapuolten etuihin, joko täydellisinä tai tiivistelminä tai antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus saada jäljennökset näistä päätöksistä, jos päätöksiä ei ole julkaistu tai niitä ei ole julkaistu täydellisinä; julkistaessaan päätöksiään komission olisi noudatettava salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä perustamissopimuksen 214 artiklan mukaisesti, ja

(22) komission olisi läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa voitava antaa täytäntöönpanosäännöksiä, joissa vahvistetaan tässä asetuksessa tarkoitettuja menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt; komission ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön mahdollistamiseksi on aiheellista perustaa neuvoa-antava valtioneuvoston tukikomitea, jota kuullaan ennen kuin komissio antaa säännöksiä tämän asetuksen nojalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISTÄ

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) ”tuella” toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa asetetut tunnusmerkit;
- b) ”voimassa olevalla tuella”
 - i) tukia, jotka olivat olemassa ennen perustamissopimuksen voimaantuloa kyseisessä jäsenvaltiossa, eli tukiohjelmia ja yksittäisiä tukia, jotka on otettu käyttöön ennen perustamissopimuksen voimaantuloa ja joita voidaan soveltaa edelleen perustamissopimuksen voimaantulon jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 144 ja 172 artiklan soveltamista;
 - ii) hyväksytyjä tukia eli tukiohjelmia ja yksittäisiä tukia, jotka komissio tai neuvosto on hyväksynyt;
 - iii) tukia, joiden voidaan katsoa joko tämän asetuksen 4 artiklan 6 kohdan nojalla tai ennen tämän

asetuksen antamista, mutta tämän menettelyn mukaisesti, tulleen hyväksytyiksi;

- iv) tukia, joiden voidaan tämän asetuksen 15 artiklan nojalla katsoa voimassa olevaksi tueksi;
- v) tukia, joiden voidaan katsoa olevan voimassa olevia tukia, koska voidaan osoittaa, että ne käyttöönottohetkellä eivät vielä olleet tukia, mutta ovat muuttuneet myöhemmin sellaisiksi yhteismarkkinoiden kehityksen johdosta ilman, että jäsenvaltio olisi muuttanut niitä. Jos tietyt toimenpiteet muuttuvat tuiksi sen jälkeen, kun tietty toiminta on vapautettu kilpailulle yhteisön lainsäädännössä, näitä toimenpiteitä ei kilpailun vapauttamiselle vahvistetun ajankohdan jälkeen pidetä voimassa olevana tukena.
- c) ”uudella tuella” kaikkia tukia, eli tukiohjelmia ja yksittäisiä tukia, jotka eivät ole voimassa olevaa tukea, mukaan lukien voimassa olevan tuen muutokset;
- d) ”tukiohjelmalla” säädöstä tai päätöstä, jonka perusteella yksittäisiä tukia voidaan myöntää yrityksille, jotka määritellään säädöksessä tai päätöksessä yleisesti ja käsitteellisesti ilman, että edellytetään muita täytäntöönpanotoimenpiteitä, sekä säädöstä tai päätöstä, jonka perusteella erityiseen hankkeeseen liittymätöntä tukea voidaan myöntää yhdelle tai useammalle yritykselle toistaiseksi ja/tai rajoittamaton määrä;
- e) ”yksittäisellä tuella” tukia, joita ei ole myönnetty tukiohjelman osana, sekä niitä tukiohjelman osana myönnettyjä tukia, joista on ilmoitettava;
- f) ”sääntöjenvastaisella tuella” uusia tukia, jotka on otettu käyttöön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan vastaisesti;
- g) ”tuen väärinkäytöllä” tukia, jota tuensaaja on käyttänyt tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan taikka 7 artiklan 3 tai 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen vastaisesti;
- h) ”asianomaisella osapuolella” jäsenvaltiota, henkilöä, yritystä tai yritysten yhteenliittymää, jonka etuihin tuen myöntäminen voi vaikuttaa, erityisesti tuensaajaa, kilpailuvia yrityksiä ja alan järjestöjä.

II LUKU

ILMOITETTUA TUKEA KOSKEVA MENETTELY

2 artikla

Uudesta tuesta ilmoittaminen

1. Jollei perustamissopimuksen 94 artiklan tai sen muiden asiaa koskevien määräysten nojalla annetuissa

asetuksissa toisin säädetä, asianomaisen jäsenvaltion on riittävän ajoissa ilmoitettava komissiolle kaikista suunnitelmistaan myöntää uutta tukea. Komissio ilmoittaa viipymättä asianomaiselle jäsenvaltiolle ilmoituksen vastaanottamisesta.

2. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava ilmoituksessaan kaikki tarvittavat tiedot, jotta komissio pystyy tekemään 4 ja 7 artiklan mukaisen päätöksen, jäljempänä "täydellinen ilmoitus".

3 artikla

Täytäntöönpanokielto

Tukea, josta on 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava, ei saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on tehnyt, tai sen katsotaan tehneen, päätöksen tällaisen tuen hyväksymisestä.

4 artikla

Ilmoituksen alustava tutkinta ja komission päätökset

1. Komissio tutkii ilmoituksen heti sen saatuaan. Komissio tekee päätöksen 2, 3 tai 4 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

2. Jos komissio alustavan tutkinnan jälkeen toteaa, että ilmoitettu toimenpide ei ole tukea, se tekee asiasta tämän seikan toteavan päätöksen.

3. Jos komissio alustavan tutkinnan jälkeen toteaa, että ilmoitetun toimenpiteen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille ei ole epäilyjä ja jos toimenpide kuuluu perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, se päättää, että tuki soveltuu yhteismarkkinoille, jäljempänä "vastustamatta jättämistä koskeva päätös". Päätöksessä on mainittava, mitä perustamissopimuksen mukaista poikkeusta on sovellettu.

4. Jos komissio alustavan tutkinnan jälkeen toteaa, että ilmoitetun toimenpiteen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille on epäilyjä, se päättää aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn, jäljempänä "muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskeva päätös".

5. Edellä 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut päätökset on tehtävä kahden kuukauden kuluessa. Tämä määräaika alkaa täydellisen ilmoituksen vastaanottamista seuraavasta päivästä. Ilmoitusta pidetään täydellisenä, jos komissio ei pyydä lisätietoja kahden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta tai muun pyydetyn lisätiedon vastaanottamisesta. Määräaikaa voidaan jatkaa komission ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella. Komissio voi tarvittaessa asettaa lyhyempiä määräaikoja.

maisen jäsenvaltion suostumuksella. Komissio voi tarvittaessa asettaa lyhyempiä määräaikoja.

6. Jos komissio ei ole tehnyt päätöstä 2, 3 tai 4 kohdan mukaisesti ja 5 kohdassa asetetussa määräajassa, tukea pidetään komission hyväksymänä. Tällöin asianomainen jäsenvaltio voi ottaa kyseiset toimenpiteet käyttöön ilmoitettuaan siitä ennalta komissiolle, jollei komissio tee tämän artiklan nojalla päätöstä 15 työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

5 artikla

Tietojensaantipyynnöt

1. Jos komissio katsoo, että tiedot, jotka asianomainen jäsenvaltio antaa 2 artiklan mukaisesti ilmoitetusta toimenpiteestä, ovat puutteelliset, se pyytää kaikki tarvittavat lisätiedot. Jos jäsenvaltio vastaa tähän pyyntöön, komissio ilmoittaa sille vastauksen vastaanottamisesta.

2. Jos asianomainen jäsenvaltio ei anna pyydettyjä tietoja komission asettamassa määräajassa tai jos se antaa puutteelliset tiedot, komissio lähettää muistutuksen, jossa se asettaa aiheellisen lisämääräajan, jonka kuluessa tiedot on annettava.

3. Ilmoitus on katsottava peruutetuksi, jos pyydettyjä tietoja ei anneta asetetussa määräajassa, jollei tätä aikaa jatketa ennen asetetun määräajan päättymistä komission ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tai jollei asianomainen jäsenvaltio asianmukaisesti perustellulla lausunnolla ilmoita komissiolle, että se pitää ilmoitusta täydellisenä sillä perusteella, että pyydettyjä lisätietoja ei ole käytettävissä tai ne on jo toimitettu. Tällaisessa tapauksessa 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määräaika alkaa lausunnon vastaanottamista seuraavana päivänä. Jos ilmoitus katsotaan peruutetuksi, komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle.

6 artikla

Muodollinen tutkintamenettely

1. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitetään asiaan liittyvät oikeudelliset seikat ja tosiseikat lyhyesti, komission alustava arvio ehdotetun toimenpiteen tukiluonteesta ja epäilyt toimenpiteen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Päätöksessä pyydetään asianomaista jäsenvaltiota ja muita asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa asetetussa määräajassa, joka yleensä on enintään yksi kuukausi. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio voi jatkaa asetettua määräaikaa.

2. Saadut huomautukset toimitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle. Jos asianomaiset osapuolet niille mahdollisesti aiheutuvan vahingon vuoksi sitä pyytävät, niiden henkilöllisyyttä ei ilmaista asianomaiselle jäsenvaltiolle. Asianomainen jäsenvaltio voi vastata huomautuksiin määräajassa, joka yleensä on enintään yksi kuukausi. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio voi jatkaa asetettua määräaikaa.

7 artikla

Muodollisen tutkintamenettelyn päättämistä koskevat komission päätökset

1. Muodollinen tutkintamenettely päätetään päätöksellä tämän artiklan 2–5 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

2. Jos komissio toteaa, tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion tekemien muutosten jälkeen, että ilmoitettu toimenpide ei ole tukea, se tekee asiasta tämän seikan toteavan päätöksen.

3. Jos komissio toteaa, tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion tekemien muutosten jälkeen, että enää ei ole epäilyjä ilmoitetun toimenpiteen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, se päättää, että tuki soveltuu yhteismarkkinoille, jäljempänä ”myönteinen päätös”. Päätöksessä on mainittava, mitä perustamissopimuksen mukaista poikkeusta on sovellettu.

4. Komissio voi asettaa myönteiselle päätökselle ehtoja, joiden täytyttyä se voi katsoa tuen soveltuvan yhteismarkkinoille, sekä velvoitteita, joiden avulla se voi valvoa päätöksen noudattamista, jäljempänä ”ehdollinen päätös”.

5. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu tuki ei sovellu yhteismarkkinoille, se päättää, että tukea ei saa myöntää, jäljempänä ”kielteinen päätös”.

6. Edellä 2, 3, 4 ja 5 kohdan mukaiset päätökset tehdään heti, kun 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja epäilyjä ei enää ole. Komission on pyrittävä mahdollisuuksiensa mukaan tekemään päätös 18 kuukauden kuluessa menettelyn aloittamisesta. Tätä määräaikaa voidaan pidentää komission ja asianomaisen jäsenvaltion yhteisestä sopimuksesta.

6. Kun 6 kohdassa säädetty määräaika on päättynyt ja jos asianomainen jäsenvaltio sitä pyytää, komissio tekee kahden kuukauden kuluessa päätöksen käytettävissään olevien tietojen perusteella. Jos toimitetut tiedot eivät riitä yhteismarkkinoille soveltumisen toteamiseen, komissio tekee tarvittaessa kielteisen päätöksen.

8 artikla

Ilmoituksen peruuttaminen

1. Asianomainen jäsenvaltio voi peruuttaa 2 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen hyvissä ajoin ennen kuin komissio on tehnyt 4 tai 7 artiklan mukaisen päätöksen.

2. Jos komissio on aloittanut muodollisen tutkintamenettelyn, komissio päättää kyseisen menettelyn.

9 artikla

Päätöksen peruuttaminen

Komissio voi peruuttaa 4 artiklan 2 tai 3 kohdan, tai 7 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen annettuaan asianomaiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden toimittaa huomautuksensa, jos päätös on perustunut menettelyn aikana annettuihin virheellisiin tietoihin, jotka ovat olleet päätöksen kannalta ratkaisevia. Ennen päätöksen peruuttamista ja uuden päätöksen tekemistä komissio aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tämän asetuksen 6, 7 ja 10 artiklaa, 11 artiklan 1 kohtaa sekä 13, 14 ja 15 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

III LUKU

SÄÄNTÖJENVASTAISTA TUKEA KOSKEVA MENETTELÄ

10 artikla

Tutkinta, tietojensaantipyyntö ja tietojen antamista koskeva välipäätös

1. Jos komissiolla on miltä hyvänsä taholta saatuja tietoja oletetusta sääntöjenvastaisesta tuesta, se tutkii tiedot viipymättä.

2. Se pyytää tarvittaessa tietoja asianomaiselta jäsenvaltiolta. Tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohtaa sekä 5 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

3. Jos asianomainen jäsenvaltio ei 5 artiklan 2 kohdan mukaisesta muistutuksesta huolimatta anna pyydettyjä tietoja komission asettamassa määräajassa tai jos se antaa puutteelliset tiedot, komissio vaatii päätöksellä, jäljempänä ”tietojen antamista koskeva välipäätös”, tietoja annettavaksi. Päätöksessä on eriteltävä vaadittavat tiedot ja asetettava määräaika, jonka kuluessa tiedot on annettava.

*11 artikla***Tuen maksamisen keskeyttämistä tai sen tilapäistä takaisinperimistä koskeva välipäätös**

1. Annettuaan asianomaiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden esittää huomautuksensa komissio voi tehdä päätöksen, jolla jäsenvaltio veloitetaan keskeyttämään sääntöjenvastaisen tuen maksaminen, kunnes komissio on tehnyt päätöksen tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, jäljempänä ”tuen keskeyttämistä koskeva välipäätös”.

2. Annettuaan asianomaiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden esittää huomautuksensa komissio voi tehdä päätöksen, jolla jäsenvaltio veloitetaan tilapäisesti perimään takaisin sääntöjenvastaiset tuet, kunnes komissio on tehnyt päätöksen tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, jäljempänä ”takaisinperimistä koskeva välipäätös”, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- vakiintuneen käytännön mukaisesti ei ole epäilyjä asianomaisen toimenpiteen tukiluonteesta;
- on tarpeen toimia pikaisesti; ja
- on olemassa vakava vaara siitä, että kilpailijalle aiheutuu huomattavaa ja korvaamatonta vahinkoa.

Takaisinperiminen toteutetaan 14 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kun tuki on tosiasiallisesti peritty takaisin, komissio tekee päätöksen ilmoitetuun tukeen sovellettavien määräaikojen puitteissa.

Komissio voi antaa jäsenvaltiolle luvan maksaa tuen takaisinperimisen yhteydessä asianomaiselle yritykselle pelastamistukea.

Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan vain niihin sääntöjenvastaisiin tukiin, jotka on pantu täytäntöön tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

*12 artikla***Välipäätöksen noudattamatta jättäminen**

Jos jäsenvaltio ei noudata tuen keskeyttämistä tai takaisinperimistä koskevaa välipäätöstä, komissio voi, samalla kun se tutkii asian saatavilla olevien tietojen pohjalta, saattaa asian suoraan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja pyytää sitä toteamaan, että välipäätöksen noudattamatta jättäminen merkitsee perustamissopimuksen rikkomista.

*13 artikla***Komission päätökset**

1. Mahdollista sääntöjenvastaista tukea koskevan tutkimuksen tuloksista on tehtävä päätös 4 artiklan 2, 3 tai 4 kohdan mukaisesti. Jos on kyse muodollisen tutkintame-

nettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä, menettely päätetään 7 artiklan mukaisella päätöksellä. Jollei jäsenvaltio noudata tietojen antamista koskevaa välipäätöstä, päätös tehdään saatavilla olevien tietojen perusteella.

2. Jos on kyse sääntöjenvastaisesta tuesta, 4 artiklan 5 kohdassa, 7 artiklan 6 kohdassa ja 7 artiklan 7 kohdassa asetettu määräaika ei sido komissiota, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Tämän asetuksen 9 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

*14 artikla***Tuen takaisinperiminen**

1. Sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta, jäljempänä ”takaisinperimistä koskeva päätös”. Komissio ei saa vaatia tuen takaisinperimistä, jos tämä olisi yhteisön lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastaista.

2. Takaisinperimistä koskevan päätöksen nojalla takaisin perittävään tukeen lisätään korko, jonka suuruuden komissio vahvistaa. Korkoa maksetaan siitä päivästä alkaen, jolloin sääntöjenvastainen tuki on ollut tuensaajan käytössä, sen takaisinperimispäivään asti.

3. Takaisinperiminen on toteutettava viipymättä ja asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti, jos ne mahdollistavat komission päätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla antamien määräysten soveltamista. Tämän toteuttamiseksi, ja jos asia on jonkin kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä, asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki oikeudellisissa järjestelmissään käytävissä olevat tarpeelliset toimenpiteet, mukaan lukien tilapäiset toimet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännön soveltamista.

*15 artikla***Vanhentumisaika**

1. Komission toimivaltuuksiin periä tuki takaisin sovelletaan kymmenen vuoden vanhentumisaikaa.

2. Vanhentumisaika alkaa päivästä, jona sääntöjenvastainen tuki on myönnetty tuen saajalle joko yksittäisenä tukena tai tukiohjelman kuuluvana tukena. Sääntöjenvastaista tukea koskevat komission toimet tai jäsenvaltion

komission pyynnöstä toteuttamat toimet keskeyttävät vanhentumisajan. Vanhentumisaika alkaa uudelleen kunkin keskeytyksen jälkeen. Vanhentumisaikaa laskettaessa ei oteta huomioon aikaa, jona komission päätös on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltävänä.

3. Tuki, jonka osalta vanhentumisaika on kulunut umpeen, katsotaan voimassa olevaksi tueksi.

IV LUKU

TUEN VÄÄRINKÄYTTÖÄ KOSKEVA MENETTELY

16 artikla

Tuen väärinkäyttö

Tuen väärinkäyttötapauksissa komissio voi aloittaa 4 artiklan 4 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan soveltamista. Tämän asetuksen 6, 7, 9 ja 10 artiklaa, 11 artiklan 1 kohtaa sekä 12, 13, 14 ja 15 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

V LUKU

VOIMASSA OLEVIA TUKIOHJELMIA KOSKEVA MENETTELY

17 artikla

Perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukainen yhteistyö

1. Komission on saatava asianomaiselta jäsenvaltiolta kaikki tarvittavat tiedot tarkistaakseen jäsenvaltion kanssa voimassa olevia tukiohjelmaa perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos komissio katsoo, että voimassa oleva tukiohjelma ei sovellu tai ei enää sovellu yhteismarkkinoille, se ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle alustavista kannastaan ja antaa tälle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio voi pidentää tätä määräaikaa.

18 artikla

Ehdotus aiheellisiksi toimenpiteiksi

Jos komissio jäsenvaltion 17 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella katsoo, että voimassa oleva tukiohjelma ei sovellu tai ei enää sovellu yhteismarkkinoille, se antaa suosituksen, jossa se ehdottaa aiheellisia toimen-

piteitä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Suositus voi koskea erityisesti:

- a) tukiohjelman asiasisällön muuttamista; tai
- b) menettelytapoja koskevien vaatimusten asettamista; taikka
- c) tukiohjelman lakkauttamista.

19 artikla

Aiheellisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen oikeudelliset vaikutukset

1. Jos asianomainen jäsenvaltio hyväksyy ehdotetut toimenpiteet ja ilmoittaa siitä komissiolle, komissio kirjaa kyseisen tiedon ja ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle. Annettuaan hyväksyntänsä jäsenvaltio on velvollinen toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet.

2. Jos asianomainen jäsenvaltio ei hyväksy ehdotettuja toimenpiteitä ja komissio otettuaan huomioon asianomaisen jäsenvaltion esittämät perusteet, pitää näitä toimenpiteitä edelleen tarpeellisina, se aloittaa 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn. Tämän asetuksen 6, 7 ja 9 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

VI LUKU

ASIANOMAISET OSAPUOLET

20 artikla

Asianomaisten osapuolten oikeudet

1. Asianomaiset osapuolet voivat 6 artiklan mukaisesti tehdä huomautuksia muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevasta komission päätöksestä. Asianomaisille osapuolille, jotka ovat tehneet tällaisia huomautuksia, ja kaikille yksittäisen tuen saajille toimitetaan jäljennös komission 7 artiklan mukaisesti tekemästä päätöksestä.

2. Asianomaiset osapuolet voivat toimittaa komissiolle tietoja oletetuista sääntöjenvastaisista tuista ja tuen väärinkäytöstä. Jos komissio katsoo, että sillä ei saamiensa tietojen perusteella ole riittävää syytä ottaa kantaa asiaan, se ilmoittaa tästä asianomaiselle osapuolelle. Jos komissio tekee päätöksen asiassa, jota toimitetut tiedot koskevat, se toimittaa jäljennöksen päätöksestä asianomaiselle osapuolelle.

3. Asianomaiset osapuolet voivat pyynnöstään saada jäljennöksen 4 artiklan, 7 artiklan, 10 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan mukaisista päätöksistä.

VII LUKU

VALVONTA

21 artikla

Vuosittain annettavat kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittaiset kertomukset kaikista voimassa olevista tukiohjelmista, joiden osalta ei 7 artiklan 4 kohdan mukaisessa ehdollisessa päätöksessä ole asetettu erityistä velvollisuutta toimittaa kertomusta.

2. Jos jäsenvaltio ei muistutuksesta huolimatta toimita vuosittaisia kertomuksia, komissio voi menetellä kyseisen tukiohjelman suhteen 18 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Paikalla tapahtuvat tarkastukset

1. Jos komissiolla on vakavia epäilyjä siitä, noudatetaanko vastustamatta jättämistä koskevia päätöksiä, myönteisiä päätöksiä tai ehdollisia päätöksiä yksittäisten tukien osalta, asianomaisen jäsenvaltion on sen jälkeen, kun sille on annettu mahdollisuus esittää huomautuksensa, sallittava komission tehdä paikalla tapahtuvia tarkastuskäyntejä.

2. Komission valtuuttamilla virkamiehillä on kyseisen päätöksen noudattamisen varmistamiseksi oikeus:

- a) päästä asianomaisen yrityksen kaikkiin tiloihin ja kaikille alueille;
- b) pyytää paikalla annettavia suullisia selvityksiä; ja
- c) tutkia kirjanpitoa ja muita liikeasiakirjoja sekä ottaa tai pyytää jäljennöksiä.

Riippumattomat asiantuntijat voivat tarvittaessa avustaa komissiota.

3. Komissio ilmoittaa hyvissä ajoin kirjallisesti asianomaiselle jäsenvaltiolle paikalla tehtävästä tarkastuskäynnistä sekä valtuutettujen virkamiesten ja asiantuntijoiden henkilötiedot. Jos jäsenvaltio on perustellut asianmukaisesti, miksi se vastustaa komission valitsemaa asiantuntijoita, asiantuntijat nimetään yhdessä jäsenvaltion kanssa. Komission virkamiesten sekä asiantuntijoiden, jotka on valtuutettu suorittamaan paikalla tapahtuva tarkastus, on esitettävä kirjallinen valtuutus, josta käyvät ilmi käynnin aihe ja tarkoitus.

4. Sen jäsenvaltion valtuuttamat virkamiehet, jonka alueella tarkastuskäynti tehdään, voivat olla läsnä tarkastuskäynnin aikana.

5. Komissio toimittaa jäsenvaltiolle jäljennöksen tarkastuskäynnin perusteella annetusta kertomuksesta.

6. Jos yritys vastustaa tämän artiklan nojalla tehdyllä komission päätöksellä määrättyä tarkastuskäyntiä, asianomaisen jäsenvaltion on annettava komission valtuutamille virkamiehille ja asiantuntijoille heidän tarkastuskäynnin toteuttamiseksi tarvitsemaansa apua. Jäsenvaltioiden on komissiota kuultuaan toteutettava tätä varten tarvittavat toimenpiteet 18 kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

23 artikla

Päätösten ja tuomioiden noudattamatta jättäminen

1. Jos asianomainen jäsenvaltio ei, erityisesti 14 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, noudata ehdollisia tai kielteisiä päätöksiä, komissio voi perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti saattaa asian suoraan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

2. Jos komissio katsoo, että asianomainen jäsenvaltio ei ole noudattanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota, komissio voi toimia asiassa perustamissopimuksen 171 artiklan mukaisesti.

VIII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

24 artikla

Salassapitovelvollisuus

Komissio ja jäsenvaltiot sekä niiden virkamiehet ja muut niiden palveluksessa olevat henkilöt, mukaan lukien komission nimeämät riippumattomat asiantuntijat, eivät saa ilmaista salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, jotka he ovat saaneet tätä asetusta sovellettaessa.

25 artikla

Päätösten vastaanottajat

Tämän asetuksen II, III, IV, V ja VII luvun mukaisesti tehdyt päätökset osoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle. Komissio ilmoittaa näistä päätöksistä viipymättä asianomaiselle jäsenvaltiolle ja antaa sille mahdollisuuden ilmoittaa komissiolle, minkä tietojen se katsoo kuuluvan salassapitovelvollisuuden piiriin.

26 artikla

Päätösten julkaiseminen

1. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tiivistelmän päätöksistä, jotka se on tehnyt 4 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla sekä 18 artiklan nojalla yhdessä 19 artiklan 1 kohdan kanssa. Tiivistelmässä ilmoitetaan mahdollisuudesta saada jäljennös päätöksestä todistusvoimaisella kielellä tai todistusvoimaisilla kielillä.
2. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* päätösten todistusvoimaisella kielellä päätökset, jotka se on tehnyt 4 artiklan 4 kohdan nojalla. Muilla kuin todistusvoimaisella kielellä julkaistavissa Euroopan yhteisön virallisissa lehdissä todistusvoimaisella kielellä julkaistavan päätöksen yhteyteen liitetään kyseisen virallisen lehden kielellä tiivistelmä päätöksestä.
3. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* päätökset, jotka se on tehnyt 7 artiklan nojalla.
4. Kun sovelletaan 4 artiklan 6 kohtaa tai 8 artiklan 2 kohtaa, *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistaan lyhyt ilmoitus.
5. Neuvosto voi yksimielisesti päättää perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla tehtyjen päätösten julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Täytäntöönpanosäännökset

Komissiolla on 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toimivalta antaa täytäntöönpanosäännöksiä ilmoitusten muodosta, sisällöstä ja muista yksityiskohdista, vuosikertomusten muodosta, sisällöstä ja muista yksityiskohdista, määräaikojen ja niiden laskemisen yksityiskohdista sekä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta korosta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 1999.

28 artikla

Neuvoa-antava valtioneuvoston komitea

Perustetaan neuvoa-antava valtioneuvoston komitea, jäljempänä ”komitea”. Se muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja sen puheenjohtajana on komission edustaja.

29 artikla

Komitean kuuleminen

1. Komissio kuulee komiteaa ennen 27 artiklan mukaisten täytäntöönpanosäännösten antamista.
2. Komiteaa kuullaan komission koolle kutsumassa kokouksessa. Kokouksuun liitetään käsiteltävät ehdotukset ja asiakirjat. Kokous pidetään aikaisintaan kahden kuukauden kuluttua kokouskutsun lähettämisestä. Kyseistä aikaa voidaan lyhentää kiireellisissä tapauksissa.
3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.
4. Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan. Komitea voi suositella kyseisen lausunnon julkaisemista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
5. Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

G. VERHEUGEN

Puheenjohtaja

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 660/1999,

annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999,

**asetuksen (ETY) N:o 2075/92 muuttamisesta ja tupakanlehtien jäsenvaltiokoh-
taisten palkkioiden ja takuukynnysten vahvistamisesta lajikeryhmittäin satovu-
sien 1999, 2000 ja 2001 osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon raakatupakka-alan yhteisestä markkina-
järjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun
neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92⁽¹⁾, ja erityisesti
sen 4 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan ja 9 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽³⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

Belgiassa, Saksassa, Ranskassa ja Itävallassa viljeltäville
flue-cured, light air-cured ja dark air-cured -lajikkeille
myönnetään lisäpalkkio; neuvosto on päättänyt asetuksella
(EY) N:o 1636/98 korottaa tämän lisäpalkkion 50 prosen-
tista 65 prosenttiin voimassa olevan palkkion ja vuoden
1992 satoon sovelletun palkkion välisestä erosta; korotus
on laskettava näille tupakkalajikkeille vuoden 1998
sadosta myönnetyn palkkion ja vuoden 1992 satoon sovel-
letun palkkion välisen eron perusteella; asetuksen (ETY)
N:o 2075/92 3 artiklan 2 kohta ei vastaa tätä tavoitetta;
tämän vuoksi asetuksen (ETY) N:o 2075/92 3 artiklan 2
kohta olisi muutettava,

palkkioiden taso olisi vahvistettava yhteisen maatalouspo-
liitiikan tavoitteet huomioon ottaen ja erityisesti siten, että
maataloudesta toimentulonsa saavalle väestölle taataan
kohtuullinen elintaso; palkkioiden määrissä on otettava
huomioon eri tupakkalajikkeiden myyntimahdollisuudet
sekä menneisyydessä että tulevaisuudessa tavanomaisissa
kilpailuolosuhteissa; alan vakauden takaamiseksi palkki-
oiden taso olisi vahvistettava kolmen peräkkäisen sato-
vuoden osalta ja palkkiot olisi sidottava satovuosille 1999,
2000 ja 2001 vahvistettuihin takuukynnyksiin,

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 8 artiklan toisessa kohdassa
ja 9 artiklan 2 kohdassa säädetään takuukynnysten jakami-

sesta kunkin lajikeryhmän osalta tuottajajäsenvaltioille
kolmelle satovuodelle vuodesta 1999 alkaen,

mainittujen kynnysten taso olisi vahvistettava satovuosille
1999, 2000 ja 2001 ottaen erityisesti huomioon markkina-
tilanne sekä kyseisten tuotantoalueiden sosiaalis-taloudel-
liset olot ja viljelyolosuhteet; vahvistamisen on tapahdut-
tava riittävän ajoissa, jotta tuottajat voisivat suunnitella
mainittujen satovuosien tuotantonsa,

Belgiassa, Saksassa, Ranskassa ja Itävallassa viljeltävien
flue-cured, light air-cured ja dark air-cured -lajikkeiden
lisäpalkkioiden korottamisen vuoksi näiden jäsenval-
tioiden takuukynnyksiä olisi alennettava, jotta korotus ei
vaikuttaisi talousarvioon,

tuotantomahdollisuudet huomioon ottaen ja jäsenval-
tioiden kesken jaettavia kiintiöitä noudattaen on korotet-
tava asteittain sellaisten lajikkeiden kiintiöitä, joiden
markkinointi on varmaa ja markkinahinnat korkeat, ja
alennettava sellaisten lajikkeitten kiintiöitä, joiden mark-
kinointi on vaikeata ja markkinahinnat alhaiset, ja

näitä toimenpiteitä on sovellettava mahdollisimman pian,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2075/92 3 artiklan 2
kohta seuraavasti:

”2. Belgiassa, Saksassa, Ranskassa ja Itävallassa
viljeltäville flue-cured, light air-cured ja dark air-cured
-lajikkeille myönnetään kuitenkin lisäpalkkio. Sen
suuruus on 65 prosenttia kyseisten lajikkeiden vuoden
1998 satoon sovellettavan palkkion ja vuoden 1992
satoon sovelletun palkkion välisestä erosta.”

2 artikla

Palkkion ja asetuksen (ETY) N:o 2075/92 3 artiklassa
tarkoitettua lisäpalkkion määrä satovuosille 1999, 2000 ja
2001 vahvistetaan kunkin raakatupakkaryhmän osalta
tämän asetuksen liitteessä I.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70, asetus sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1636/98 (EYVL L
210, 20.7.1998, s. 23).

⁽²⁾ EYVL C 361, 24.11.1998, s. 16

⁽³⁾ Lausunto annettu 11. maaliskuuta 1999 (ei vielä julkaistu viral-
lisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Lausunto annettu 5. helmikuuta 1999 (ei vielä julkaistu viralli-
sessa lehdessä).

3 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 8 ja 9 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltiokohtaiset takuukynnykset vahvistetaan lajikeryhmittäin tämän asetuksen liitteessä II.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 1999.

Neuvoston puolesta

G. VERHEUGEN

Puheenjohtaja

*LIITE I***TUPAKANLEHTIÄ KOSKEVAT PALKKIOT SATOVUOSILLE 1999, 2000 JA 2001**

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	VI Basma	VII Katerini	VIII Kaba Koulak
EUR/kg	2,98062	2,38423	2,38423	2,62199	2,38423	4,12957	3,50395	2,50377

LISÄPALKKIOT

Lajike	EUR/kg
Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	0,5509
Badischer Burley E ja sen hybridit	0,8822
Virgin D ja sen hybridit, Virginia ja sen hybridit	0,5039
Paraguay ja sen hybridit, Dragon vert ja sen hybridit, Philippin, Petit Grammont (Flobecq), Semois, Appelterre	0,4112

LIITE II

TAKUUKYNNYKSET VUODELLE 1999

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Muut			Yhteensä
						VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italia	48 125	46 655	18 056	7 173	12 000		500		132 509
Kreikka	30 700	12 400			14 800	26 100	22 250	20 407	126 657
Espanja	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugali	5 500	1 200							6 700
Ranska	9 500	8 300	8 548						26 348
Saksa	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgia		191	1 662						1 853
Itävalta	30	446	100						576
	125 855	75 787	43 666	7 203	26 800	26 100	22 750	20 407	348 568

TAKUUKYNNYKSET VUODELLE 2000

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Muut			Yhteensä
						VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italia	48 500	47 000	17 900	6 965	10 100		1 500		131 965
Kreikka	31 200	12 400			12 640	26 330	22 750	20 788	126 108
Espanja	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugali	5 500	1 200							6 700
Ranska	9 500	8 300	8 548						26 348
Saksa	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgia		191	1 662						1 853
Itävalta	30	446	100						576
	126 730	76 132	43 510	6 995	22 740	26 330	24 250	20 788	347 475

TAKUUKYNNYKSET VUODELLE 2001

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Muut			Yhteensä
						VI Basma	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italia	48 500	47 000	17 900	6 965	10 100		1 500		131 965
Kreikka	31 900	12 400			11 000	26 330	23 270	20 788	125 688
Espanja	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugali	5 500	1 200							6 700
Ranska	9 500	8 300	8 548						26 348
Saksa	3 000	4 125	4 500						11 625
Belgia		191	1 662						1 853
Itävalta	30	446	100						576
	127 430	76 132	43 510	6 995	21 100	26 330	24 770	20 788	347 055

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 661/1999,
annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	86,0
	204	45,4
	212	44,2
	999	58,5
0707 00 05	068	110,5
	999	110,5
0709 10 00	220	173,3
	999	173,3
0709 90 70	052	97,9
	204	157,1
	999	127,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,5
	204	45,3
	212	45,1
	220	38,2
	600	73,1
	624	48,8
	999	50,2
0805 30 10	052	37,8
	600	81,9
	999	59,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	106,9
	388	79,0
	400	83,6
	404	96,3
	508	80,9
	512	79,7
	524	68,3
	528	68,9
	720	82,5
	999	82,9
	052	133,1
0808 20 50	388	65,1
	512	65,8
	528	66,2
	624	74,4
	720	69,3
	999	79,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 662/1999,
annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi
Ranskan merentakaisiin departementteihin annetun asetuksen (ETY) N:o 391/92
muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3763/91⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2598/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo, että

viljatuotteiden toimittamista Ranskan merentakaisiin departementteihin (MD) koskevan tuen määrät vahvistetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 391/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 430/1999⁽⁴⁾; yhteisön eurooppalaisessa osassa ja maailmanmarkkinoilla tapahtuneiden noteerausten ja

hintojen muutosten vuoksi Ranskan merentakaisen departementtien hankintatuki olisi vahvistettava uudelleen liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 391/92, sellaisena kuin se on muutettuna, liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 267, 9.11.1995, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 43, 19.2.1992, s. 23

⁽⁴⁾ EYVL L 52, 27.2.1999, s. 18

LIITE

tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Ranskan merentakaisiin departementteihin annetun asetuksen (ETY) N:o 391/92 muuttamisesta 26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuote (CN-koodi)	Tuen määrä			
	Määräpaikka			
	Guadeloupe	Martinique	Ranskan Guyana	Réunion
Tavallinen vehnä (1001 90 99)	39,00	39,00	39,00	42,00
Ohra (1003 00 90)	58,00	58,00	58,00	61,00
Maissi (1005 90 00)	50,00	50,00	50,00	53,00
Durumvehnä (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 663/1999,
annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Kana-
riansaarille annetun asetuksen (ETY) N:o 1832/92 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2348/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

viljatuotteiden toimittamista Kanariansaarille koskevan tuen määrät vahvistetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1832/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 431/1999 ⁽⁴⁾; yhteisön eurooppalaisessa osassa ja maailmanmarkkinoilla tapahtuneiden

noteerausten ja hintojen muutosten johdosta Kanariansaarten hankintatuet olisi vahvistettava uudelleen liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1832/92, sellaisena kuin se on muutettuna, liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 320, 11.12.1996, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 185, 4.7.1992, s. 26

⁽⁴⁾ EYVL L 52, 27.2.1999, s. 20

LIITE

**tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Kanariansaarille
annetun asetuksen (ETY) N:o 1832/92 muuttamisesta 26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun
komission asetukseen**

		(EUR/t)
Tuote (CN-koodi)		Tuen määrä
Tavallinen vehnä	(1001 90 99)	36,00
Ohra	(1003 00 90)	55,00
Maissi	(1005 90 00)	47,00
Durumvehnä	(1001 10 00)	8,00
Kaura	(1004 00 00)	63,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 664/1999,
annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi
Azoreille ja Madeiraan annetun asetuksen (ETY) N:o 1833/92 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 562/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo, että

viljatuotteiden toimittamista Azoreille ja Madeiraan koskevan tuen määrät vahvistetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1833/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 432/1999⁽⁴⁾; yhteisön eurooppalaisessa osassa ja maailmanmarkkinoilla tapahtu-

neiden noteerausten ja hintojen muutosten johdosta Azorien ja Madeiran hankintatuet olisi vahvistettava uudelleen liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1833/92, sellaisena kuin se on muutettuna, liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 76, 13.3.1998, s. 6

⁽³⁾ EYVL L 185, 4.7.1992, s. 28

⁽⁴⁾ EYVL L 52, 27.2.1999, s. 22

LIITE

tukien määrästä yhteisöstä peräisin olevien viljatuotteiden toimittamiseksi Azoreille ja Madeiraan annetun asetuksen (ETY) N:o 1833/92 muuttamisesta 26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuote (CN-koodi)	Tuen määrä	
	Määräpaikka	
	Azorit	Madeira
Tavallinen vehnä (1001 90 99)	36,00	36,00
Ohra (1003 00 90)	55,00	55,00
Maissi (1005 90 00)	47,00	47,00
Durumvehnä (1001 10 00)	8,00	8,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 665/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2547/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

elintarvikeapuna toimitettavista maataloustuotteista aiheutuvien menojen yhteisörahoituksesta 21 päivänä lokakuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2681/74⁽⁵⁾ 2 artiklassa säädetään, että asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti vahvistettuja vientitukia vastaava osa menoista kuuluu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastoon,

yhteisön elintarvikeaputoimia koskevan talousarvion laatimisen ja hallinnon helpottamiseksi ja jotta jäsenvaltiot saisivat tietoonsa kansallisia elintarvikeaputoimia

koskevan yhteisön rahoitusosuuden, olisi määriteltävä näille toimille myönnettävien tukien taso,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyjä vientitukea koskevia yleisiä sääntöjä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin edellä mainittuihin toimiin,

riisin vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kansainvälisissä yleissopimuksissa tai muissa täydentävissä ohjelmissa sekä muissa yhteisön veloituksetonta toimittamista koskevissa toimenpiteissä määrättyjen yhteisön elintarvikeaputoimien ja kansallisten elintarvikeaputoimien osalta vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavat tuet vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 288, 25.10.1974, s. 1.

LIITE

yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimittuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Tuen määrä
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	33,00
1002 00 00 9000	71,50
1003 00 90 9000	52,00
1004 00 00 9400	60,00
1005 90 00 9000	44,00
1006 30 92 9100	142,00
1006 30 92 9900	142,00
1006 30 94 9100	142,00
1006 30 94 9900	142,00
1006 30 96 9100	142,00
1006 30 96 9900	142,00
1006 30 98 9100	142,00
1006 30 98 9900	142,00
1006 30 65 9900	142,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	44,00
1101 00 15 9100	45,25
1101 00 15 9130	45,25
1102 20 10 9200	62,45
1102 20 10 9400	53,53
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	68,63
1103 11 10 9200	30,00
1103 11 90 9200	30,00
1103 13 10 9100	80,30
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	94,90
1104 21 50 9100	91,50

Huom. Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 666/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽²⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen sekä kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 4 kohdan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoilla vallitseva riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuus- ja hintatilanne ja sen kehitysnäkymät sekä toisaalta riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintatilanne ja sen kehitysnäkymät maailmanmarkkinoilla; saman artiklan mukaisesti on myös tärkeää turvata riisimarkkinoiden tasapaino ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys sekä lisäksi ottaa huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla sekä perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitteet,

komission asetuksessa (ETY) N:o 1361/76⁽³⁾ vahvistetaan rikkoutuneiden riisinjyvien sallittu enimmäismäärä riisissä, jolle vientituki vahvistetaan, sekä määritetään vähennysprosentti, jota kyseiseen tukeen on sovellettava silloin, kun rikkoutuneiden riisinjyvien suhteellinen osuus vietävässä riisissä on kyseistä enimmäismäärää suurempi,

2 542 t riisiä on mahdollista viedä tiettyihin määräpaikkoihin; on aiheellista käyttää komission asetuksen (EY) N:o 1162/95⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/98⁽⁵⁾, 7 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä; tämä menettely olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 5 kohdassa määritellään riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää tiettyjen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan,

tiettyillä markkinoilla vallitsevan pakatun pitkäjyväisen riisin kysynnän huomioon ottamiseksi olisi säädettävä erityisen tuen vahvistamisesta kyseiselle tuotteelle,

tuki on vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisimarkkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintanoteerauksiin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä mainitun suuruiseksi,

yhteisön sitoumuksista Maailman kauppajärjestössä johtuvien määrällisten rajoitusten hallinnon mukaisesti on rajoitettava sellaisten vientitodistusten myöntämistä, joihin liittyy vientituki, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Keskeytetään sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy tuen ennakkovahvistus, liitteessä vahvistettua 2 542 t määrää lukuun ottamatta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä maaliskuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 154, 15.6.1976, s. 11

⁽⁴⁾ EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2

⁽⁵⁾ EYVL L 56, 26.2.1998, s. 12

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä 26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)			(EUR/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä
1006 20 11 9000	01	87,00	1006 30 65 9900	01	109,00
1006 20 13 9000	01	87,00		04	—
1006 20 15 9000	01	87,00	1006 30 67 9100	05	115,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	87,00	1006 30 92 9100	01	109,00
1006 20 94 9000	01	87,00		02	—
1006 20 96 9000	01	87,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	87,00		05	115,00
1006 30 23 9000	01	87,00	1006 30 92 9900	01	109,00
1006 30 25 9000	01	87,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	109,00
1006 30 42 9000	01	87,00		02	—
1006 30 44 9000	01	87,00		03	—
1006 30 46 9000	01	87,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	115,00
1006 30 61 9100	01	109,00	1006 30 94 9900	01	109,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	109,00
	04	—		02	—
	05	115,00		03	—
1006 30 61 9900	01	109,00		04	—
	04	—		05	115,00
1006 30 63 9100	01	109,00	1006 30 96 9900	01	109,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 98 9100	05	115,00
	04	—			
	05	115,00	1006 30 98 9900	—	—
1006 30 63 9900	01	109,00	1006 40 00 9000	—	—
	04	—			
1006 30 65 9100	01	109,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			
	05	115,00			

(¹) Määräpaikat ilmoitetaan seuraavasti:

- 01 Liechtenstein, Sveitsi ja Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet, asetuksen (EY) N:o 1162/95 7 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistetut tuet 1 922 t kokonaismäärälle tarkoitettua riisiä,
- 02 alueet I, II, III, VI,
- 03 alueet IV, V, VII c, Kanada sekä alue VIII Surinamia, Guyanaa ja Madagaskaria lukuun ottamatta,
- 04 komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 34 artiklassa tarkoitettua määräraikait,
- 05 Ceuta ja Melilla; asetuksen (EY) N:o 1162/95 7 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistetut tuet 620 t kokonaismäärälle tarkoitettua riisiä.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 667/1999,
annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamiseksi
Kanariansaarille

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2348/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1601/92 3 artiklan mukaan Kanariansaarten riisintarpeen täyttyminen määrien, hinnan ja laadun osalta taataan hankkimalla yhteisöstä peräisin olevaa riisiä sellaisin myyntiehdoin, jotka vastaavat tuontimaksusta vapautusta, mikä tarkoittaa tuen myöntämistä yhteisöstä peräisin oleville toimituksille; tämän tuen vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti eri hankintalähteiden kustannukset ja erityisesti kolmansiin maihin suunnatussa viennissä käytetyt hinnat,

komission asetuksessa (EY) N:o 2790/94 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 825/98 ⁽⁴⁾, säädetään Kanariansaarten tiettyjen maataloustuotteiden, riisi mukaan lukien, erityisen hankintajärjestelmän

soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisialan markkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin tai hintoihin yhteisön Euroopan puoleisessa osassa ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että Kanariansaarten hankintatuki vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1601/92 3 artiklan mukaan tukien määrät yhteisöstä peräisin olevan riisin toimittamiseksi Kanariansaarten erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 320, 11.12.1996, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 296, 17.11.1994, s. 23

⁽⁴⁾ EYVL L 117, 21.4.1998, s. 5

LIITE

yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamista Kanariansaarille koskevien tukien määristä 26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tavaran kuvaus (CN-koodi)	Tuen määrä
kokonaan hiottu riisi (1006 30)	123,00
rikkoutuneet riisinjyvät (1006 40)	27,00

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 668/1999,
annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,
tukien määristä yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamiseksi
Azoreille ja Madeiraan

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2348/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1600/92 10 artiklan mukaan Azorien ja Madeiran riisintarpeen täyttyminen määrien, hinnan ja laadun osalta taataan hankkimalla yhteisöstä peräisin olevaa riisiä sellaisin myyntiehtoin, jotka vastaavat tuontimaksusta vapautusta, mikä tarkoittaa tuen myöntämistä yhteisöstä peräisin oleville toimituksille; tämän tuen vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti eri hankintalähteiden kustannukset ja erityisesti kolmansiin maihin suunnatussa viennissä käytetyt hinnat,

komission asetuksessa (ETY) N:o 1696/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2596/93⁽⁴⁾, säädetään Azorien ja Madeiran tiettyjen maataloustuotteiden, riisi mukaan lukien, erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä; edellä mainitun asetuksen säännöksiä täydentävät tai niistä poikkeavat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan Azorien ja Madeiran erityisen

riisituotteiden hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja arvioidun hankintataseen vahvistamisesta 16 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1983/92⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1683/94⁽⁶⁾,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisialan markkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin tai hintoihin yhteisön Euroopan puoleisessa osassa ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että Azorien ja Madeiran hankintatuki vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1600/92 10 artiklan mukaan tukien määrät yhteisöstä peräisin olevan riisin toimittamiseksi Azorien ja Madeiran erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 320, 11.12.1996, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 179, 1.7.1992, s. 6

⁽⁴⁾ EYVL L 238, 23.9.1993, s. 24

⁽⁵⁾ EYVL L 198, 17.7.1992, s. 37

⁽⁶⁾ EYVL L 178, 12.7.1994, s. 53

LIITE

yhteisöstä peräisin olevien riisialan tuotteiden toimittamista Azoreille ja Madeiraan koskevien tukien määristä 26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tavaran kuvaus (CN-koodi)	Tuen määrä	
	Määräpaikka	
	Azorit	Madeira
kokonaan hiottu riisi (1006 30)	123,00	123,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 669/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2565/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2565/98⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu,

komission asetuksen (EY) N:o 584/75⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2565/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin Euroopan kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 22–25 päivänä maaliskuuta 1999 jätettyjen tarjousten perusteella 155,00 EUR tonnilta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 320, 28.11.1998, s. 46

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 670/1999,
annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,
kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuk-
sessä (EY) N:o 2566/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2566/98⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu,

komission asetuksen (ETY) N:o 584/75⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetty perusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjo-

ukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2566/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän CN-koodiin 1006 30 67 kuuluvan pitkäjyväisen kokonaan hiotun riisin enimmäisvientitueksi 22–25 päivänä maaliskuuta 1999 jätettyjen tarjousten perusteella 320,00 EUR tonnilta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 320, 28.11.1998, s. 49

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 671/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2564/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2564/98⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu,

komission asetuksen (EY) N:o 584/75⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2564/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväriisin, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 22 – 25 päivänä maaliskuuta 1999 jätettyjen tarjousten perusteella 125,00 EUR tonnilta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 320, 28.11.1998, s. 43

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 672/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 200. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärän vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 a artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

yhteisössä suoraan kulutukseen tarkoitetulle voiöljylle tarjouskilpailulla myönnettävästä tuesta 20 päivänä helmikuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 429/90 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 124/1999 ⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet aloittavat pysyvän tarjouskilpailun tuen myöntämiseksi voiöljylle; mainitun asetuksen 6 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava vähintään 96 prosenttia rasva-ainetta sisältävälle voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärä tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta; käyttötarkoituksenvakuuden määrä on vahvistettava tämän mukaisesti,

saatujen tarjousten tutkimisesta seuraa, että olisi vahvistettava tarjouskilpailussa saatujen tarjousten perusteella tuen enimmäismäärä jäljempänä tarkoitettulle tasolle ja määrätävä sen perusteella käyttötarkoituksenvakuus, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 200. erityisessä tarjouskilpailussa tuen enimmäismäärä ja käyttötarkoituksenvakuus vahvistetaan seuraavasti:

— tuen enimmäismäärä:	117 EUR/100 kg
— käyttötarkoituksenvakuus:	129 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 45, 21.2.1990, s. 8

⁽⁴⁾ EYVL L 16, 21.1.1999, s. 19

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 673/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****asetuksessa (ETY) N:o 1589/87 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 236. tarjouskilpailussa sovellettavan voim enimmäisostohinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maidon ja maitotuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 3 kohdan,

sekä katsoo, että

interventioelinten tarjouskilpailun perusteella tekemistä voistoista 5 päivänä kesäkuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1589/87 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 124/1999 ⁽⁴⁾, 5 artiklassa säädetään, että kussakin tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava sovellettavan interventiohinnan mukaisesti enimmäisostohinta, tai

voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1589/87 mukaisessa 236. tarjouskilpailussa, jonka tarjousten esittämiselle annettu määräaika päättyi 23 päivänä maaliskuuta 1999, enimmäisostohinnaksi vahvistetaan 295,38 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 146, 6.6.1987, s. 27

⁽⁴⁾ EYVL L 16, 21.1.1999, s. 19

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 674/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän
tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän
tarjouskilpailun osana järjestetyssä 28. erityisessä tarjouskilpailussa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 3 ja 6 kohdan ja 12 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoriatuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2571/97⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 494/1999⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet myyvät tarjouskilpailulla tiettyjä hallussaan olevia voimääriä ja myöntävät kermalle, voille ja voiöljylle tukea; mainitun asetuksen 18 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava voin

vähimmäismyyntihinta sekä kermalle, voille ja voiöljylle, jotka voidaan erottaa niiden käyttötarkoituksen, voin rasva-ainepitoisuuden ja käyttötavan mukaisesti, myönnettävän tuen enimmäismäärä, tai voidaan pitää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta; jalostusvakuuksien määrä tai määrät on vahvistettava tämän mukaisesti, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 28. erityisessä tarjouskilpailussa tuen enimmäismäärä ja jalostusvakuuden määrä vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3

⁽⁴⁾ EYVL L 59, 6.3.1999, s. 17

LIITE

voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 28. erityisessä tarjouskilpailussa 26 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

Kaavat			A		B	
Käyttötavat			Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita	Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita
Vähim- mäismyynti- hinta	Voi ≥ 82 %	Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Jalostusvakuus		Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Tuen enim- mäismäärä	Voi ≥ 82 %		95	91	95	91
	Voi < 82 %		—	88	—	88
	Voiöljy		117	113	117	113
	Kerma		—	—	40	38
Jalostus- vakuus	Voi		105	—	105	—
	Voiöljy		129	—	129	—
	Kerma		—	—	44	—

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 675/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****Kanariansaarten siitoskanien hankintataseen ja hankintatuen vahvistamisesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 4 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1394/98 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2348/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

muusta yhteisöstä peräisin olevien saarten siitoskanien hankittavat määrät vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1394/98⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 457/1999⁽⁴⁾;

tätä tasetta voidaan tarkistaa meneillään olevan markkinointivuoden aikana saarten tarpeiden kehityksen mukaan; toimivaltaisten viranomaisten toimittamien

tietojen mukaan markkinointivuoden 1998/1999 siitoskanien määrän suurentaminen on oikeutettua; tämän vuoksi on syytä mukauttaa tämän tuotteen Kanariansaarten arvioitua hankintatasetta, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1394/98 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 320, 11.12.1996, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 187, 1.7.1998, s. 37

⁽⁴⁾ EYVL L 55, 3.3.1999, s. 6

LIITE

Yhteisöstä peräisin olevien siitoskanien toimitus Kanariansaarille 1 päivän heinäkuuta 1998 ja 30 päivän kesäkuuta 1999 välisenä aikana

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Määrä	Tuki (EUR/eläin)
ex 0106 00 10	Siitoskanit:		
	— suoraan aleneva polvi ja isovanhempaispolvi	2 750	30
	— vanhempaispolvi	6 000	24

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 676/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 kuivarehualan yhteisen markkinajärjestelyn soveltamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 785/95 muuttamisesta viidennen kerran**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1347/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 18 artiklan,

sekä katsoo, että

edellä tarkoitetun asetuksen (EY) N:o 603/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 785/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1794/97⁽⁴⁾, 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään, että tuorerehun dehydratointiin käytettävien kuivaajien sisääntuloilman lämpötilan on oltava vähintään 93 °C,

lukuisissa tieteellisissä tutkimuksissa on osoitettu, että tuorerehun kuivaaminen korkeassa lämpötilassa säilyttää korkealaatuisen tuotteen ravintoarvon ja erityisesti sen beetakaroteenipitoisuuden,

kuivarehujen markkinatilanne myyntihintojen laskiessa ja tuotannon kasvaessa on sellainen, että on tarpeen turvata vastaavissa kilpailuolosuhteissa saatavan ravintoarvoltaan korkealaatuisen lopputuotteen tarjonta ja perustella jalostuskustannuksiin myönnetyn tuen määrä; tämä tavoite voidaan saavuttaa laajentamalla korkeassa lämpötilassa tapahtuvan kuivaamisen käyttöä,

useimmissa yrityksissä rehut jalostetaan korkeassa lämpötilassa; sen vuoksi on suotavaa säätää, että laitteistot, joissa sisääntuloilman lämpötila on vielä 93 °C, muutetaan kohtuullisen ajan kuluessa tätä käytäntöä vastaaviksi,

⁽¹⁾ EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 131, 15.6.1995, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 79, 7.4.1995, s. 5

⁽⁴⁾ EYVL L 255, 18.9.1997, s. 12

tähän tavoitteeseen pääsemiseksi tarvittavien teknisten muutosten vuoksi on välttämätöntä, että toimivaltainen viranomainen vahvistaa yrityksen hyväksynnän,

joissakin jäsenvaltioissa on nykyään käytössä vähäinen määrä hihnakuivureita, joiden sisääntuloilman lämpötila on vähintään 110 °C; kysymys on pienistä laitteistoista, joiden kuivauskapasiteetti on vähäinen ja joiden toimintalämpötilaa ei voi nostaa ilman niiden teknisten ominaisuuksien perinpohjaista muuttamista; niille voidaan sen vuoksi myöntää poikkeus 350 °C:n vähimmäiskuivauslämpötilaa koskevasta ehdosta, kuitenkin edellyttäen, etteivät uudet tämänkaltaiset laitteistot voi saada hyväksyntää markkinointivuoden 1999/2000 alun jälkeen,

edellä tarkoitetun asetuksen (EY) N:o 785/95 15 artiklan b kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi ne pinta-alat ja määrät, joita sopimukset ja toimitusselvitykset koskevat; kokemus on osoittautunut näiden tiedonantojen olevan tietolähteenä ristiiriitaisia ja epätyytyttäviä; tiedoksiantovelvollisuus olisi siksi poistettava, ja

kuivarehujen hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 785/95 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

— sisääntuloilman lämpötilan on oltava vähintään 350°C; hihnakuivureiden, joiden sisääntuloilman lämpötila on vähintään 110 °C ja jotka ovat saaneet hyväksynnän ennen markkinointivuoden 1999/2000 alkua, ei tarvitse kuitenkaan täyttää tätä ehtoa,”

2) Poistetaan 15 artiklan b kohta.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdan nojalla tarpeelliset laitteistojen tekniset muutokset on toteutettava sanotun kuitenkin rajoittamatta velvollisuutta ilmoittaa niistä toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 785/95 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan viimeisessä alakohdassa säädetyn määräajan kuluessa vahvistuksen saamiseksi hyväksynnälle.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä toukokuuta 1999 luettelo hihnakuivureista, jotka ovat saaneet hyväksynnän ennen markkinoin-

tivuoden 1999/2000 alkua ja joihin voidaan sen vuoksi soveltaa edellä 1 artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sen voimaantulosta alkaen lukuun ottamatta 1 artiklan 1 kohtaa, jota sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 677/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetusta asetuksesta (EY) N:o 1445/95 poikkeamisesta väliaikaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 2789/98 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1633/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 9, 13 ja 25 artiklan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2789/98⁽³⁾ poikettiin väliaikaisesti naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetusta komission asetuksella (EY) N:o 1445/95⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2648/98⁽⁵⁾,

syvät, jotka johtivat tuen ennakkovahvistuksen sisältävien vientitodistusten voimassaoloajan pidentämiseen ja 10 artiklan 5 kohdan poikkeuksen laajentamiseen CN-koodiin 0202 kuuluviin tuotteisiin, ovat edelleen

olemassa; tämän vuoksi on tarpeen pidentää asetuksen (EY) N:o 2789/98 voimassaoloaikaa, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2789/98 2 artiklan toisessa kohdassa päivämäärä ”31 päivään maaliskuuta 1999” päivämäärällä ”30 päivään kesäkuuta 1999”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 17

⁽³⁾ EYVL L 347, 23.12.1998, s. 33

⁽⁴⁾ EYVL L 143, 27.6.1995, s. 35

⁽⁵⁾ EYVL L 335, 10.12.1998, s. 39

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 678/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****Pecorino Romano -juuston yksityiselle varastoinnille annettavan tuen myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan ja 28 artiklan,

sekä katsoo, että

kypsytettyjen juustojen yksityiselle varastoinnille annettavan tuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 8 päivänä maaliskuuta 1971 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 508/71 ⁽³⁾ säädetään, että yksityiselle varastoinnille annettavan tuen myöntämisestä voidaan päättää erityisesti sellaisten juustojen osalta, jotka on valmistettu lampaan maidosta ja joiden kypsymisaika on vähintään kuusi kuukautta, jos kausittaisella varastoinnilla voidaan poistaa tai vähentää markkinahäiriöitä,

Pecorino Romano -juuston tuotannon kausiluonteisuus johtaa varastojen täyttymiseen, mikä vaikeuttaa myyntiä ja saa aikaan hintojen alenemisen; tämän vuoksi olisi näiden määrien osalta turvaututtava kausittaiseen varastointiin, jonka avulla tilannetta voidaan parantaa ja antaa juustonvalmistajille uusien markkinoiden löytämiseksi tarvittava aika,

kyseisen toimenpiteen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta olisi vahvistettava toimenpiteestä hyötyvä enimmäismäärä sekä sopimusten voimassaoloaika markkinoiden todellisten tarpeiden ja kyseisten juustojen säilyvyyden mukaan; lisäksi on tarpeen tämentää varastointisopimuksen sisältöä juustojen tunnistamisen ja tuesta hyötyvien varastojen tarkastusten varmistamiseksi; tuki olisi vahvistettava ottaen huomioon varastointikustannukset ja markkinahintojen ennakoitavissa oleva kehitys,

maito- ja maitotuotealalla sovellettavaan maatalouden muuntokurssiin vaikuttavien tosiseikkojen vahvistamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1756/93 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 569/1999 ⁽⁵⁾, 1 artiklan 1 kohdassa säädetään maitotuotteiden yksityisen varas-

toinnin tukitoimenpiteisiin sovellettavasta muuntokurssista,

ottaen huomioon tarkastuksesta saatu kokemus, olisi suotavaa tämentää sitä koskevat säännökset, erityisesti esitettävien asiakirjojen ja paikan päällä suoritettavien tarkastusten osalta; näiden asiaa koskevien uusien vaatimusten vuoksi olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat määrätä sopimuspuolen vastaamaan tarkastuskustannuksista kokonaan tai osittain,

olisi varmistettava kyseisten varastointitoimenpiteiden jatkuvuus, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisössä valmistetulle, yksityisesti varastoidulle Pecorino Romano -juustolle, joka täyttää 2 ja 3 artiklassa vahvistetut edellytykset, myönnetään tukea 15 000 tonnin osalta.

2 artikla

1. Interventioelin tekee varastointisopimuksen ainoastaan, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sopimuksessa tarkoitettu juustoerä on vähintään kaksi tonnia;
- b) juusto on valmistettu vähintään yhdeksänkymmentä päivää ennen sopimuksessa tarkoitettua varastoinnin alkamispäivää ja 1 päivän lokakuuta 1998 jälkeen;
- c) juusto on läpäissyt tutkimuksen, jonka mukaan se täyttää b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten ja on ensiluokkaista;
- d) varastoiija sitoutuu:

— olemaan muuttamatta sopimuksessa tarkoitettua erän koostumusta sopimuksen voimassaoloaikana ilman interventioelimen lupaa. Sikäli kuin eräkohtaisesti vahvistettua vähimmäismäärää koskevaa edellytystä noudatetaan, interventioelin voi antaa luvan muutokseen, joka rajoittuu näiden juustojen poistamiseen varastosta tai korvaamiseen toisilla, jos todetaan, että niiden laadun heikkenemisen vuoksi varastointia ei voida jatkaa.

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 58, 11.3.1971, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 2.7.1993, s. 48

⁽⁵⁾ EYVL L 70, 17.3.1999, s. 12

Tapauksessa, jossa tietyt määrät poistetaan varastosta:

- i) jos mainitut määrät on korvattu interventioelimen antaman luvan mukaisesti, sopimuksen ei katsota muuttuneen;
- ii) jos mainittuja määriä ei korvata, sopimusta pidetään alunperin jatkuvasti varastossa olevalle määrälle tehtynä.

Tästä muutoksesta aiheutuvat valvontakustannukset ovat varastojen vastuulla, jonka puolestaan on

- pidettävä varastokirjanpitoa ja ilmoitettava viikoittain interventioelimelle kuluneen viikon aikana varastoon tuodut ja varastosta viedyt määrät.

2. Varastointisopimus:

- a) tehdään kirjallisesti ja siinä ilmoitetaan sovitun varastoinnin alkamispäivä; tämä päivä on aikaisintaan sopimuksessa tarkoitetun juustoerän varastoon tuomiseen liittyvien toimien päättymistä seuraava päivä;
- b) tehdään sopimuksessa tarkoitetun juustoerän varastoon tuomiseen liittyvien toimien jälkeen ja viimeistään neljäkymmenen päivän kuluessa sovitun varastoinnin alkamisesta.

3 artikla

1. Tukea myönnetään ainoastaan juustolle, joka on tuotu varastoon 15 päivän huhtikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1999 välisenä aikana.

2. Tukea ei myönnetä, jos sopimusvarastointiaika on alle kuusikymmentä päivää.

3. Tuen määrä ei voi olla suurempi kuin 180 päivän sovittua varastointia vastaava määrä, joka päättyy 31 päivään maaliskuuta 2000 mennessä. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan ensimmäisessä luettelma-kohdassa säädetään, 2 kohdassa tarkoitetun kuudenkymmenen päivän jälkeen varastoija voi poistaa varastosta sopimuksessa tarkoitetun erän osittain tai kokonaan. Varastosta poistettavan määrän on oltava vähintään 500 kilogrammaa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin korottaa tätä määrää kahteen tonniin asti.

Sopimuksessa tarkoitetun juuston varastosta poistamiseen liittyvien toimien aloituspäivä ei sisälly varastointisopimuksen voimassaoloaikaan.

4 artikla

1. Tuki vahvistetaan seuraavalla tavalla:

- a) 100 euroa tonnia kohden kiinteiden kustannusten osalta;
- b) 0,35 euroa tonnia kohden ja sopimukseen sisältyvää varastointipäivää kohden varastointikustannusten osalta;

c) 0,52 euroa tonnia kohden ja sopimukseen sisältyvää varastointipäivää kohden rahoituskustannusten osalta.

2. Tukea maksetaan enintään yhdeksänkymmenen päivän kuluessa viimeisestä sopimukseen sisältyvästä varastointipäivästä alkaen.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on valvottava, että tuen maksamiseen oikeuttavia edellytyksiä noudatetaan.

2. Sopimuspuolen on annettava toimenpiteen valvon-nasta vastaavien kansallisten viranomaisten käyttöön kaikki asiakirjat, joilla voidaan varmistaa yksityiskohtaisesti varastoitujen tuotteiden osalta erityisesti seuraavat seikat:

- a) juuston omistaja varastoon saapumishetkellä;
- b) juustojen alkuperä ja valmistuspäivämäärä;
- c) varastoon saapumispäivämäärä;
- d) juustojen varastossaolo;
- e) varastosta poistamisen päivämäärä.

3. Sopimuspuolen tai vaihtoehtoisesti varaston pitäjän on pidettävä varastokirjanpitoa, joka on nähtävillä varastossa ja josta ilmenee:

- a) sopimuksen numeron mukaisesti tunnistetut yksityisesti varastoidut tuotteet;
- b) varastoon saapumis- ja varastosta poistumispäivämäärät;
- c) eräkohtaiset juustomäärät ja niiden paino;
- d) tuotteiden sijainti varastossa.

4. Varastoitujen tuotteiden on oltava helposti tunnistettavissa ja ne on yksilöitävä sopimuksessa. Sopimuksessa tarkoitettuihin juustoihin on kiinnitettävä erityinen merkki.

5. Toimivaltaiset toimielimet tekevät tarkastuksia varastoon saapumisen aikana erityisesti sen varmistamiseksi, että varastoidut tuotteet ovat oikeutettuja tukeen ja sen estämiseksi, että tuotteita ei korvattaisi toisilla tuotteilla varastointisopimuksen aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltamista.

6. Valvonnasta vastaava kansallinen viranomainen:

- a) tekee satunnaisia tarkastuksia todetakseen tuotteiden olevan varastossa. Otetun näytteen on oltava edustava ja sen on vastattava vähintään kymmentä prosenttia yksityistä varastointia koskevan sopimuksen mukaisesti tukea saavasta kokonaismäärästä. Tämä tarkastus käsittää 3 kohdassa tarkoitetun kirjanpidon tarkastamisen lisäksi tuotteiden painon ja luonteen fyysisen tarkastuksen ja tunnistamisen. Näiden fyysisten tarkastusten on koskettava vähintään viittä prosenttia satunnaisesti tarkastettavista määristä;

b) tarkastaa tuotteiden varastossaolon sopimusvarastointiajan päättyessä.

7. Edellä 5 ja 6 kohdan mukaisesti tehdyistä tarkastuksista on tehtävä kertomus, jossa on:

- tarkastuspäivämäärä,
- tarkastuksen kesto,
- tarkastuksessa toteutetut toimet.

Tarkastuskertomuksen on oltava vastuussa olevan toimienhaltijan sekä sopimuspuolen tai tarvittaessa varastonpitäjän allekirjoittama.

8. Jos vähintään viidessä prosentissa tarkastetuista tuotemääristä ilmenee säännönvastaisuuksia, tarkastuksia laajennetaan koskemaan suurempaa näytemäärää, jonka toimivaltainen toimielin määrittää.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näistä tapauksista neljän viikon kuluessa.

9. Jäsenvaltiot voivat säätää, että valvontakustannukset jäävät osaksi tai kokonaan sopimuspuolen vastuulle.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen 15 päivää joulukuuta 1999:

- a) varastointisopimuksiin kuuluvien juustojen määrät;
- b) mahdollisesti ne määrät, joille on annettu 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu lupa.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 15 päivästä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 679/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****Grana Padano-, Parmigiano Reggiano- ja Provolone-juuston yksityiselle varastoinnille annettavan tuen myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2659/94 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan ja 28 artiklan,

sekä katsoo, että

komission asetuksen (EY) N:o 2659/94 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 671/97 ⁽⁴⁾, 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan Grana Padano-, Parmigiano Reggiano- ja Provolone-juuston yksityiselle varastoinnille annettavan tuen määrä; näitä määriä on muutettava varastointikustannusten kehityksen huomioon ottamiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2659/94 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Juuston yksityiselle varastoinnille annettavan tuen määrä vahvistetaan seuraavasti:

- a) 100 euroa tonnia kohden kiinteille kustannuksille;
- b) 0,35 euroa tonnia ja sopimukseen perustuvaa varastointipäivää kohden varastointikustannuksille;
- c) rahoituskustannuksille myönnettävä määrä, euroina tonnia ja sopimukseen perustuvaa varastointipäivää kohden ilmaistuna vahvistetaan seuraavasti:
 - 0,64 Grana Padano -juustolle,
 - 0,89 Parmigiano Reggiano -juustolle,
 - 0,52 Provolone-juustolle.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan sen voimaantulopäivästä lähtien tehtyihin varastointisopimuksiin.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 284, 1.11.1994, s. 26

⁽⁴⁾ EYVL L 101, 18.4.1997, s. 14

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 680/1999,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 1999,****asetuksessa (ETY) N:o 1627/89 säädettyjen interventiota koskevien erityistoimenpiteiden mukaisesti toteutetun kahdennensadannenkahdennenkymmenennen osittaisen tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo, että

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan yleisten ja erityisten interventiotoimenpiteiden osalta 1 päivänä syyskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2812/98⁽⁴⁾, mukaisesti avattiin tarjouskilpailu naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1627/89⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 136/1999⁽⁶⁾, 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti,

asetuksen (ETY) N:o 2456/93 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti R3-laadulle vahvistetaan enimmäisostohinta tarvittaessa kunkin osittaisen tarjouskilpailun osalta ottaen

huomioon saadut tarjoukset; 13 artiklan 2 kohdan mukaan voidaan päättää jättää tarjouskilpailu ratkaisematta,

kahdennensadannenkahdennenkymmenennen osittaisen tarjouskilpailun tarjousten tutkimisen jälkeen ja ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 805/68 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti markkinoiden kohtuullisen tukemisen asettamat vaatimukset sekä teurastusten ja hintojen kausittainen kehitys, tarjouskilpailu olisi jätettävä ratkaisematta, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksella (ETY) N:o 1627/89 avattu kahdessadaskahdeskymmenes osittainen tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 17

⁽³⁾ EYVL L 225, 4.9.1993, s. 4

⁽⁴⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 47

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36

⁽⁶⁾ EYVL L 17, 22.1.1999, s. 26

KOMISSION DIREKTIIVI 1999/19/EY,

annettu 18 päivänä maaliskuuta 1999,

yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän, annetun neuvoston direktiivin 97/70/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän, 11 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/70/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo, että

- 1) komissio on tarkastellut direktiivin 97/70/EY liitteessä II olevien IX lukua koskevien säännösten soveltamista uusiin kalastusaluksiin, joiden pituus on vähintään 24 metriä mutta vähemmän kuin 45 metriä, ottaen asianmukaisesti huomioon alusten rajoitetun koon ja aluksessa olevien henkilöiden määrän,
- 2) tarkastelu osoitti, että mainitunlaisten alusten toimiessa ainoastaan merialueella A1 niille voidaan taata samantasoinen turvallisuus radioliikenteen kannalta, jos niiltä edellytetään lisäksi sellaista VHF-radiopuhelinta, joka käyttää digitaalisen selektiivikutsun DSC-järjestelmää hätäpaikkaa ilmaisevaan majakkaan perustuvan EPIRB-järjestelmän sijasta,
- 3) tarkastelun tulosten perusteella direktiivin 97/70/EY liitettä II olisi aiheellista muuttaa,
- 4) muutos on Kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n meriturvallisuuskomitean 9 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyssä kiertokirjeessä 803 vahvistettujen, SOLAS-yleissopimuksen ulkopuolelle jäävien alusten osallistumista GMDSS-hätä- ja turvallisuusjärjestelmään koskevien suuntaviivojen mukainen, ja
- 5) tämän direktiivin säännökset ovat neuvoston direktiivin 93/75/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/74/EY⁽³⁾, 12 artiklassa perustetun komitean lausunnon mukaiset,

Lisätään direktiivin 97/70/EY liitteessä II olevan otsikon "IX luku: Radioliikenne" alla olevaan jakson loppuun seuraava:

"7 sääntö: Radiolaitteet — merialue A1

Lisätään uusi 4 kohta seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä 4 säännön a kohdassa määrätään, hallinto voi vapauttaa uudet vähintään 24 metriä mutta vähemmän kuin 45 metriä pitkät kalastusalukset, jotka liikennöivät ainoastaan merialueella A1, 6 säännön 1 kohdan f alakohdan sekä 7 säännön 3 kohdan noudattamisesta jos ne on varustettu 6 säännön 1 kohdan a alakohdan mukaisesti VHF-radiopuhelimella ja lisäksi 7 säännön 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sellaisella VHF-radiopuhelimella, joka käyttää DSC-järjestelmää hätäkutsun välittämiseen aluksesta maihin."

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 34, 9.2.1998, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19

⁽³⁾ EYVL L 276, 13.10.1998, s. 7

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Neil KINNOCK

Komission jäsen

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä helmikuuta 1999,

Euroopan yhteisön ja Israelin valtion välisen tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä

(1999/224/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 m artiklan yhdessä 228 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen ja 228 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

Euroopan yhteisö ja Israel toteuttavat parhaillaan erityisiä tutkimusohjelmia yhteistä etua koskevilla aloilla,

Israelin valtio sekä Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet Euro-Välimeriassosiaatiosopimuksen, jossa määrätään tieteen ja teknologian alan yhteistyösopimusta koskevista neuvotteluista,

Euroopan yhteisö ja Israelin valtio ovat tehneet tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskevan sopimuksen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen neljännen puiteohjelman (TTK) ajaksi,

neuvosto valtuutti 18 päivänä toukokuuta 1998 tekemälään päätöksellä komission neuvotteleman Euroopan yhteisön ja Israelin valtion tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskevan sopimuksen uusimisesta viidennen puiteohjelman ajaksi, ja

yhteisön ja Israelin valtion välinen tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskeva sopimus olisi hyväksyttävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Israelin välinen valtion tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskeva sopimus.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö tai henkilöt, joilla on oikeus allekirjoittaa sopimus yhteisöä sitovasti.

3 artikla

Neuvoston puheenjohtaja tekee yhteisön puolesta sopimuksen 13 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen.

Tehty Luxemburgissa 22 päivänä helmikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

H.-F. von PLOETZ

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL C 283, 12.9.1998, s. 5

⁽²⁾ Lausunto annettu 11 päivänä helmikuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

Euroopan yhteisön ja Israelin valtion välinen tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskeva SOPIMUS

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka Euroopan yhteisön, jäljempänä 'yhteisö', puolesta, ja

ISRAELIN VALTION HALLITUS, Israelin valtion, jäljempänä 'Israel', puolesta,

jäljempänä 'osapuolet', jotka

OTTAVAT HUOMIOON tieteellisen ja teknisen tutkimuksen ja merkityksen Israelille ja yhteisölle sekä sen, että on kummankin etujen mukaista tehdä yhteistyötä kyseisillä aloilla voimavarojen käytön tehostamiseksi ja tarpeettomien päällekkäisyyksien välttämiseksi,

TOTEAVAT, että Israel ja yhteisö toteuttavat parhaillaan tutkimusohjelmia molempien kannalta tärkeillä aloilla,

TOTEAVAT, että Israelin ja yhteisön etujen mukaista on toimia näissä ohjelmissa yhteistyössä molemminpuoliseksi hyödyksi,

OTTAVAT HUOMIOON, että on molempien osapuolten etujen mukaista edistää tutkimusyksiköidensä mahdollisuuksia osallistua vastavuoroisesti Israelin tiede- ja kehitystoimintaan sekä tiedettä ja teknologista kehitystä koskeviin yhteisön puiteohjelmiin,

TOTEAVAT, että Israelin valtio sekä Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet sopimuksen, jonka mukaan osapuolet tehostavat tieteellistä ja teknologista yhteistyötä sekä sopivat siitä, että ne toteuttavat erillisten, tätä tarkoitusta varten tehtävien sopimusten avulla järjestelyt tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

TOTEAVAT, että yhteisö ja Israel ovat tehneet sopimuksen tieteellisestä ja teknisestä yhteistyöstä neljännen puiteohjelman ajaksi, ja sopimus voidaan uusia molemminpuolisesti hyväksytyin edellytyksin,

TOTEAVAT, että Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto ovat päätöksellä N:o 182/1999/EY hyväksyneet tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevan Euroopan yhteisön puiteohjelman (1998 – 2002), jäljempänä 'viides puiteohjelma', ja

TOTEAVAT, että tämä sopimus ja kaikki sen perusteella toteutettava toiminta eivät rajoita jäsenvaltioiden oikeuksia toteuttaa kahdenvälistä toimintaa Israelin kanssa tieteen, teknologian, tutkimuksen ja kehityksen aloilla ja tehdä tarvittaessa sopimuksia tätä varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen asiaa koskevia määräyksiä,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

1. Israeliin sijoittautuneet tutkimusyksiköt voivat osallistua kaikkiin viidennen puiteohjelman erityisohjelmiin.

4. Tässä sopimuksessa tarkoitetut 'tutkimusyksiköt' käsittävät muun muassa korkeakoulut, tutkimuslaitokset, teollisuusyritykset, mukaan lukien pienet ja keskiuuret yritykset, tai yksityiset henkilöt.

2 artikla

2. Israelilaiset tiedemiehet ja tutkimusyksiköt voivat osallistua yhteisen tutkimuskeskuksen toimintaan.

Yhteistyön muodot voivat olla seuraavia:

3. Yhteisöön sijoittautuneet tutkimusyksiköt voivat osallistua Israelin tutkimusohjelmiin ja -hankkeisiin viidennen puiteohjelmaan kuuluvien ohjelmien tutkimusaiheita vastaavien aiheiden osalta.

— Israeliin sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden osallistuminen kaikkien viidennen puiteohjelman yhteydessä hyväksytyjen erityisohjelmien toteuttamiseen niiden ehtojen ja edellytysten mukaisesti, joista on määrätty yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen Euroopan yhteisön tutkimukseen, teknologiseen kehittämiseen ja esittelyyn osallistumista koskevissa säännöissä,

- Israelin osallistuminen viidennen puiteohjelman toteuttamiseksi hyväksyttyjen ohjelmien rahoitukseen Israelin BKT:n sekä Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Israelin yhteenlaskettujen BKT:iden välisen suhteen perusteella,
- yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden osallistuminen Israelin tutkimushankkeisiin ja niiden tulosten hyödyntämiseen niiden ehtojen ja edellytysten mukaisesti, joita Israelissa sovelletaan kunkin tapauksen osalta; yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden, jotka osallistuvat Israelin tutkimushankkeisiin tutkimus- ja kehitysohjelmien puitteissa, on katettava omat kustannuksensa, mukaan lukien niiden suhteellinen osuus hankkeen yleisistä hallinto-kustannuksista,
- säännölliset keskustelut tutkimuspolitiikkojen ja tutkimuksen suunnittelun suuntaviivoista ja painopiste-alueista Israelissa ja yhteisössä,
- keskustelut yhteistyön tulevaisuudennäkymistä ja kehittämisestä,
- ajankohtainen tiedottaminen TTK-ohjelmien täytäntöönpanosta Israelissa ja yhteisössä sekä yhteistyön puitteissa toteutetun tutkimustyön tuloksista.

3 artikla

Yhteistyön toteutustavat voivat olla seuraavia:

- osallistuminen yhteisön ohjelmiin tai alaohjelmiin tai yhteisiin tutkimustoimiin ja erityisesti kustannusten jaolla toteutettaviin tutkimussopimuksiin, yhtenäisiin toimiin, yhteensovittamistoihin, mukaan lukien teemaverkostot, sekä opetus- ja koulutustoimintaan, tutkimuksiin ja arviointeihin,
- yhteiset kokoukset,
- tutkijoiden, insinöörien ja teknisten asiantuntijoiden vierailut ja vaihdot,
- säännölliset ja jatkuvat yhteydet ohjelmien ja hankkeiden johtajien välillä,
- asiantuntijoiden osallistuminen seminaareihin, symposiumeihin ja työryhmätapaamisiin.

4 artikla

Yhteistyötä voidaan mukauttaa ja kehittää milloin tahansa osapuolten välisellä yhteisellä sopimuksella.

5 artikla

Israeliin sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, jotka osallistuvat yhteisön tutkimusohjelmiin, on tällaisen osallistumisen yhteydessä syntyvän tiedon sekä teollis- ja tekijänoikeuksien omistuksen, käytön ja levittämisen osalta samat oikeudet ja velvoitteet kuin yhteisöön sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, jollei liitteestä A muuta johdu.

Yhteisöön sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, jotka osallistuvat Israelin tutkimushankkeisiin tutkimus- ja kehitysohjelmien puitteissa, on tällaisen osallistumisen yhteydessä syntyvän tiedon ja henkisen omaisuuden omistuksen, käytön ja levittämisen osalta samat oikeudet ja velvoitteet kuin Israelin tutkimusyksiköillä kyseisessä hankkeessa, jollei liitteestä C muuta johdu.

6 artikla

Perustetaan sekakomitea, josta käytetään nimitystä "EY-Israel-tutkimuskomitea" ja jonka tehtävä on:

- tarkastella ja arvioida tämän sopimuksen täytäntöönpanoa,
- tarkastella kaikkia toimenpiteitä, jotka ovat omiaan parantamaan ja kehittämään yhteistyötä,
- keskustella säännöllisesti tutkimuspolitiikkojen ja tutkimuksen suunnittelun tulevaisuuden suuntaviivoista ja painopisteistä Israelissa ja yhteisössä sekä tulevista yhteistyönäkymistä,
- varmistaa tämän sopimuksen moitteeton täytäntöönpano.

Komitea, joka muodostuu komission ja Israelin edustajista, vahvistaa oman työjärjestyksensä.

Komitea kokoontuu osapuolten pyynnöstä vähintään kerran vuodessa. Ylimääräisiä kokouksia pidetään jommankumman osapuolen pyynnöstä.

7 artikla

1. Israelin rahoitusosuus, joka aiheutuu sen osallistumisesta erityisohjelmien toteuttamiseen, vahvistetaan suhteessa ja täydennyksenä siihen määrään, joka kunakin vuonna on varattu Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon maksusitoumusmäärärahoiksi näiden ohjelmien toteuttamisen, hallinnoinnin ja toiminnan aiheuttamien komission rahoitusvelvoitteiden täyttämistä varten.

2. Israelin rahoitusosuuden määräävä suhdeluku saadaan määrittämällä Israelin markkinahintaisen bruttokansantuotteen sekä Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Israelin yhteenlaskettujen markkinahintaisten bruttokansantuotteiden välinen suhde. Tämä suhde lasketaan Euroopan yhteisöjen talousarvioesityksen julkaisuajankohdasta saatavissa olevien Kansainvälisen jälleenrakennus- ja kehityspankin viimeisimpien tilastotietojen perusteella.

3. Yhteisön rahoitusosuutta koskevat säännöt vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston 22 päivänä joulukuuta 1998 tekemän päätöksen N:o 182/1999/EY liitteessä IV.

4. Israelin rahoitusosuutta koskevat säännöt vahvistetaan liitteessä B.

8 artikla

1. Israelin edustajat osallistuvat viidennen puiteohjelman ohjelmakomiteoihin. Komiteat kokoontuvat ilman Israelin edustajia äänestettäessä sekä muulloin ainoastaan tietyissä erityistilanteissa. Israelille ilmoitetaan tästä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa osallistumisessa, mukaan lukien tietojen ja asiakirjojen saamiseen liittyvät menettelyt, noudatetaan samaa toimintatapaa kuin jäsenvaltioiden osallistujien osalta.

9 artikla

1. Israeliin sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, jotka osallistuvat viidennen puiteohjelmaan, on samat sopimuksia koskevat oikeudet ja velvoitteet kuin yhteisöön sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, ottaen huomioon yhteisön ja Israelin molemminpuoliset edut, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan määräysten soveltamista.

2. Ehdotusten jättämisessä ja arvioinnissa sekä yhteisön ohjelmiin kuuluvien sopimusten myöntämisessä ja tekemisessä sovellettavat ehdot ja edellytykset ovat Israelin tutkimusyksiköiden osalta samat kuin ne, joita sovelletaan sopimukseen, jotka tehdään samojen ohjelmien osalta yhteisön tutkimusyksiköiden kanssa, ottaen huomioon yhteisön ja Israelin molemminpuoliset edut.

3. Israelilaiset asiantuntijat otetaan huomioon yhteisön asiantuntijoiden ohella valittaessa yhteisön TTK-ohjelmien arvioijia ja ulkopuolisia asiantuntijoita. Israelilaiset asiantuntijat voivat toimia jäseninä neuvoa-antavissa ryhmissä ja muissa vastaavissa elimissä, jotka avustavat komissiota viidennen puiteohjelman toteuttamisessa.

4. Israelilainen tutkimusyksikkö voi olla hankkeen koordinoija samoin ehdoin ja edellytyksin kuin yhteisöön sijoittautuneet yksiköt. Israelilaisten tutkimusyksiköiden kanssa tehdyissä tai niiden tekemisissä sopimusjärjestelyissä on yhteisön varainhoitoasetusten mukaisesti määrättävä valvonnasta ja tarkastuksista, jotka suoritetaan komission tai tilintarkastustuomioistuimen toimesta tai niiden valtuutuksella. Rahoitusta koskevia tarkastuksia voidaan suorittaa mainittujen yksiköiden sellaisten tulojen ja menojen selvittämiseksi, jotka liittyvät niiden sopimusvelvoitteisiin yhteisöön nähden. Asianomaisten Israelin viranomaisten on yhteistyön ja molemminpuolisen edun nimissä annettava kohtuullisissa ja mahdolliseksi katsottavassa määrin apua tällaisen valvonnan tarkastustoiminnan suorittamisessa siten kuin kussakin tilanteessa on tarpeen tai hyödyllistä.

5. Yhteisöön sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, jotka osallistuvat Israelin tutkimushankkeisiin tutkimus- ja kehitysohjelmien yhteydessä, on samat sopimuksia koskevat oikeudet ja velvoitteet kuin israelilaisilla tutkimusyksiköillä, jollei liitteestä C muuta johdu, ottaen huomioon yhteisön ja Israelin molemminpuoliset edut,

edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan määräysten soveltamista.

6. Ehdotusten jättämisessä ja arvioinnissa sekä Israelin tutkimus- ja kehitysohjelmiin kuuluvien hankesopimusten myöntämisessä ja tekemisessä sovellettavat ehdot ja edellytykset ovat yhteisön tutkimusyksiköiden osalta samat kuin ne, joita sovelletaan sopimukseen, jotka tehdään samojen tutkimus- ja kehitysohjelmien osalta Israelin tutkimusyksiköiden kanssa, jollei liitteestä C muuta johdu, ottaen huomioon yhteisön ja Israelin molemminpuoliset edut.

10 artikla

Kumpikin osapuoli helpottaa omien sääntöjensä ja määräystensä mukaisesti niiden tutkijoiden liikkumista ja asumista, jotka osallistuvat tämän sopimuksen käsittämiin toimiin Israelissa ja yhteisössä.

11 artikla

Liitteet A, B ja C ovat tämän sopimuksen erottamaton osa.

12 artikla

1. Tämä sopimus on tehty viidennen puiteohjelman ajaksi.

2. Kumpikin osapuoli voi saattaa tämän sopimuksen päättymään milloin tahansa ilmoittamalla asiasta kaksitoista kuukautta aikaisemmin, jollei 1 kohdasta muuta johdu. Hankkeita ja toimintaa, jotka ovat käynnissä, kun tämä sopimus on saatettu päättymään ja/tai sen voimassaolo päättyy, jatketaan kunnes ne saadaan päätökseen tässä sopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

3. Jos yhteisö päättää tarkistaa yhtä tai useampaa yhteisön ohjelmista, tämä sopimus voidaan saattaa päättymään molemminpuolisesti hyväksytyin edellytyksin. Israelille ilmoitetaan tarkistettujen ohjelmien täsmällisestä sisällöstä viikon kuluessa siitä, kun yhteisö on ne hyväksynyt. Osapuolten on kuukauden kuluessa sitä, kun yhteisö on tehnyt tällaisen päätöksen, ilmoitettava toisilleen aikomuksestaan saattaa sopimus päättymään.

4. Jos yhteisö hyväksyy uusia monivuotisia tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmia, tämä sopimus voidaan neuvotella uudelleen tai uusia molemminpuolisesti hyväksytyin edellytyksin.

13 artikla

Osapuolet hyväksyvät tämän sopimuksen voimassa olevien menettelyjensä mukaisesti.

Sopimus tulee voimaan päivänä, jona osapuolet ilmoittavat toisilleen tätä varten tarvittavien menettelyjensä saattamisesta päätökseen.

14 artikla

Tätä sopimusta sovelletaan niihin alueisiin, joilla sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta kyseisessä sopimuksessa määrätyn edellytyksin, sekä Israelin valtion alueeseen.

15 artikla

Tämä sopimus on laadittu kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen, tanskan ja heprean kielellä, ja kukin teksti on yhtä todistusvoimainen.

Hecho en Bruselas, el tercer día del mes de marzo de mil novecientos noventa y nueve, que corresponde al decimoquinto día de adar de cinco mil setecientos cincuenta y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den tredje marts nitten hundrede nioghalvfems, hvilket svarer til den femtende adar fem tusind syv hundrede nioghalvtreds.

Geschehen zu Brüssel am dritten März neunzehnhundertneunundneunzig; dieser Tag entspricht dem fünfzehnten Adar fünftausendsiebenhundertneunundfünfzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την τρίτη ημέρα του μηνός Μαρτίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα που αντιστοιχεί στη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός Αδάρ του έτους πέντε χιλιάδες επτακόσια πενήντα εννέα.

Done at Brussels on the third day of March one thousand nine hundred and ninety-nine, which corresponds to the fifteenth day of Adar, five thousand seven hundred and fifty nine.

Fait à Bruxelles, le trois mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, qui correspond au quinze Adar de l'année cinq mille sept cent cinquante neuf.

Fatto a Bruxelles, il tre marzo millenovecentonovantanove, corrispondente al quindici Adar cinquemilasettecentocinquantanove.

Gedaan te Brussel, de derde maart negentienhonderdneenennegentig, welke datum overeenkomt met de vijftiende adar vijfduizendzevenhonderdneenenvijftig.

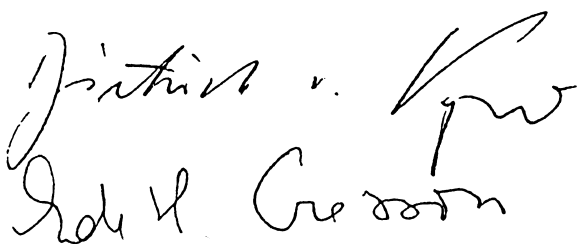
Feito em Bruxelas, em três de Março de mil novecentos e noventa e nove, que corresponde ao dia quinze do mês de Adar de cinco mil setecentos e cinquenta e nove.

Tehty Brysselissä maaliskuun kolmantena päivänä tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän, mikä vastaa Adarin viidettätoista päivää vuonna viisituhattaseitsemänsataaviisikymmentäyhdeksän.

Undertecknat i Bryssel den tredje mars nittonhundranittionio, vilket motsvarar den femtonde dagen av Adar femtusensjuhundrafemtionio.

נעשה בבריסל ביום השלושה בחודש מרץ אלף תשע מאות תשעים ותשע שהוא היום השישה עשר לחודש אדר התשנ"ט.

Por la Comunidad Europea
For det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

בשם ממשלת מדינת ישראל

—

LIITE A

TEOLLIS- JA TEKIJÄNOIKEUKSIEN JAKOA KOSKEVAT PERIAATTEET

I Oikeuksien omistus, jako ja käyttö

1. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130 j artiklan täytäntöön panemiseksi vahvistettujen sääntöjen mukaisesti osallistujien kesken sovittujen sopimusjärjestelyjen on kohdistuttava erityisesti yhteisen tutkimuksen aikana sytyvän tiedon sekä teollis- ja tekijänoikeuksien omistukseen ja käyttöön, mukaan lukien julkaisutoiminta, siten, että otetaan huomioon yhteisen tutkimuksen tavoitteet, osallistujien suhteelliset rahoitusosuudet, luvan antamisesta aluekohtaisesti tai käyttöalan mukaan aiheutuvat edut ja haitat, sovellettavan lainsäädännön asettamat vaatimukset, riitojen ratkaisumenettelyt ja muut osallistujien aiheelliseksi arvioimat tekijät. Mainittujen järjestelyjen on koskettava myös mahdollisten vierailevien tutkijoiden suorittamaan tutkimukseen liittyviä oikeuksia ja velvoitteita.
2. Tämän sopimuksen täytäntöönpanossa on viidenteen puiteohjelmaan osallistumisen osalta käytettävä tietoja sekä teollis- ja tekijänoikeuksia yhteisön ja Israelin molemminpuolisten etujen mukaisesti, ja sopimusjärjestelyissä on oltava tämän mukaiset määräykset.
3. Yhteisessä tutkimuksessa syntynyt tieto sekä teollis- ja tekijänoikeudet, joihin ei kohdistu sopimusjärjestelyjä, jaetaan sopimusjärjestelyissä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, mukaan lukien riitojen ratkaisua koskevat periaatteet. Jos sitovaa ratkaisua ei saavuteta osallistujien valitsemalla hyväksytyllä riitojenratkaisumenettelyllä, kaikki sellaisen yhteisen tutkimuksen osanottajat, jonka tulosta tieto tai teollis- ja tekijänoikeudet ovat, omistavat sen yhteisesti. Jos tulosten hyödyntämisestä ei päästä sopimukseen, jokaisella osallistujalla, johon tätä määrystä sovelletaan, on oikeus käyttää tällaista tietoa tai teollis- ja tekijänoikeuksia omiin kaupallisiin tarkoituksiinsa ilman maantieteellisiä rajoituksia.
4. Kumpikin osapuoli varmistaa, että toisella osapuolella ja sen osallistujilla on ne oikeudet teollis- ja tekijänoikeuksiin, jotka niille on tämän liitteen I osastossa määritettyjen periaatteiden mukaisesti jaettu.
5. Samalla kun osapuolet pitävät yllä kilpailua sopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, ne pyrkivät varmistamaan, että tämän sopimuksen mukaisesti saatuja oikeuksia ja sitä noudattaen toteutettuja järjestelyjä käytetään erityisesti edistämään:
 - i) sopimuksen yhteydessä tuotetun, selville saadun tai muuten käyttöön saatetun tiedon levittämistä ja käyttöä,
 - sekä
 - ii) kansainvälisten standardien hyväksymistä ja soveltamista.

II Kansainväliset yleissopimukset

Osapuolille tai niiden osallistujille kuuluvia teollis- ja tekijänoikeuksia kohdellaan asiaa koskevien kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, mukaan lukien GATT-WTO:n perustamissopimukseen sisältyvä TRIPS-sopimus, Bernin yleissopimus (Pariisin asiakirja 1971) ja Pariisin yleissopimus (Tukholman asiakirja 1967).

LIITE B

TÄMÄN SOPIMUKSEN 7 ARTIKLASSA TARKOITETTUA ISRAELIN RAHOITUSOSUUTTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1. Rahoitusosuuden määrittäminen

1.1 Euroopan yhteisöjen komissio ilmoittaa Israelille ja antaa tiedoksi EY – Israel-tutkimuskomitealle, toimitaen lisäksi asiaa koskevan taustamateriaalin, mahdollisimman pian ja viimeistään kunkin varainhoitovuoden syyskuun 1 päivänä:

- a) Euroopan yhteisöjen alustavan talousarviesityksen menotaulukkoon viidettä puiteohjelmaa varten varattujen maksusitoumusmäärärahojen määrät,
- b) alustavassa talousarviesitykseen perustuvan arvion rahoitusosuuksista, jotka vastaavat Israelin osallistumista viidenteen puiteohjelmaan.

Sisäisten talousarviomenettelyjen helpottamiseksi komission yksiköt toimittavat kuitenkin vastaavat suuntaa-antavat luvut viimeistään kunkin vuoden toukokuun 30 päivänä.

1.2 Heti kun yleinen talousarvio on lopullisesti hyväksytty, komissio antaa Israelille tiedoksi edellä mainitut menotaulukon sisältämät määrät, jotka koskevat Israelin osallistumista.

2. Maksumenettelyt

2.1 Komissio esittää viimeistään kunkin varainhoitovuoden tammikuun 1 päivänä ja kesäkuun 15 päivänä Israelille rahoituspyynnön, joka koskee Israelin tämän sopimuksen mukaista rahoitusosuutta. Näissä pyynnöissä edellytetään:

- ensin mainitun pyynnön osalta, että Israel maksaa kuusi kahdestoistaosaa rahoitusosuudestaan viimeistään 20 päivänä tammikuuta,
- toisen pyynnön osalta, että Israel maksaa kuusi kahdestoistaosaa rahoitusosuudestaan viimeistään 15 päivänä heinäkuuta.

Viimeistään 20 päivänä tammikuuta maksettava kuuden kahdestoistaosan erä lasketaan kuitenkin alustavan talousarviesityksen tulotaulukossa olevan määrän perusteella: näin maksettu määrä tasataan toisen, viimeistään 15 päivänä heinäkuuta maksettavan kuuden kahdestoistaosan erän yhteydessä.

2.2 Sopimuksen ensimmäisenä voimassaolovuonna komissio esittää ensimmäisen rahoituspyynnön 30 päivän kuluessa sopimuksen voimaantulosta. Jos tämä pyyntö esitetään kesäkuun 15 päivän jälkeen, siinä edellytetään, että Israel maksaa kaksitoista kahdestoistaosaa rahoitusosuudestaan 30 päivän kuluessa, jolloin maksettava määrä lasketaan talousarvion tulotaulukossa olevan määrän perusteella.

2.3 Israelin rahoitusosuus ilmoitetaan ja maksetaan euroina.

2.4 Israel maksaa tämän sopimuksen mukaisen rahoitusosuutensa edellä 2.1 ja 2.2 kohdassa esitetyn aika-
taulun mukaisesti. Maksun viivästymisestä maksetaan korkoa, joka vastaa International Swap Dealers' Associationin Reuterin ISDA-sivulla euroina noteeraamaa yhden kuukauden pankkien välistä korkoa (IBOR). Tätä korotetaan 1,5 prosenttia kunkin viivästyskuukauden osalta. Korotettua korkoa sovelletaan koko viivästymisen ajan. Korkoa peritään kuitenkin vain, jos rahoitusosuus maksetaan yli kolmekymmentä päivää edellä 2.1 ja 2.2 kohdassa mainittujen maksuaikataulun mukaisten maksupäivien jälkeen.

2.5 Komissio maksaa Israelin edustajien ja asiantuntijoiden sekä ne matkakustannukset, jotka aiheutuvat osallistumisesta tämän sopimuksen 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen komiteoiden työskentelyyn, että ne vastaavat kustannukset, jotka liittyvät viidennen puiteohjelman toteuttamiseen, samojen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti, joita tällä hetkellä sovelletaan Euroopan unionin edustajiin ja asiantuntijoihin.

3. Toteuttamista koskevat edellytykset

3.1 Tämän sopimuksen 7 artiklan mukainen Israelin rahoitusosuus viidenteen puiteohjelmaan pysyy tavallisesti muuttumattomana kyseisen varainhoitovuoden ajan.

3.2 Päättyessään kunkin varainhoitovuoden (n) tilit komissio suorittaa tulostilin laatimisen yhteydessä tilien tasauksen Israelin osuuden osalta ja ottaa tässä yhteydessä huomioon muutokset, jotka ovat joko varojen siirtojen, peruutusten, varainhoitovuodelta toiselle siirtämisten, vapauttamisten tai korjaavien ja täydentävien talousarvioiden muodossa tapahtuneet varainhoitovuoden aikana. Tämä tilien tasaus tehdään vuoden n + 1 toisen maksun yhteydessä. Tilien tasauksia tehdään joka vuosi vuoden 2006 heinäkuuhun saakka.

Israelin maksut kirjataan yhteisön ohjelmiin budjettisaatavina, jotka jaetaan asianmukaisille budjettikohdille Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion tulotaulukossa.

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavaa varainhoitoasetusta sovelletaan myös määrärahojen hoidossa.

4. Tiedottaminen

Edeltävään varainhoitovuoteen (n) liittyvä viidennen puiteohjelman määrärahalaskelma laaditaan ja toimitetaan Israelille tiedoksi viimeistään kunkin varainhoitovuoden (n + 1) toukokuun 31 päivänä komission tulostilin muodossa.

LIITE C

1. Yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden osallistuminen Israelin tutkimus- ja kehitysohjelmien hankkeisiin edellyttää vähintään yhden israelilaisen tutkimusyksikön yhteistä osallistumista. Tällaista osallistumista koskevat ehdotukset toimitetaan yhdessä israelilaisen tutkimusyksikön tai -yksiköiden kanssa.
2. Israelin tutkimus- ja kehitysohjelmien tutkimushankkeisiin osallistuvien yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden oikeudet ja velvoitteet sekä tällaisia hankkeita koskevien ehdotusten jättämistä ja arviointia sekä sopimusten myöntämistä ja tekemistä koskevat ehdot ja edellytykset määräytyvät tutkimus- ja kehitysohjelmien toimintaa säätelevien, Israelin osanottajiin sovellettavien ja tasa-arvoisen kohtelun varmistavien Israelin lakien, asetusten ja hallituksen määräysten sekä soveltuville osin kansallisten turvallisuusmääräysten perusteella, ottaen huomioon Israelin ja yhteisön yhteistyön luonne kyseisellä alalla.
3. Hankkeen luonteesta riippuen ehdotukset voidaan toimittaa:
 - i) kauppa- ja teollisuusministeriön tutkimusjohtajan toimistoon Israelin yritysten kanssa yhteistyössä toteutettavien teollisuuden tutkimus- ja kehityshankkeiden osalta. Tässä tutkimus- ja kehitysohjelmassa ei ole ennalta määriteltyjä aloja. Yhteisiä hankkeita voidaan ehdottaa kaikilta teollisuuden tutkimuksen ja kehityksen piiriin kuuluvilla aloilla. Lisäksi Magnet-ohjelmassa Israelin yritykset voivat jättää ehdotuksia, jotka koskevat yhteistyötä yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden kanssa. Tällainen yhteistyö edellyttää asianomaisen yhteenliittymän ja Magnet-ohjelman johdon suostumusta;
 - ii) tiedeministeriöön sellaisen strategisen tutkimuksen osalta, joka liittyy sähköoptiikan, mikroelektroniikan, bioteknologian, tietotekniikan, kehittyneiden materiaalien, ympäristön ja vedentutkimuksen aloihin;
 - iii) maatalousministeriön tutkimusjohtajan toimistoon — Maatalouden tutkimuksen edistämisrahastoon;
 - iv) kansallisista infrastruktuureista vastaavan ministeriön tutkimusjohtajan toimistoon energiainfrastruktuurin kehittämisen ja geotieteen alojen osalta;
 - v) terveysministeriön tutkimusjohtajan toimistoon lääketieteellisen tutkimuksen osalta.Israel ilmoittaa yhteisön ja Israelin tutkimusyksiköille säännöllisesti Israelin kulloisistakin ohjelmista sekä yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden osallistumismahdollisuuksista.
4. Kaikissa yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden ja Israelin tutkimusyksiköiden ja/tai yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden ja Israelin viranomaisten välisissä sopimusjärjestelyissä otetaan huomioon tämän liitteen määräykset.

Yhteinen julistus

"Euroopan yhteisö ja Israelin valtio vahvistavat tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskevan sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä, että liitteessä A olevan I kohdan 1 alakohdan viittaus 'Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130 j artiklan täytäntöön panemiseksi vahvistettuihin sääntöihin' antaa Israelin ja yhteisön yksiköille mahdollisuuden käyttää tuloksia, joita on saatu sellaisten muiden kansainvälisten sopimusten yhteydessä toteutetuista hankkeista, joiden osapuolena joko yhteisö tai Israel on, ainoastaan, jos tällaisten kansainvälisten sopimusten toinen osapuoli tai toiset osapuolet antavat siihen suostumuksensa."

Hecho en Bruselas, el tercer día del mes de marzo de mil novecientos noventa y nueve, que corresponde al decimoquinto día de adar de cinco mil setecientos cincuenta y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den tredje marts nitten hundrede nioghalvfems, hvilket svarer til den femtende adar fem tusind syv hundrede nioghalvtreds.

Geschehen zu Brüssel am dritten März neunzehnhundertneunundneunzig; dieser Tag entspricht dem fünfzehnten Adar fünftausendsiebenhundertneunundfünfzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την τρίτη ημέρα του μηνός Μαρτίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα που αντιστοιχεί στη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός Αδάρ του έτους πέντε χιλιάδες επτακόσια πενήντα εννέα.

Done at Brussels on the third day of March one thousand nine hundred and ninety-nine, which corresponds to the fifteenth day of Adar, five thousand seven hundred and fifty nine.

Fait à Bruxelles, le trois mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, qui correspond au quinze Adar de l'année cinq mille sept cent cinquante neuf.

Fatto a Bruxelles, il tre marzo millenovecentonovantanove, corrispondente al quindici Adar cinquemilasettecentocinquantanove.

Gedaan te Brussel, de derde maart negentienhonderdnegenennegentig, welke datum overeenkomt met de vijftiende adar vijfduizendzevenhonderdnegenenvijftig.

Feito em Bruxelas, em três de Março de mil novecentos e noventa e nove, que corresponde ao dia quinze do mês de Adar de cinco mil setecentos e cinquenta e nove.

Tehty Brysselissä maaliskuun kolmantena päivänä tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän, mikä vastaa Adarin viidettätoista päivää vuonna viisituhattaseitsemänsataaviisikymmentäyhdeksän.

Undertecknat i Bryssel den tredje mars nittonhundranittionio, vilket motsvarar den femtonde dagen av Adar femtusensjuhundrafemtionio.

נעשה בכריסל ביום השלושה בחודש מרץ אלף תשע מאות תשעים ותשע שהוא היום השישה עשר לחודש אדר התשנ"ט.

Por la Comunidad Europea

For det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

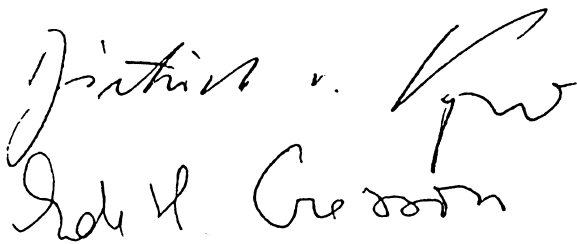
Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

Euroopan yhteisön puolesta

På Europeiska gemenskapens vägnar

J. Delors

בשם ממשלת מדינת ישראל

Henry Shuy Aol

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 13 päivänä toukokuuta 1998,

Saksan tuesta Herborn und Breitenbach GmbH:lle, entinen Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1687)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/225/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾),

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio päätti 15 päivänä maaliskuuta 1995 aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn yritykselle SKET Schwermaschinenbau Magdeburg GmbH:lle, Magdeburg, jäljempänä "SKET SMM", myönnetystä valtiontuesta ⁽²⁾. Tämä menettely koski myös SKET SMM:n tytäryhtiöitä, ts. Entstau-bungstechnik Magdeburg GmbH, Magdeburg, jäljempänä "ETM", ja Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, Chemnitz, jäljempänä "DZM". Kyseessä oli tuki, jonka SKET SMM oli saanut ennen yksityistämistä ja rakenneuudistusta sekä niiden aikana. Aikaisemmin SKET SMM oli saanut jo tukea, jota komissio ei ollut vastustanut (NN 46/93 ja NN 95/93). Menettely kirjattiin numerolla C 16/95.

Komissio päätti 30 päivänä heinäkuuta 1996 laajentaa menettelyn C 16/95 päätöksestä menettelyn aloittamisesta alkaen maksettuun valtiontukeen, jota kyseinen päätös ei koskenut ⁽³⁾. Sijoittajat (Oestmann & Borchert Industriebeteiligungen GbR) olivat vetäytyneet suunnitelmasta vuoden 1995 lopulla, ja uudesta rakenneuudistussuunnitelmasta lisätukineen tehtiin ilmoitus.

SKET SMM:n oli lokakuussa 1996 pakko jättää hakemus yleistäytöntöönpanomenettelyn Gesamtvollstreckungsverfahren (konkurssimenettely Saksan uusissa osavaltioissa) aloittamisesta. Suunnitelmalle, jota käsiteltiin 30 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyssä päätöksessä menettelyn laajentamisesta, ei pystytty palauttamaan SKET SMM:n elinkel-poisuutta. Komissio teki 26 päivänä kesäkuuta 1997 lopullisen päätöksen 97/765/EY ⁽⁴⁾ SKET SMM:lle myönnetyn tuen hylkäämisestä. Yleistäytöntöönpanomenettely ei koske kumpaakaan tytäryhtiötä ETM:ä ja DZM:ä, jotka siirrettiin Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgabenille, jäljempänä "BvS". Päätöksellä 97/765/EY lopetettiin menettely C 16/95 vain yleistäytöntöönpanossa olevan SKET SMM:n osalta. Tämän vuoksi menettely C 16/95 jaettiin seuraavasti: SKET SMM:ää koskeva C 16a/95, ETM:ää koskeva C 16b/95 ja DZM:ää koskeva C 16c/95. DZM sulautui vuonna 1995 eräaseen länsisaksalaiseen yritykseen ja toimii nykyisin toiminimellä Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz, jäljempänä "H&B". Tämä päätös koskee ainoastaan H&B:tä.

⁽¹⁾ EYVL C 215, 19.8.1995, s. 8

⁽²⁾ EYVL C 215, 19.8.1995, s. 8 ja EYVL C 298, 9.10.1996, s. 2.

⁽³⁾ EYVL C 298, 9.10.1996, s. 2

⁽⁴⁾ EYVL L 314, 18.11.1997, s. 20

Saksa ilmoitti kirjeillä 13 päivältä tammikuuta 1997 (rekisteröity 14 päivänä tammikuuta 1997) ja 6 päivältä elokuuta 1997 (rekisteröity 7 päivänä elokuuta 1997) komissiolle H&B:n siirrosta ja tuesta, jota H&B oli saanut SKET SMM:n yleistäytöntöönpanosta lukien. Toisessa kirjeessä esitettiin rakenneuudistussuunnitelma, joka mukautettiin vielä toistamiseen H&B:n uuteen tilanteeseen. Saksa ilmoitti kirjeellä 30 päivältä lokakuuta (ja rekisteröity samana päivänä) H&B:n yksityistämismuoksumuksen ehdoista sekä muutoksista elokuussa 1997 laadittuun rakenneuudistussuunnitelmaan.

II

SKET SMM osti 24 päivänä maaliskuuta 1995 ja 12 päivänä huhtikuuta 1995 (yksityistämishankkeesta vuoden 1995 lopulla vetäytyneiden) sijoittajien eli Oestmann & Borchert Industriebeteiligung GbR:n johdolla H&B Beteiligungsgesellschaft GmbH:n ja H&B GmbH & Co. KG:n kaikki osakkeet Kolbus GmbH & Co. KG:ltä. Tämä yhteenliittymä sulautettiin tytäryhtiöön DZM ja pysyi 31 päivään joulukuuta 1996 SKET SMM:n tytäryhtiönä nimeltään H&B. H&B siirrettiin BvS:lle 16 päivänä tammikuuta 1997 tehdyllä sopimuksella. H&B siirrettiin BvS:lle sellaisenaan (toisin sanoen velkoineen).

West Merchant Bank, jonka tehtäväksi BvS oli antanut uuden sijoittajan etsimisen, sai 1 päivään toukokuuta 1997 mennessä neljä tarjousta julkisen tarjouskilpailun perusteella, jonka puitteissa otettiin yhteyttä 112 yritykseen eri puolilla maailmaa. Neljästä tarjoajasta kahden kanssa aloitettiin neuvottelut, ja paras tarjous valittiin ottaen huomioon liiketoimintasuunnitelma, takuut työpaikkojen säilyttämisestä ja taloudelliset ohjeavot. Valintaa tehtäessä ei kuitenkaan harkittu yrityksen lakkauttamista, josta olisi todennäköisesti aiheutunut pienemmät kustannukset kuin yrityksen myynnistä siihen liittyvine rahoitustoimenpiteineen. Niiden yleisten periaatteiden mukaisesti, joita komissio soveltaa arvioiessaan yritysten yksityistämistä, H&B:n yksityistämiseen sisältyy tukea⁽⁵⁾.

Valittu sijoittaja (Henrich) on luonnollinen henkilö, jolla on kokemusta langanvetokonealalta. Sijoittaja myi vuonna 1994 kyseisiä koneita valmistavan perheyriityksensä EIS Group rahoitusholdingyhtiölle, sen jälkeen kun hän oli ollut neljä vuotta tämän yrityksen toimitusjohtajana. Henrichillä on edelleen työsopimus EIS Groupin kanssa, joka hyväksyi H&B:n ostamisen. Sijoittaja otti H&B:n haltuunsa 24 päivänä syyskuuta 1997 ottamalla ensin hoitaakseen 50 prosenttia johtotehtävistä ja 1 päivänä tammikuuta 1998 kaikki johtotehtävät. Lisäksi hänen on määrä ottaa hoidettavakseen Cable & Wire Divisionin hallintoneuvoston puheenjohtajan tehtävät EIS Groupissa, joka muodostuu osakkuudesta kolmessa yrityksessä. Tällä

tavoin sijoittaja tuo yritykseen toimialaa koskevan tietämyksensä, yhteytensä ja mahdolliset synergiavaikutukset.

H&B-yhteenliittymän rakenne on seuraava:

- a) Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz (entinen DZM), jonka peruspääoma on miljoona Saksan markkaa. Samanaikaisesti yhtiö täydentää Herbornissa toimivaa H&B GmbH & Co. KG:ta. Sen palveluksessa on 107 työntekijää ja toimitilana koneiden suunnittelu, rakentaminen ja tuotanto;
- b) Herborn & Breitenbach GmbH & Co Kg, Herborn (Hessen), osuuspääoma kuusi miljoonaa Saksan markkaa, lisäpääoma 0,1 miljoonaa Saksan markkaa. Yrityksen palveluksessa on 78 työntekijää ja toimitilana suunnittelu, rakentaminen ja tuotanto;
- c) Herborn & Breitenbach Beteiligungs GmbH, Unna (Nordrhein-Westfalen) on kokonaan Herborn & Breitenbach GmbH:n, Chemnitz, omistuksessa. Sen peruspääoma on 0,1 miljoonaa Saksan markkaa (tämä yhtiö on selkeästi ”päälystakkiyhtiö”, joka ei harjoita liiketoimintaa ja jonka palveluksessa ei ole työntekijöitä).

H&B:n liiketoiminta käsittää langanvetokoneiden myynnin, suunnittelun, valmistuksen, alennuksen, testauksen ja huollon molemmissa toimipaikoissa Chemnitzissa ja Herbornissa. Kyseisiä koneita valmistetaan hyvin erilaisten teollisuudenalojen käyttöön, esimerkiksi autonvalmistuksen, teräsrakentamisen, laivanrakennuksen, rakennusteollisuuden, energiahuollon, televiestinnän ja hehkulamppujen valmistuksen tarpeisiin.

Sijoittajan rakenneuudistussuunnitelman tavoitteena on lyhyesti sanottuna markkinaosuuksien varmistaminen ja tuotantokustannusten supistaminen. H&B:n rakenneuudistus oli jo käynnissä sijoittajan ostaessa yrityksen, ja sijoittaja aikoo jatkaa yrityksen uudistamista käyttäen hyväksi yhteyksiään. On suunniteltu, että:

- a) toimintaa jatketaan molemmilla toimipaikoilla (Herbornissa ja Chemnitzissä). Kustannusten supistamiseksi työnjaosta on kuitenkin päätettävä selkeämmin ja järkipäisemmin: tutkimus-, kehitys-, valmistus- ja asennustyöt Chemnitzissä, hallinto- ja myyntitoiminta sekä asiakasesittely Herbornissa;
- b) tuotevalikoimaa pienennetään kustannusrakenteen keventämiseksi;
- c) koneet mukautetaan asiakkaiden erityisvaatimusten mukaisiksi (kehitys ja valmistus);
- d) asiakaspalveluun keskitytään aiempaa enemmän, koska DZM:llä ja H&B:llä c varastossa huomattava määrä käytettyjä koneita;
- e) varaosien valmistusta ja laitteiden nykyaikaistamista ja tarkastusta koskevia pakettitarjouksia kehitetään;
- f) ulkoistamista lisätään nykyisestä;

⁽⁵⁾ Ks. ”XXIII Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus 1993”, 402 ja 403 kohta.

g) työpaikkoja vähennetään. Sijoittaja on tosin ottanut vastuulleen kaikki nykyiset työpaikat (186) ja taannut säilyttävänsä niistä 150, joista 90 Chemnitzissä ja 60 Herbornissa. Takuu on voimassa seuraavat kolme vuotta. Sijoittaja takaa, että toiminta jatkuu tämän jälkeen vielä kahden vuoden ajan Chemnitzin toimipaikassa vähintään 25 työpaikan turvin. Työpaikkatakuut on varmistettu sopimussakoin.

H&B:n on varmistettava markkinaosuutensa (Saksassa, Euroopassa, IVY-maissa, Kaakkois-Aasiassa ja Yhdysvalloissa) alkuvaiheessa käyttämällä hyväkseen sijoittajan yhteyksiä ja toimialaan liittyvää taitotietoa mutta myös toteuttamalla ohjelmansa kustannusten supistamiseksi ja tuotevalikoiman uudistamiseksi. Sijoittajan mielestä on mahdollista saavuttaa merkittäviä synergia vaikutuksia harjoittamalla yhteistyötä muiden yritysten kanssa (EIS Groupin Cable & Wire Divisionin hallintoneuvoston puheenjohtajuus).

Viime vuosina on investoitu erityisesti rakennusten kunnostukseen ja teknisten laitteiden nykyaikaistamiseen (16,5 miljoonaa Saksan markkaa). Seuraavan kolmen vuoden aikana sijoittaja on luvannut tehdä vuosittain noin 0,5 miljoonan Saksan markan investoinnit (varmistettu sopimussakoin).

Viimeisimpien liikevaihtoehtojen mukaan yhteenliittymän vuositulos ennen verojen vähentämistä lienee vuodesta 1999 alkaen voitollinen [...]⁽⁶⁾.

III

H&B oli vuoteen 1997 asti mukana SKET-yhteenliittymässä ja sai useaan otteeseen rakenneuudistustukea. Tosi-asiallisesti vaikeudet, joiden kanssa SKET SMM kamppaili (ja jotka johtivat yleistäytöntöönpanoon), viivästyttivät H&B:n rakenneuudistusta.

H&B:lle maksettu tuki oli myönnetty peräkkäisten rakenneuudistussuunnitelmien mukaisesti. H&B kuului SKET-yhteenliittymään, ja suunnitteilla oli koko yhtiön rakenneuudistus. Sen jälkeen kun yritys oli siirretty BvS:lle ja siten irrotettu yhteenliittymästä, suunnitelmat täsmentyivät selvästi H&B:n osalta. Yksittäisen yrityksen myyntiä alettiin harkita vasta tuolloin. Nyt H&B on yksityistetty, ja komissio on tutkinut sijoittajan mukauttaman rakenneuudistussuunnitelman (katso II luku), jossa esitetään uudet rahoitusta koskevat ohjeet.

Selkeyden vuoksi esitetään ainoastaan ne rahoitustoimenpiteet, jotka on tosiasiallisesti toteutettu tai jotka sisältyvät ajantasaiseen yksityistämissuunnitelmaan⁽⁷⁾. Kyseessä ovat seuraavat toimenpiteet:

1. 1990 – 1991: 1,4 miljoonan Saksan markan määrätar-koitusavustukset (sosiaalisuunnitelma)
2. 1993: 26,5 miljoonaa Saksan markkaa korottomiin lainoihin ja sitoumusten takaisinmaksusta luopumi-seen seuraavasti:

- a) BvS:n myöntämät yhteensä 13,9 miljoonan Saksan markan korottomat lainat ennen 1 päivää heinä-kuuta 1990 otettujen vanhojen luottojen maksami-seen;
- b) toinen BvS:n myöntämä, 5,4 miljoonan Saksan markan laina ennen 1 päivää heinäkuuta 1990 otet- tujen vanhojen luottojen maksamiseen;
- c) BvS:n myöntämä 1,7 miljoonan Saksan markan koroton luotto vanhojen luottojen korkojen maksa- miseen;
- d) luopuminen 4,6 miljoonan Saksan markan sitou- musten takaisinmaksusta; ja
- e) luopuminen kyseisiin sitoumuksiin liittyvistä 0,9 miljoonan Saksan markan suuruisista koroista.

Kyseiset luotot ja saatavien takaisinmaksusta luopu- miset (yhteensä 26,5 miljoonaa Saksan markkaa) muutettiin 31 päivänä joulukuuta 1994 avustuksiksi (15,9 miljoonaa Saksan markkaa) ja pääomavarauksiksi (5,6 miljoonaa Saksan markkaa ja 5 miljoonaa Saksan markkaa) SKET SMM:n kautta.

3. 1996: lainoihin 11 miljoonaa Saksan markkaa seuraa- vasti:

- a) 3,2 miljoonan Saksan markan laina (ennen 1 päivää heinäkuuta 1990 otettujen) vanhojen luottojen takaisinmaksamiseksi SKET SMM:n kautta. BvS maksaa kyseisen määrän pesän hoitajalle;
- b) BvS:n myöntämä 5,4 miljoonan Saksan markan laina (2,2 miljoonaa Saksan markkaa tilausten rahoittamiseen SKET SMM:n kautta (BvS maksaa määrän takaisin konkurssipesän hoitajalle), 2,1 miljoonaa Saksan markkaa maksuvalmiuden ylläpi- tämiseksi ja 1,1 miljoonaa Saksan markkaa velkojen maksamiseksi tavarantoimittajille);
- c) erehdyksessä SKET SMM:lle suoritettun 2,4 miljoonan Saksan markan suuruisen asiakkaan ennakkomaksun korvaaminen BvS:n myöntämällä korottomalla osakaslainalla.

H&B:n 38,9 miljoonan Saksan markan sitoumus (26,5 miljoonaa Saksan markkaa lainoihin, jotka muunnet- tiin avustuksiksi, joita ei makseta takaisin; 11 miljoonaa Saksan markkaa lainoihin; 1,4 miljoonaa Saksan markkaa määrätar-koitusavustuksiin) päättyy vuoden 1996 lopussa. Tämän lisäksi yrityksellä on 15 miljoonan Saksan markan vekselitakaukset seuraavin ehdoin: 0,25 prosenttia puolivuosit- tain (1 päivänä tammikuuta ja 1 päivänä heinäkuuta) laskettuna BvS:n yrityksen käyttöön asettamasta rahoituksesta, sekä 0,5 prosenttia pankilta saaduista varoista sekä ehdollinen 1,377 miljoonan Saksan markan rahoituserä.

4. 1997 — yksityistäminen (yksityistämissopimuksen ehdot)

BvS mitätöi kaikki H&B:n vanhat velat ja myöntää avustuksia rakenneuudistuksen loppuun saattamiseksi.

⁽⁶⁾ Luottamuksellisten tietojen paljastamisen estämiseksi on päätöksen tätä toisintoa toimituksellisesti muutettu. Muutetut kohdat on merkitty hakasulkeilla.

⁽⁷⁾ Katso alaviitteet 1 ja 2.

a) Myyjän (BvS) velvoitteet:

- i) luopuu 11 miljoonan Saksan markan lainaan liittyvistä saatavista (muuntaminen takaisinmaksuvapaiksi avustuksiksi),
- ii) luopuu vuonna 1997 (SKET SMM:n konkurssin jälkeen) myönnettyyn kolmen miljoonan Saksan markan osakaslainaan liittyvistä saatavista,
- iii) myöntää neljän miljoonan Saksan markan suuruisen avustuksen rakenneuudistukseen (kahdessa kahden miljoonan Saksan markan erässä 1 päivänä tammikuuta 1998 ja 30 päivänä kesäkuuta 1998) maksuvalmiuden ylläpitämiseksi ja investointien rahoittamiseksi,
- iv) osallistuu ympäristövahinkojen (ajalta ennen 1 päivää heinäkuuta 1990) korjaamisen kustannuksiin enintään neljällä miljoonalla Saksan markalla siltä kustannusten osalta, joka ylittää kaksi miljoonaa Saksan markkaa, ja
- v) vastaa mahdollisesta veroviranomaisten takaisinmaksuvaateesta, jonka suuruus voi olla 0,3 miljoonaa Saksan markkaa.

b) Sijoittajan velvoitteet:

- i) ostohinta 0,25 miljoonaa Saksan markkaa,
- ii) ottaa 3,3 miljoonan Saksan markan käytetyt vekselitakaukset omiin nimiinsä ja asettaa käytön yhteensä 9 miljoonan Saksan markan vekselitakaukset,
- iii) ottaa kolmen miljoonan Saksan markan peruuttamattoman, rajoittamattoman omavelkaisen takauksen BvS:n hyväksi. Takauksen määrä pienenee 30 päivästä elokuuta 1998 vuosittain 0,5 miljoonaa Saksan markkaa, jos ostaja täyttää sopimusvelvoitteensa,
- iv) vastaa ympäristövahinkojen korjaamisen kustannuksista enintään kahdella miljoonalla Saksan markalla (tämän ylittävistä kustannuksista BvS maksaa 80 prosenttia enintään neljään miljoonaan Saksan markkaan asti),
- v) sopimussakoin varmistetut takuut: toteuttaa 1,5 miljoonan Saksan markan investoinnin 30 päivään kesäkuuta 2000 mennessä, säilyttää työpaikat Chemnitzin toimipaikassa (90 henkilöä kolmen vuoden ajan) sekä Chemnitzin tuotantolaitoksen taaten 25 työpaikkaa vielä kahden vuoden ajan tämän jälkeen, ja
- vi) sijoittaja, H&B GmbH ja H&B GmbH & Co. KG ovat sitoutuneet olemaan 2 päivään joulukuuta 2002 saakka suorittamatta voitonjakoa tai ottamatta yrityksen varoja muuten käyttöönsä (avoimesti tai peitellysti).

IV

Menettelyn C 16/95 puitteissa komissio sai kolmansilta huomautuksia, joista erään saksalaisen kilpailijan huomautus koski nimenomaan H&B:tä. Kyseisessä

huomautuksessa käsiteltiin SKET SMM:n suorittamaa H&B:n haltuunottoa, josta kyseinen kilpailija itse olisi ollut kiinnostunut, sekä H&B:n suorittamaa tuotteiden myyntiä, joka ilmeisesti tapahtui markkinahintoja edullisemmin ehdoin.

Kyseiset huomautukset annettiin tiedoksi Saksalle kirjeellä 19 päivältä marraskuuta 1996. Saksa antoi kirjeellä 6 päivältä tammikuuta 1997 (7 päivänä tammikuuta 1997 rekisteröity numerolla A/30033) H&B:tä koskevan vastauksensa, jossa se selvitti asiaa yksityiskohdaisesti. Selvityksen mukaan saksalainen kilpailija oli esittänyt komissiolle jo vuonna 1995 asianajajan välityksellä syytöksiä väittäen DZM:n syyllistyneen polkumyyntiin. Jo tuolloin Saksan viranomaiset pystyivät osoittamaan, että kyseisellä kilpailijalla oli todellinen mahdollisuus toimia markkinoilla ja että DZM:n hinnat eivät olleet markkinahintatasoa alempia.

SKET SMM:n suorittamasta H&B:n haltuunotosta ja kilpailijan ostoaikeista, jotka väitetään jätetyn huomioonmatta SKET SMM:ää suosivalla tavalla, Saksa totesi, että kyseistä kilpailijaa ei jätetty yksityistämismuutosten ulkopuolelle vaan se jättyi niistä pois.

V

DZM:n/H&B:n saaman tuen myöntäminen alkoi vuonna 1991. Kyseessä on ensinnäkin tuki, joka myönnettiin niin sanottujen Treuhand järjestelyjen (NN 108/91, E 15/92 ja N 768/94) aikana. Treuhand järjestelyt olivat voimassa 1 päivään tammikuuta 1996. Kyseisten järjestelyjen puitteissa Treuhandanstalt, jäljempänä "THA", vastasi yritysten rahoituksesta edellyttäen, että työntekijöiden lukumäärää ja tuen suuruutta koskevia tiettyjä kynnysarvoja ei ylitetty. DZM/H&B ei SKET SMM:n tytäryhtiönä voinut kuulua kyseisten järjestelyjen piiriin, koska SKET SMM ylitti työntekijöiden lukumäärää ja tukien suuruutta koskevat kynnysarvot. Näin ollen jokaisesta tälle yritykselle myönnetystä tuesta oli ilmoitettava komissiolle ja komission oli ne tutkittava.

Myönnetyn tai suunnitellun rahoituksen kokonaismäärä (katso III luku) on 50,2 miljoonaa Saksan markkaa. Lisäksi BvS on asettanut käyttöön liiketoiminnan rahoittamiseksi vekselitakauksia, joita on käytetty 3,3 miljoonan Saksan markan arvosta.

Näistä rahoitustoimenpiteistä voidaan todeta, että Treuhand järjestelyjä koskeviin päätöksiin perustuva 28,2 miljoonan Saksan markan erä ei ole EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Kyseessä on 24,2 miljoonan Saksan markan erä vanhojen luottojen rahoittamiseen ja enintään neljän miljoonan Saksan markan erä vanhojen rasisutusten mahdollisiin poistamisiin.

Tässä yhteydessä tutkittavien tukien yhteismäärä on siten 22 miljoonaa Saksan markkaa. Määrä koostuu seuraavasti:

- a) 1,4 miljoonan Saksan markan määrätarkoitussavustukset vuosina 1990–1991 (sosiaalisuunnitelman rahoittaminen);
- b) luopuminen 5,5 miljoonan Saksan markan sitoumuksen (sisältää korot) takaisinmaksusta vuonna 1993;
- c) 7,8 miljoonaa Saksan markkaa vuonna 1996 lainoihin, jotka muunnettiin takaisinmaksusta vapaiksi avustuksiksi;
- d) kolme miljoonaa Saksan markkaa liiketoiminnan rahoittamiseksi vuonna 1997 myönnettyihin lainoihin, jotka muunnettiin yksityistämisen yhteydessä takaisinmaksusta vapaiksi avustuksiksi;
- e) neljä miljoonaa Saksan markkaa vuonna 1997 takaisinmaksusta vapaisiin rakenneuudistusavustuksiin;
- f) 0,3 miljoonaa Saksan markkaa mahdollisten verovelkojen vastattaviksi ottamisesta.

Lisäksi on tutkittava BvS:n viime vuosina käyttöön asettamat vekselitakaukset (15 miljoonaa Saksan markkaa, joista 3,3 miljoonaa Saksan markkaa on tosiasiallisesti käytetty).

DZM:lle/H&B:lle myönnetty ilmoitettu tuki on tarkoitettu yrityksen rakenneuudistukseen, ja sen on täytettävä vuonna 1994 annetuissa vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽⁸⁾ 3.2 kohdassa määrätyt edellytykset.

Kyseinen tuki (myönnettyt lainat) myönnettiin suurimaksi osaksi silloin, kun DZM/H&B kuului SKET-yhteenliittymään, joka oli yksi Saksan uusien osavaltioiden suurimmista teollisuuskonserneista. SKET-yhteenliittymän yksityistäminen osoittautui mahdottomaksi raskaan rakenteen vuoksi, ja sen vaikeudet ja niitä seurannut yleistäytöntöönpanomenettely vaikuttivat vuosina 1990 ja 1991 vielä voitollisen tuloksen tehneen DZM:n/H&B:n elinkelpoisuuteen kielteisesti. Vuoden 1992 tulos oli [...] mutta parani sitten vähitellen ja oli vuonna 1995 voitollinen [...] ja vuonna 1996 jälleen tappiollinen [...]. Yksi tuloksen paranemiseen vuonna 1995 vaikuttanut tekijä oli todennäköisesti DZM:n sulauttaminen H&B-yhteenliittymään. Tuloksen heikkeneminen vuonna 1996 liittyy SKET SMM:n toiminnan kehittymiseen, joka lopulta johti lokakuussa 1996 yleistäytöntöönpanomenettelyn aloittamiseen. Tämä vaikuttaa edelleen H&B:n vuoden 1997 tulokseen (katso II luku).

Treuhand järjestelyn voimassaoloaikana H&B sai tukea vuosina 1990–1991 (sosiaalisuunnitelman rahoitus) sekä vuonna 1993 (valtio luopui saatavastaan). Kyseisen tuen

oli tarkoitus mahdollistaa yrityksen rakenneuudistuksen aloittaminen. THA ja myöhemmin BvS eivät muutoin olleet vastuussa yrityksen lopullisesta rakenneuudistuksesta. Niiden tehtävänä oli valmistaa yritystä yksityistämiseen. Lopullinen rakenneuudistus oli sijoittajan vastuulla. Yrityksen erityispiirre on epäilemättä se, että sen emoyhtiötä SKET SMM:ää ei pystytty onnistuneesti yksityistämään. Kyseisenä ajanjaksona DZM/H&B sisältyi koko SKET-yhtymän rakenneuudistussuunnitelmiin.

Vuoden 1995 lopulla sijoittajat Oestmann & Borchert vetäytyivät SKET SMM:n yksityistämssuunnitelmista. Tämän epäonnistumisen jälkeen konsulttiyritys Roland Bergerin oli mukautettava yhtymän rakenneuudistussuunnitelma uuteen tilanteeseen. Suunnitelman tavoitteena oli edelleen uudistaa koko yhtymän rakenne.

Sen jälkeen, kun SKET SMM:tä koskeva yleistäytöntöönpanomenettely oli aloitettu (lokakuussa 1996) ja H&B oli siirretty, H&B sai uutta tukea. Tuen oli tarkoitus mahdollistaa osittain niiden tilausten rahoitus, joista SKET SMM sai maksun emoyhtiönä, ja niiden lainojen takaisinmaksu, jotka SKET SMM oli myöntänyt H&B:lle. Yleistäytöntöönpanija oli katsonut nämä erät pesään kuuluviksi yleistäytöntöönpanomenettelyä aloitettaessa. Kyseinen tuki oli lisäksi tuonut yritykseen tarvittavaa likviditeettiä, jonka ansiosta se pystyi maksamaan tavarantoimittajien laskut (katso III luvun 3 kohta).

Sen jälkeen kun ETM ja H&B oli siirretty BvS:lle, jotta kyseisiä yhtiöitä ei katsottaisi pesään kuuluviksi, H&B:n suunnitelmaa muokattiin vielä kerran. H&B:n oli voitettava vaikeudet, jotka sen emoyhtiön yleistäytöntöönpano aiheutti sen liiketoiminnalle.

Yksityistämisen jälkeen Saksa ilmoitti uudelleen sijoittajan muuttaman rakenneuudistussuunnitelman, jossa tukimäärät olivat aikaisempaa pienemmät, koska aikaisempaan suunnitelmaan ei ollut sisällytynyt yksityisen sijoittajan osuutta.

Mainittujen suuntaviivojen mukaan ensimmäisenä edellytyksenä on laatia suunnitelma, jolla yrityksen pitkän aikavälin kannattavuus ja elinkelpoisuus voidaan palauttaa ilman lisätukea.

Liikevaihtoa ja kustannuskehitystä koskevat ennusteet vaikuttavat järkeviltä, ja vuoden 1999 tulos lieene voitollinen. Rakenneuudistustoimenpiteisiin sisältyy yrityksen sisäisiä toimenpiteitä, joilla tuotantoa ja toimipaikkojen välistä työnjakoa järjestellään uudelleen. Sijoittaja tuo yritykseen toimialan koskevan huomattavan taitotietonsa ja yhteytensä (II luku). Suunnitelman puitteissa yritys pystyy kattamaan kaikki kustannuksensa. Suunnitelma täyttäneen yrityksen elinkelpoisuuden palauttamista koskevat edellytykset (yrityksen vuositulo ennen veroja on voitollinen vuodesta 1999 lähtien).

⁽⁸⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12

Suuntaviivoissa edellytetään myös, että jos yritys toimii alalla, jolla on ylikapasiteettia, sen on supistettava tuotantokapasiteettiaan suhteessa saatavan tuen määrään.

H&B toimii koneenrakennusallalla; tarkemmin sanottuna se valmistaa kaapelin- ja langanvetokoneita. Kyseisellä alalla ei ole havaittavissa merkkejä ylikapasiteetista. Yhteisön koneenrakennusalan kasvun taannuttua yleisesti vuonna 1996 nyt on jälleen havaittavissa noususuuntaus⁽⁹⁾. Alan rakennetta on yhteisön alueella uudistettu perusteellisesti, ja elpyminen on parantanut alan asemaa useissa Itä-Euroopan ja Aasian maissa. Myös Yhdysvalloissa noususuhdanne on luonut tärkeitä markkinat. H&B:n langan- ja kaapelinvetokoneiden markkina-alueita ovat Saksan ja yhteisön lisäksi Yhdysvallat ja Kaakkois-Aasia. Lisäksi H&B toimii perinteisesti Itä-Euroopan maissa, joissa on havaittavissa merkkejä talouden elpymisestä. H&B kuuluu pieniin ja keskisuuriin yrityksiin.

Suuntaviivojen mukaan kolmantena perusteena on rakenneuudistuksen kustannusten suhteuttaminen siitä saatavaan hyötyyn. Tuen määrän on rajoituttava rakenneuudistuksen rahoituksen kannalta vähimpään.

H&B:n vuodesta 1991 alkaen saama tuki rajoittui rahoitukseen, joka oli tarpeen yrityksen toiminnan jatkamiseksi. Kyseessä on yhteensä 22 miljoonaa Saksan markkaa sekä vekselitakaukset, joita on käytetty 3,3 miljoonan Saksan markan arvosta. Vuonna 1996 tarkoituksena oli kattaa sitoumukset ja velat sekä likviditeetti. Vuonna 1997 kohteena olivat liiketoimintaan tarvittava likviditeetti sekä investoinnit. Neljän miljoonan Saksan markan takaisinmaksusta vapaa avustus myönnetään useampana eränä, ja maksetaan yritykselle vain, jos tarkastettaessa osoitetaan, että avustus käytetään määrätarkoitukseen. Sijoittaja vastaa vekselitakauksista. BvS vastaa mahdollisesta veroviraston takaisinmaksuvaateesta, jonka suuruus on 0,3 miljoonaa Saksan markkaa.

Sijoittaja osallistuu rakenneuudistuskustannuksiin (5,25 miljoonaa Saksan markkaa, joiden lisäksi on otettava huomioon enintään yhdeksän miljoonan Saksan markan suuruiset vekselitakaukset) maksamalla 0,25 miljoonan Saksan markan ostohinnan, myöntämällä kolmen miljoonan Saksan markan peruuttamattoman ja rajoittamattoman yhteisvastuullisenvelkaisen takauksen sekä vastaamalla 3,3 miljoonan Saksan markan käytetyistä vekselitakauksista ja asettamalla käyttöön (yhteensä enintään 9 miljoonan Saksan markan) ylimääräiset vekselita-

kaukset. Sijoittaja Henrich tuo yritykseen oman rahoitusosuutensa lisäksi toimialan koskevan taitotietonsa ja yhteytensä. Lisäksi hän on taannut investointien toteuttamisen, työpaikkojen säilymisen ja Chemnitzin toimipaikan säilymisen.

Mainituissa yhteisön suuntaviivoissa edellytetään, että rakenneuudistussuunnitelma pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan. Muussa tapauksessa komissio voi toteuttaa toimenpiteitä vaatiakseen tuen takaisinperimistä. Koska komissio tutkii valtiontuen yhdessä Saksan viranomaisten kanssa, se on ottanut huomioon Saksan viranomaisten vakuutuksen huolehtia suunnitelmien moitteettomasta täytäntöönpanosta. Komissio pyytää nähtäväkseen vuosikertomukset voidakseen tarkastaa itse tämän rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanon.

VI

Ottaen huomioon edellä esitetyt seikat komissio toteaa, että Chemnitzissä toimivalle Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH:lle/Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz, myönnettyä tukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, siltä osin kuin se täyttää vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskeissa yhteisön suuntaviivoissa esitetyt edellytykset.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saksan Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH:lle, Chemnitz, nykyisille Herborn & Breitenbach GmbH:lle, rakenneuudistuksen myöntämä valtiontuki soveltuu EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille. Tämä koskee:

- 1,4 miljoonan Saksan markan määrätarkoitussavustuksia sosiaalisuunnitelman rahoittamiseen;
- luopumista 4,6 miljoonan Saksan markan saatavasta ja siihen liittyvästä 0,9 miljoonan Saksan markan korosta vuonna 1993;
- vuonna 1996 myönnettyjä 7,8 miljoonan Saksan markan osakaslainoja, jotka muunnettiin sittemmin takaisinmaksusta vapaiksi avustuksiksi;

⁽⁹⁾ Katso "Panorama der EG-Industrie 1997", 2 osa.

- d) avustukseksi muunnettua lainaa ja takaisinmaksusta vapaita avustuksia, joita ei makseta takaisin, yhteensä seitsemän miljoonaa Saksan markkaa;
- e) veroviraston mahdollisten 0,3 miljoonan Saksan markan saatavien vastattavakseen ottamista;
- f) 15 miljoonan Saksan markan suuruisten vekselitausten käyttöönsäasettamista, joista sijoittajan tekemään haltuunottoon mennessä on tosiasiallisesti käytetty 3,3 miljoonaa Saksan markkaa.

2 artikla

Saksan on vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen (1994) mukaisesti esitettävä

vuosittain yksityiskohtainen kertomus rakenneuudistus-suunnitelman täytäntöönpanosta.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä toukokuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 1 päivänä heinäkuuta 1998,****Friuli-Venezia Giulian alueen suunnittelemasta tuesta terästeollisuusyritykselle
Servola SpA:lle***(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1941)***(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****(1999/226/EHTY)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamis-

missopimuksen,
ottaa huomioon terästeollisuudelle myönnettävää tukea koskevista yhteisön säännöistä 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen N:o 2496/96/EHTY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 5 kohdan,on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja on ottanut huomioon kyseiset huomautukset ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio ilmoitti Italian viranomaisille kirjeellä 28 päivältä kesäkuuta 1996 päätöksestään aloittaa komission päätöksen N:o 3855/91/EHTY (korvattu 1 päivänä tammikuuta 1997 päätöksellä N:o 2496/96/EHTY, jäljempänä "terästukisäännöt") 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu menettely osasta niitä tukia, jotka Friuli-Venezia Giulian autonominen alue alkoi myöntää terästeollisuusyritykselle Servola SpA:lle, jäljempänä "Servola".

Komission käytettävissä olevat tiedot perustuvat lähinnä Italian viranomaisten toimittamiin asiakirjoihin, joista on käynyt ilmi seuraavaa:

Friuli-Venezia Giulian autonominen alue aikoi auttaa Servolaa saattamaan Triesten tuotantolaitoksensa voimassaolevan ympäristölainsäädännön mukaisiksi ja perusteena käytettiin aluehallinnon 22 päivänä toukokuuta 1995 hyväksymää ehdotusta aluelaiksi N:o 166. Tukena myönnettiin 8,5 miljardin Italian liiran suuruinen pääomanlisäys ympäristösuojelun hyväksi tehtäviin investointeihin, joiden kokonaisarvoksi arvioitiin vähintään 37,9 miljardia Italian liiraa. Investointien tarkoituksena oli pääasiassa savu-, pöly- ja melupäästöjen vähentäminen sekä tuotantolaitoksen vedenpuhdistusjärjestelmän parantaminen.

Tutkittuaan ilmoitetut tuet ja investoinnit komissio päätti aloittaa päätöksen N:o 3855/91/EHTY 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä, koska noin 10 miljardin

Italian liiran suuruinen osa investoinneista, joiden tarkoituksena oli saatujen tietojen perusteella terästehtaan eri pöly- ja hiukkaspäästöjen vähentäminen ympäristönsuojelusta, liittyi pääosin laitoksiin, jotka oli otettu käyttöön vuosina 1991–1992.

Kyseiset 10 miljardin Italian liiran suuruiset investoinnit perustuivat heinäkuussa 1990 annettuihin ympäristönsuojelustandardeihin eikä niiden osalta siten täytynyt mainitun päätöksen 3 artiklassa säädetty edellytys, että tuki voidaan hyväksyä vain silloin kun asianomaiset laitokset on otettu käyttöön vähintään kaksi vuotta ennen uusien ympäristönsuojelustandardien voimaantuloa.

Toisaalta komissio epäili vahvasti edelleen ilmoitetun investoinnin toisen osan, noin 4 miljardin Italian liiran suuruisen investoinnin soveltuvuutta yhteismarkkinoille, jolla oli tarkoitus vähentää pöly- ja meluhaittoja päällystämällä uudelleen teollisuusalueella sijaitsevia teitä ja aukioita. Komissio katsoi, ettei tällaista toimenpidettä voida hyväksyä mainitun päätöksen 3 artiklan nojalla, koska terästeollisuusyrityksen alueella sijaitsevia teitä ja aukioita ei voida pitää artiklassa mainittuina "laitoksina".

Komissio päätti olla vastustamatta suunnitellun tuen loppuosaa, jonka määrä oli 23,94 miljardia Italian liiraa.

II

Komissio kehotti Italian hallitusta esittämään menettelyn aloittamista koskevat huomautuksensa ja ilmoitti menettelyn aloittamisesta muille jäsenvaltioille ja asianomaisille julkaisemalla päätöksen menettelyn aloittamisesta.

Ison-Britannian terästuottajien liitto BISPA (the British Iron and Steel Producers Association) ilmoitti komissiolle kirjeellä 17 päivältä lokakuuta 1996 huomautuksensa, jotka toimitettiin edelleen Italian viranomaisille kirjeellä 23 päivältä joulukuuta 1996.

Huomautuksissaan BISPA ilmoittaa kannattavansa komission päätöstä menettelyn aloittamisesta ja toteaa, että etenkin vuosina 1991–1992 käyttöön otetuille laitoksille myönnettävää tukea ei pitäisi hyväksyä, koska niitä koskevat ympäristönsuojelunormit olivat tulleet voimaan jo vuonna 1990. Teollisuusalueen katujen ja aukoiden

⁽¹⁾ EYVL L 338, 28.12.1996, s. 42

⁽²⁾ EYVL C 273, 19.9.1996, s. 4

päällystäminen ei ole terästukisääntöjen 3 artiklassa tarkoitettua tukea laitokselle, koska komission aikaisemman tulkinnan mukaan kyseisessä artiklassa "laitoksilla" tarkoitetaan ainoastaan koneita ja kalustoa.

BISPA kehotti komissiota julistamaan kyseiset tuet hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdan nojalla soveltumattomaksi.

III

Vastauksena menettelyn aloittamiseen sekä kolmansien osapuolten esittämiin huomautuksiin ja saatuaan tiedon komission päätöksestä Italian hallitus määritteli uudelleen kirjeessä 20 päivältä lokakuuta 1997 kyseiseen ilmoitukseen sisältyneet tukikelpoiset investoinnit ja suunnitellut tuet. Italian hallitus ilmoitti ensiksi peruuttavansa ne yhteensä 14 miljardin Italian liiran tuet, joiden osalta komissio oli aloittanut menettelyn, ja toiseksi pyysi lupaa 7,2 miljardin Italian liiran investoinneille, joita komissio ei vastustanut päätöksessä menettelyn aloittamisesta.

Komissiolle toimitetuista tiedoista ilmenee toisaalta, että osa ilmoitetuista investoinneista mahdollistaa ympäristönsuojelun tason huomattavan parantamisen. Tämä koskee erityisesti jätevesien puhdistamiseen tarkoitettua Still-laitteistoa (NH_3 5 mg/l ja H_2S 0,2 mg/l, kun Italian lainsäädännössä vahvistettu raja-arvo on edellisen osalta 15 mg/l ja jälkimmäisen 1 mg/l) sekä sintrauslaitteiden primaarista pölynpoistoa (pölyä 25 mg/m³ ja 250 mg/m³, kun Italian sääntöjen mukaiset raja-arvot ovat 50 ja 400).

Tämän vuoksi Italian hallitus pyysi lupaa myöntää tukea 7,2 miljardia Italian liiraa niihin ympäristönsuojelutoimenpiteisiin, joita komissio ei ollut vastustanut menettelyn aloittamisen yhteydessä. Näiden toimenpiteiden kustannukset olivat yhteensä 23,94 miljardia liiraa⁽¹⁾.

Komissio huomauttaa, että kun terästeollisuusyritys päättää noudattaa tiukempia ympäristönsuojelustandardeja kuin mitä asianomainen kansallinen lainsäädäntö edellyttää, se voi saada ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskeissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettua lisätukea vain jos se osoittaa muun muassa päättäneensä noudattaa lisäinvestointeja edellyttäviä tiukempia standardeja vapaaehtoisesti ja jos se todistaa, että on olemassa myös edullisempi ratkaisu, joka täyttää ympäristönsuojelua koskevat kansalliset vähimmäissäännökset.

Toisaalta Italian esittämän laskutavan mukaan yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettu lisätuki lasketaan ympäristönsuojeluinvestointien kokonaismäärän perusteella, mutta komissio katsoo, että suuntaviivojen mukaan kyseistä lisätukea voidaan soveltaa ainoastaan ympäristönsuojeluinvest-

ointien siihen osaan, joka tarvitaan kansalliset vähimmäisstandardit ylittävän tason saavuttamiseen.

Komission saamien tietojen mukaan kyseisessä tapauksessa yritys on käyttänyt yhteensä 17,2 miljardia liiraa investointeihin, joiden ansiosta sen ympäristönsuojelutoimien taso ylittää Italian ympäristönsuojelulainsäädännön edellyttämän vähimmäistason. Tällaisia toimenpiteitä ovat muun muassa pölyn poisto sintrauslaitteista, minkä kustannukset olivat 1,5 miljardin liiran sijasta 8 miljardia, koksintuotannossa käytettävien ekologisten laitteiden hankinta, varatun 2 miljardin sijasta 9 miljardia liiraa, ekologisten laitteiden hankinta pölyn poistamiseksi valmistus- ja kuljetushihnoista sekä hiilen ja muiden mineraalien varastointitilojen hankinta (1 miljardin liiran lisäinvestoinnit), sekä tuotantoprosessin yhteydessä syntyvän jäteveden NH_3 -pitoisuuksien alentaminen (800 miljoonan liiran lisäinvestoinnit).

Huomattavia lisäkustannuksia, jotka aiheutuvat lainsäädäntöön perustuvat vähimmäisnormit ylittävistä ympäristönsuojeluinvestoinneista, voidaan perustella tässä tapauksessa lähinnä sillä, että kyseinen terästeollisuusyritys sijaitsee keskellä Triesten kaupungin asuttua keskusta, minkä vuoksi Servola on toteuttanut huomattavasti suurempia ympäristönsuojeluinvestointeja kuin voimassa olevan ympäristönsuojelulainsäädännön perusteella olisi ollut välttämätöntä.

Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että vaikka Servola olisi voinut käyttää suurimman osan ilmoitetuista investoinneista täyttääkseen Italian ympäristölainsäädännön vaatimukset, ehdotetun tuen määrää ei silti voida hyväksyä. Toisin kuin Italian viranomaiset ehdottavat, lisätuen osalta ei voida ottaa huomioon investointien kokonaismäärää vaan ainoastaan se osa, joka aiheutuu vähimmäisstandardit ylittävistä investoinneista. Valtiontuki voi siis olla yhteensä enintään 6,171 miljardia Italian liiraa toisin sanoen 5,160 miljardia (mikä on 30 prosenttia 17,2 miljardin liiran investoinneista) sekä 1,011 miljardia (mikä on 15 prosenttia jäljellä olevista 6,740 miljardin liiran investoinneista).

Lopuksi komissio huomauttaa, että kyseisessä tapauksessa ei voida hyväksyä lisätuen myöntämistä millään muullaakaan perusteella. Tässä tarkoitetaan erityisesti pk-yrityksille myönnettävää lisätukea, jota ei voida hyväksyä, koska 31 päivänä joulukuuta 1997 Servolan palveluksessa oli 746 työntekijää.

IV

Komissio ottaa huomioon Italian viranomaisten lopullisen päätöksen peruuttaa tuki, jota komissio vastusti päätöksessä menettelyn aloittamisesta. Sen vuoksi tämä

⁽¹⁾ Alkuperäinen suunnitelma 37 940
Investoinnit, jotka eivät ole tukikelpoisia - 14 000
Yhteensä = 23 940

päätös koskee ainoastaan suunniteltua muuta julkista rahoitustukea, jota komissio ei ole vastustanut, koska se todetaan ilmoittamisen yhteydessä voimassa olevien yhteisön ympäristöstandardien mukaiseksi.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki ympäristönsuojeluinvestointitoimille, jonka Friuli-Venezia Giulia alue aikoo myöntää Servola SpA:lle, soveltuu hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille 6,171 miljardin Italian liiran enimmäismäärään saakka.

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta, kuinka paljon tukea se on myöntänyt Servola SpA:lle, jotta komissio voi tarkistaa, ettei hyväksyttyä tukimäärää ole ylitetty.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä heinäkuuta 1998,

Niedersachsenin osavaltion (Saksa) Georgsmarienhütte GmbH:lle myöntämistä
tuista

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2556)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/227/EHTY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 4 artiklan c alakohdan,

ottaa huomioon yhteisön säännöistä valtiontuesta terästeollisuudelle 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen N:o 2496/96/EHTY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

on edellä mainitun asetuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti antanut niille, joiden etua asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio päätti 15 päivänä heinäkuuta 1997 aloittaa päätöksen N:o 2496/96/EHTY 6 artiklan 5 kohdan mukaisen menettelyn 61,64 miljoonan Saksan markan suuruisesta summasta, jonka Niedersachsenin osavaltio on maksanut Georgsmarienhütte GmbH:lle (jäljempänä 'GMH') teräspölyn poistamista varten.

Kolmansille osapuolille, joiden etua asia koskee, ilmoitettiin tästä tiedonannolla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Huomautuksia lähettivät Neue Maxhütte Stahlwerke, UK Steel Association ja Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvä edustusto Euroopan unionissa. Saksa esitti huomautuksensa 13 päivänä lokakuuta 1997 päivätyllä kirjeellä ja vastauksensa kolmansien osapuolten huomautuksiin 13 päivänä maaliskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä. Saksa ilmoitti heinäkuun 13 päivänä 1998 uuden ja lopullisen kantansa tähän kysymykseen.

II

GMH perustettiin, kun Duisburgissa sijaitseva Klöckner Edelstahl GmbH, joka on Klöckner Werke AG:n tytäryhtiö, myytiin huhtikuussa 1993 toimivalle johdolle. Klöckner Werke AG oli hakenut 11 päivänä joulukuuta

1992 velkasaneerausmenettelyä, joka aloitettiin 5 päivänä toukokuuta 1993. Toimivaltainen tuomioistuin vahvisti 15 päivänä kesäkuuta 1993 lopullisen velkojen sopimuksen, jolla yrityksen velkoja vähennettiin 40 prosenttia (vastaa noin 1,46 miljardia Saksan markkaa).

GMH:n uusi yritysjohto päätti osana rakenneuudistusta korvata vanhan masuunin ja konvertterin uudella valokaariuunilla. Heinäkuussa 1993 Saksa ilmoitti suunnitelmasta myöntää 32,5 miljoonaa Saksan markkaa tukea, johon sisältyy myös tutkimus ja kehitys. Tuella oli tarkoitus rahoittaa osa kustannuksista, joita aiheutuu pölyn taloudellisesti järkevää hyödyksikäyttöä valokaariuunissa koskevasta tutkimuksesta. Tällä hetkellä masuunipöly varastoidaan esimerkiksi suljettuihin kaivoksiin, jos sen sinkkipitoisuus on niin suuri, ettei sitä voida puhalttaa sintrauslaitoksiin (masuunituotantomenetelmä).

Terästeollisuudelle myönnettävää tukea koskevista yhteisön säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1991 tehdyn komission päätöksen N:o 3855/91/EHTY⁽³⁾ 6 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä, joka aloitettiin marraskuussa 1993⁽⁴⁾, komissio hyväksyi helmikuussa 1995 päätöksellä 95/437/EHTY⁽⁵⁾ 15,243 miljoonan Saksan markan suuruisen tuen. Viimeksi mainitussa päätöksessä komissio totesi, että valokaariuunin ja pölynpoistolaitteiden rakentamisesta aiheutuvat 62,7 miljoonan Saksan markan kustannukset eivät kuuluneet tukikelpoiisiin kustannuksiin.

III

GMH valmistaa terästuotteita, joihin kuuluvat myös erikois- ja laatuteräksset. Vuoden 1994 syyskuuhun asti raakaterästä valmistettiin masuunissa ja konvertterissa. Rautaa, sinkkiä, hiiltä ja eri raskasmetalleja sisältävä suodatuspöly kerättiin suodattamalla konvertterin poistoilmasta. Syyskuusta 1994 alkaen tehdas on valmistanut terästä valokaariuunilla.

⁽¹⁾ EYVL L 338, 28.12.1996, s. 42

⁽²⁾ EYVL C 323, 24.10.1997, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 362, 31.12.1991, s. 57

⁽⁴⁾ EYVL C 71, 9.3.1994, s. 5

⁽⁵⁾ EYVL L 257, 27.10.1995, s. 37

Yrityksen pyydettyä vuoden 1992 lopussa velkasaneerausmenettelyn aloittamista Niedersachsenin osavaltio sitoutui huolehtimaan GMH:n sijaintipaikalle varastoidun suodatuspölyn asianmukaisesta hävittämisestä. GMH:n uudet osakkaat halusivat aloittaa teräksen tuotannon valokaariuunissa masuunin sijasta. Nykyisellä tekniikalla valokaariuuneissa ei voida kierrättää konvertterin suodatuspölyä kannattavalla tavalla.

Niedersachsenin osavaltio antoi osavaltion kokonaan omistamalle Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH:lle (jäljempänä 'NILEG') tehtäväksi huolehtia pölyn asianmukaisesti kierrättämisestä tai hävittämisestä ja maksoi tästä 69,14 miljoonaa Saksan markkaa. Helmikuussa 1994 NILEG allekirjoitti GMH:n kanssa sopimuksen, jossa tälle pölyn alkuperäiselle tuottajalle ja omistajalle annetaan tehtäväksi huolehtia pölyn hävittämisestä ja kierrätyksestä uuden tekniikan avulla, jota tutkittiin edellä mainitussa tutkimus- ja kehityshankkeessa. Tehtävän hoitamista varten NILEG maksoi GMH:lle 61,46 miljoonaa Saksan markkaa seuraavissa kolmessa erässä:

- maaliskuu 1994: 21,82 miljoonaa Saksan markkaa
- marraskuu 1994: 18 miljoonaa Saksan markkaa
- helmikuu 1995: 21,82 miljoonaa Saksan markkaa.

Samalla GMH myi helmikuussa 1994 NILEGille eri kiinteistöjä, joihin kuului myös Westerkampin tontti, jolle pöly on varastoitu, 14,5 miljoonan Saksan markan yhteisummalla. Kiinteistöjen kirjanpidolliseksi kokonaisarvoksi arvioitiin 38,996 miljoonaa Saksan markkaa, minkä perusteella voidaan päätellä, että Westerkampin tontin myynti aiheutti tappiota 24,496 miljoonaa Saksan markkaa. Westerkampin tonttia lukuun ottamatta myytyjen kiinteistöjen arvo vahvistettiin kesäkuussa 1998 Saksan pyytämässä asiantuntijalausunnossa.

IV

Menettelyn yhteydessä Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, UK Steel Association ja Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvä edustusto Euroopan unionissa ovat esittäneet huomautuksensa. Ne olivat poikkeuksetta sitä mieltä, että vapauttaminen suodatuspölyn hävitys-/kierrätysvelvollisuudesta muodostaa valtiontuen GMH:lle. Tätä tukea on niiden mielestä pidettävä terästukisäännöissä kielletynä toimintatukena.

Yhdistyneen kuningaskunnan edustuston mielestä tukea maksettiin sen vuoksi, että yritys houkuttelisi enemmän kiinnostuneita ostajia. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH viittasi huomautuksissaan GMH:n ja Relux-yrityksen väliseen sopimukseen, jonka mukaan GMH maksaa Reluxille 108 Saksan markkaa tonnilta suodatuspölyn hävittämi-

sestä. Verrattuaan Reluxille kaiken kaikkiaan maksettavaa hintaa pölymäärään (yhteensä 150 000 tonnia) Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH tuli siihen tulokseen, että NILEG on maksanut GMH:lle 43,8 miljoonaa Saksan markkaa liikaa.

V

Aikaisemmissa kirjeissään Saksa on ilmoittanut, että NILEG maksoi kyseiset 61,64 miljoonaa Saksan markkaa GMH:lle tavanomaisen pölyn mahdollista kierrätystä Westerkampissa koskevan palvelusopimuksen perusteella, minkä vuoksi siihen ei sisälly tukea.

Saksan mukaan GMH:lla ei ollut oikeudellista velvollisuutta pölyn kierrätykseen (pöly voi jäädä Westerkampin tontille tai se voidaan varastoida kaivoksiin), ja toivomus pölyn kierrättämisestä ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä oli lähtöisin NILEGistä, joka on julkinen yritys ja sen tontin omistaja, jolle pöly on varastoitu.

NILEGin tämän sopimuksen perusteella GMH:lle maksama summa on jopa alhaisempi kuin GMH:lle sen valmiudesta osallistua hankkeeseen aiheutuvat kustannukset, koska valokaariuunista maksettiin enemmän, jotta siinä voitaisiin kierrättää pölyä, ja koska tämän erikoisuunin käyttökustannukset ovat tavanomaista masuunia korkeammat erityisesti energiankulutuksen osalta. Yritys voi odottaa suurempia menoja myös silloin, jos sen pitää jälleen sopeuttaa nykyinen masuuni tavanomaisiin tuotantovaatimuksiin.

NILEGin maksama 61,64 miljoonan Saksan markan summa käytettiin valokaariuunin 17 miljoonan Saksan markan lisäkustannusten ja vuoteen 1996 mennessä kertyneiden 55 miljoonan Saksan markan kierrätyskustannusten kattamiseen. GMH oli aikaisemmin ilmoittanut NILEGille, että kierrätyskustannuksia ei voitaisi laskea paljon alle 400 Saksan markan tonnilta, ja lopettanut sen jälkeen kierrätyksen. Lisäksi se pyysi NILEGiä nostamaan alunperin sovittua sopimushintaa, mihin ei kuitenkaan suostuttu rahapulan vuoksi. Lopuksi GMH ilmoitti, että sille oli aiheutunut tuotantotoiminnassaan vuoden 1997 alkupuoliskolla ylimääräisiä käyttökustannuksia 2,5 miljoonaa Saksan markkaa valokaariuunin erityisominaisuuksien vuoksi.

Saksa ilmoitti 26 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä, että GMH:n olisi voitava pidättää summa, joka vastaa sille aiheutuneita lisäkustannuksia, koska niissä ei ole kyse tuesta, ja se katsoi GMH:lle maksetun tuen määräksi 38,586 miljoonaa Saksan markkaa. Tästä summasta olisi vähennettävä negatiivinen myyntihinta Westerkampin tontin myynnin peruuttamisen jälkeen.

Mitä tulee kolmansien osapuolten esittämiin huomautuksiin, Saksa pysyi kannassaan, että GMH:lla ei ollut oikeudellista velvollisuutta pölyn kierrätykseen, minkä vuoksi kyseiset summat eivät myöskään ole tukea. Vastauksena Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionin pysyvän edustuston esittämiin seikkoihin ”kiinnostuneiden ostajien houkuttelusta” Saksa muistutti, että GMH perustettiin huhtikuussa 1993 ja kyseinen summa maksettiin sellaisen sopimuksen perusteella, josta neuvoteltiin uuden yrityksen kanssa myöhemmin. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:n esittämistä Reluxin kanssa tehtyä sopimusta koskevista huomautuksista Saksa totesi, että huomautukset eivät perustuneet paikkansapitäviin tietoihin, sillä Reluxin kanssa tehty sopimus koski ainoastaan GMH:ssa syntyvää uutta pölyä, kuljetuskustannukset eivät sisällyneet sovitun hintaan vaan olivat GMH:n vastuulla ja pölymäärä ei ollut 150 000 tonnia vaan 300 000 tonnia.

Saksa ilmoitti kuitenkin komissiolle 10 ja 13 päivänä heinäkuuta 1998 lähetetyillä fakseilla että Westerkampin tontin myynti peruutettaisiin ja GMH maksaisi takaisin NILEGiltä saamansa 61,64 miljoonaa Saksan markkaa, josta kuitenkin vähennettäisiin Westerkampin negatiivinen myyntihinta (noin 37 miljoonaa Saksan markkaa). Kirjeessä ilmoitettua päivämäärää (26 päivänä kesäkuuta) olisi pidettävä mitättömänä. Lisäksi Saksa ilmoitti, että GMH:lla säilyisi velvollisuus hävittää tai kierrättää vanha pöly ympäristöystävällisesti.

VI

GMH on EHTY:n perustamissopimuksen 80 artiklassa tarkoitettu yritys, joka valmistaa perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, minkä vuoksi siihen sovelletaan kyseisen perustamissopimuksen ja päätöksen N:o 2496/96/EHTY määräyksiä.

Kyseisen päätöksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan komissiolle on annettava tieto kaikista tuen myöntämisestä EHTY-terästeollisuuden yrityksille koskevista suunnitelmista riittävän ajoissa, jotta se voi esittää huomautuksensa. Käsite ”tuki” kattaa myös jäsenvaltioiden tai niiden alueellisten tai paikallisten viranomaisten taikka muiden toimielinten toteuttamat valtion varojen siirrot omistussuuk-sien hankinnan, pääoman lisäysten tai vastaavien rahoitus-toimenpiteiden muodossa (kuten vaihtovelkakirjalainat tai muilla kuin kaupallisilla ehdoilla myönnettyt lainat taikka lainat, joiden korko tai lyhentäminen riippuu ainakin osittain yrityksen tuloksesta, ja lainatakaukset ja kiinteis-tönluovutukset), joita ei voida pitää markkinatalouden tavanomaisen käytännön mukaisena todellisena riski-pääoman sijoittamisena.

Yhteisön ja Saksan oikeuteen sisältyy saastuttaja maksaa-periaate, jonka mukaan jätteiden tuottajan ja/tai omis-tajan on huolehdittava niiden ympäristöystävällisestä

hävittämisestä tai kierrättämisestä. Periaatteessa saastut-tajan velvollisuutena on toimia eikä pelkästään maksaa. Saastuttaja voi tietenkin antaa jätteiden hävittämisen ammattitaitoisen tahon hoidettavaksi ja maksaa tälle näistä palveluista. Saastuttajan velvollisuus ei riipu ta-loudellisesta tilanteesta. Vaikka saastuttaja olisi taloudelli-sissa vaikeuksissa ja olisi hakenut velkasaneerausta neuvo-tellakseen velkojensa kanssa velkojen osittaisesta anteek-siantamisesta, se on edelleen velvollinen huolehtimaan tuottamiensa jätteiden asianmukaisesta hävittämisestä.

Jos saastuttaja ei täytä tätä velvollisuutta, toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä sen hävittämään jätteet. Jos tätä määräystä ei noudateta, valtio voi itse huolehtia jätteiden hävittämisestä ja periä kustannukset saastutta-jalta. Tällaisessa tapauksessa valtio tosin kantaa maksuky-vyttömyysriskin, mutta vaikkei henkilö kykenisi maksa-maan velkojaan valtiolle, ei siitä seuraa valtiolle ”toissi-jaista vastuuta” huolehtia jätteiden hävittämisestä. Koska GMH perustettiin velkasaneerauksen yhteydessä, säilyy uudella yrityksellä vastuu vanhan yrityksen aiheuttamista ympäristövahingoista. Niinpä GMH:n vapauttaminen näistä velvollisuuksista on valtiontukea.

Yrityksen vapauttaminen yleisestä velvollisuudesta huolehtia teollisuuspölyn asianmukaisesta hävittämisestä tai kierrätyksestä on valtiontukea. Kilpailija vapautetaan näin tuotantokustannuksista, mikä vastaa ympäristönsuo-jeluun myönnettävää valtiontukea koskevien suuntavii-vojen 1.5.3 kohdassa tarkoitettua toimintatukea. Tällaiseen vapauttamiseen liittyvän tuen määrä arvioidaan tavallisesti niiden kustannusten perusteella, joita kyseisten jätteiden hävittäminen tai kierrätys yleensä aiheuttaa.

Käsiteltävänä olevassa asiassa Niedersachsenin osavaltio on ottanut vastuulleen sen pölyn hävittämisen, jota syntyy GMH:n terästuotannon yhteydessä. Siten yritys vapautet-tiin tämän pölyn asianmukaisesta kierrätyksestä aiheutu-vista kustannuksista. Lisäksi osavaltio maksoi GMH:lle NILEGin kautta 61,64 miljoonaa Saksan markkaa sellaisen pölyn kierrätystä varten, jonka yritys on tuottanut itse ja jonka asianmukaisesta hävittämisestä tai käsittelystä yritykset tavallisesti joutuvat huolehtimaan itse.

Sitä, että GMH myi NILEGille sen tontin, jolle pöly on varastoitu, 24,496 miljoonan Saksan markan suuruisella tappiolla, voitaisiin pitää GMH:n ympäristönsuojeluvel-voitteiden siirtona ainoastaan silloin, jos maksettu negati-iivin hinta olisi kattanut ympäristönsuojeluvelvoitteiden täyttämistä aiheuttavat kokonaiskustannukset. Saksan kannan mukaan tontti, jolle pöly on varastoitu, kuuluu julkiselle yritykselle, joka on vastuussa pölyn hävittämi-sestä, minkä vuoksi pölyn hävittämiseen annettu rahoitus ei ole tukea. Tätä kantaa ei kuitenkaan voida hyväksyä.

Sen jälkeen kun tontin arvoksi oli arvioitu negatiivinen 24,496 miljoonaa Saksan markkaa, jota voidaan pitää saneeraukseen tarvittavana summana, GMH sai NILEGiltä 61,64 miljoonaa Saksan markkaa tuottamansa pölyn kierrättämiseksi uuden tekniikan avulla, jonka tutkimiseen se on myös saanut tukea.

Se, että valtio vapauttaa yrityksen suodatuspölyn asianmukaisesta hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista, on valtiontukea. Oletetun tuen tarkka määrä ei ole tiedossa, koska pölyä ei ole hävitetty, minkä vuoksi hävittämisestä aiheutuvat kokonaiskustannukset eivät ole tiedossa. Tähän mennessä on hanketta varten maksettu 61,64 miljoonaa Saksan markkaa.

Kuten Saksa ilmoitti faksilla 10 päivänä heinäkuuta 1998, Westerkampin myynti on tarkoitus perua, minkä vuoksi velvollisuus pölyn kierrätykseen ja kiinteistön saneeraukseen säilyy GMH:lla. Maakaupan peruuttamisen muodollisen vahvistamisen jälkeen ympäristönsuojeluvaroista vapauttamiseen liittyvä tukitekiä poistuu.

NILEGin maksamia 61,64 miljoonan Saksan markan summaa ei voida pitää tukena ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisesti (seurauksena ei ole ympäristönsuojelun parantuminen), koska GMH ei ole kierrättänyt pölyä eikä myöskään tule tekemään niin, sillä kierrätys ei ole osoittautunut kannattavaksi. Tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää valtiontukea koskevia yhteisön puitteita ei voida myöskään soveltaa, koska komissio on jo päätöksellä 95/437/EHTY hyväksynyt suurimman tällaisen hankkeelle sallitun tukimäärän.

Saksa on nyt ilmoittanut komissiolle, että GMH ja NILEG peruuttavat Westerkampin myyntisopimuksen ja hyväksyvät sen, että maa-alueen saneeraus on GMH:n vastuulla. Jos kauppa todella peruutetaan, voidaan se negatiivinen hinta, jolla GMH myi Westerkampin NILEGille (24,496 miljoonaa Saksan markkaa), vähentää 61,64 miljoonan Saksan markan summasta. Jos Westerkampin tontti ei olisi ollut mukana kiinteistöjen myynnissä, olisi GMH voinut saada muun omaisuuden myynnistä 24,496 miljoonaa Saksan markkaa suuremman summan. Riippumattomat asiantuntijat vahvistivat tämän omaisuuden markkina-arvon Saksan toimeksiannosta kesäkuussa 1998. Tämä merkitsee sitä, että Westerkampin tontin myynnin peruuttamisen jälkeen GMH:n laittomasti saaman tuen määrä on 37,144 miljoonaa Saksan markkaa.

Tämä tuki on toimintatukea, jota päätös N:o 2496/96/EHTY ei koske. EHTY:n terästeollisuuden yrityksille myönnettyjä toimintatukia ei voida pitää yhteismarkki-

noille soveltuvina. Sen vuoksi GMH:n on maksettava nämä tuet takaisin korkojen kanssa tukea edeltävien tavanomaisten markkinaolosuhteiden palauttamiseksi.

VII

Westerkampin tontin negatiivisen myyntihinnan vähentämisen jälkeen, jos tämä kauppa peruutetaan, GMH:n NILEGin kanssa tehdyn sopimuksen puitteissa saaman valtiontuen nettomäärä on 37,144 miljoonaa Saksan markkaa. Tuella rahoitettujen kustannusten laadun perusteella kyseessä on toimintatuki, joka ei ole päätöksen N:o 2496/96/EHTY eikä EHTY:n perustamissopimuksen mukaista. Kyseinen tuki on sen vuoksi poistettava ja perittävä takaisin tuensaajayritykseltä.

Tuki on maksettava takaisin kansallisten menettelyjen ja säännösten mukaisesti tuen maksamispäivästä alkaen kertyvällä korolla, joka perustuu aluetukien nettoavustusekvivalentin laskennassa käytettyyn viitekorkoon. Tämä toimenpide on välttämätön tukea edeltäneen tilanteen palauttamiseksi ja kaikkien yrityksen saamien taloudellisten etujen poistamiseksi.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saksan Georgsmarienhütte GmbH:lle Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH:n kautta myöntämä 61,64 miljoonan Saksan markan tuki on laiton, koska siitä ei ilmoitettu ennakolta komissiolle päätöksen N:o 2496/96/EHTY 6 artiklan mukaisesti. Kyseinen tuki ei ole EHTY:n perustamissopimuksen mukaista eikä sovellu yhteismarkkinoille, koska se ei täytä päätöksessä N:o 2496/96/EHTY säädettyjä edellytyksiä EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklasta poikkeamiseksi.

2 artikla

Saksan on poistettava 1 artiklassa mainittu tuki ja vaadittava sen takaisinmaksua kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta.

Jos Westerkampin tontin myynti peruutetaan, kuten Saksan viimeisimmässä kirjeessä ilmoitetaan, takaisin maksettavan tuen määrä pienenee 24,496 miljoonalla Saksan markalla 37,144 miljoonaan Saksan markkaan.

Tuki on maksettava takaisin Saksan lainsäädännön menettelyjen ja säännösten mukaisesti tuen maksamispäivästä alkaen kertyvällä korolla, joka perustuu aluetukien nettoavustusekvivalenttien laskennassa tuen maksamispäivänä käytettyyn viitekorkoon.

3 artikla

Saksan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta päätöksen noudattamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä ja esitettävä todistus siitä, että Westerkampin tontin myynti Niedersächische Landesentwicklungsgesellschaft

mbH:lle on peruutettu, jotta tämä tekijä voidaan ottaa huomioon takaisin maksettavan tuen määrässä.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 29 päivänä heinäkuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä maaliskuuta 1999,

neuvoston päätöksen 79/542/ETY ja päätösten 92/160/ETY, 92/260/ETY, 93/195/ETY ja 93/197/ETY muuttamisesta rekisteröityjen hevosten tuontiin, tilapäiseen tuontiin ja takaisin tuontiin Saudi-Arabian tietyistä osista liittyvien eläinten terveysvaatimusten osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 496)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/228/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/426/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 12, 13, 15, 16 artiklan ja 19 artiklan ii alakohdan,

sekä katsoo, että

neuvoston päätöksellä 79/542/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 98/622/EY⁽³⁾, on vahvistettu luettelo kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat nautaeläinten, sikojen, hevoseläinten, lampaiden ja vuohien sekä tuoreen lihan ja lihalvasteiden tuonnin,

päätöksellä 92/160/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 97/685/EY⁽⁵⁾, komissio on vahvistanut tiettyjen kolmansien maiden alueellistamisen hevoseläinten tuonnissa,

terveysvaatimukset ja eläinlääkärintodistukset rekisteröityjen hevosten tuonnissa, tilapäisessä tuonnissa ja takaisin tuonnissa vahvistetaan komission päätöksissä 92/260/ETY⁽⁶⁾, 93/195/ETY⁽⁷⁾ ja 93/197/ETY⁽⁸⁾, sellaisena kuin ne ovat viimeksi muutettuina päätöksellä 98/594/EY⁽⁹⁾,

komission Saudi-Arabiassa suorittaman eläinlääkinnällisen tarkastuskäynnin jälkeen on aihetta olettaa, että eläinlääkintäyksiköt valvovat hevoseläinten terveystilannetta tyydyttävällä tavalla; erityisesti hevoseläinten siirrot

maan tietyistä osista muualle maahan vaikuttavat olevan hyvin valvonnassa,

Saudi-Arabian eläinlääkintäviranomaiset ovat kirjallisesti sitoutuneet vahvistamaan vuorokauden kuluessa faksilla, sähköllä tai teleksillä komissiolle ja jäsenvaltioille direktiivin 90/426/ETY liitteessä A mainittavan ja maassa ilmoitusvelvollisuuden alaisen tarttuvan taudin esiintymisen hevoseläimissä ja kohtuullisen ajan kuluessa muutokset hevoseläinten rokotus- tai tuontikäytännöissä,

koko Saudi-Arabian alueella tehdyn serologisen tutkimuksen perusteella maata voidaan pitää vapaana räkätaudista ja astumataudista ainakin puoli vuotta; venezuelaista hevosen enkefalomyeliittiä tai *vesicular stomatitis*-tautia ei ole koskaan esiintynyt; hevosten virusarteriitista löytyi kuitenkin serologisia todisteita,

edellä mainitun tutkimuksen tulokset osoittavat, että afrikkalaista hevosruttoa ei ole esiintynyt tiettyissä Saudi-Arabian osissa yli kahteen vuoteen; maassa ei ole rokotettu tätä tautia vastaan viimeisten kahdentoista kuukauden aikana ja rokotukset on virallisesti kielletty; tiettyjä Saudi-Arabian osia ei voida kuitenkaan pitää taudista vapaina,

Saudi-Arabian toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle Riyadhin lähellä olevan hyönteissuojatun karanteeniaseman virallisesta hyväksymisestä ja toimittaneet näytteet niiden virkaeläinlääkärien allekirjoituksista, joilla on lupa allekirjoittaa kansainväliset vientitodistukset,

kun otetaan huomioon tiettyjen Saudi-Arabian osien terveystilanne, kyseisen maan alueellistaminen vaikuttaa aiheelliselta, jotta voidaan sallia rekisteröityjen hevosten tuonti yhteisöön ainoastaan taudista vapailta Saudi-Arabian alueilta,

eläinten terveysvaatimukset ja eläinlääkärintodistukset on vahvistettava kyseisessä kolmannessa maassa vallitsevan eläinten terveystilanteen mukaisesti; tämä mukautus koskee ainoastaan rekisteröityjä hevosia,

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 22

⁽²⁾ EYVL L 146, 14.6.1979, s. 15

⁽³⁾ EYVL L 296, 5.11.1998, s. 16

⁽⁴⁾ EYVL L 71, 18.3.1992, s. 27

⁽⁵⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 54

⁽⁶⁾ EYVL L 130, 15.5.1992, s. 67

⁽⁷⁾ EYVL L 86, 6.4.1993, s. 1

⁽⁸⁾ EYVL L 86, 6.4.1993, s. 16

⁽⁹⁾ EYVL L 286, 23.10.1998, s. 53

selkeyden vuoksi ISO-maakoodia olisi käytettävä muutettaessa luetteloita kolmansista maista,

päätös 79/542/ETY ja päätökset 92/160/ETY, 92/260/ETY, 93/195/ETY ja 93/197/ETY on muutettava vastaavasti, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään päätöksen 79/542/ETY liitteessä olevaan 2 osaan, erityiseen rekisteröityjä hevosia koskevaan sarakkeeseen, seuraava rivi ISO-maakoodien mukaisessa aakkosjärjestyksessä:

"SA	Saudi-Arabia	X	(")
-----	--------------	---	-----

2 artikla

Lisätään seuraavat sanat päätöksen 92/160/ETY liitteeseen:

"Saudi-Arabia

koko alue, lukuun ottamatta suoja- ja valvontavyöhykeitä, jotka on perustettu neuvoston direktiivin 90/426/ETY 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti ja jotka on rajattu seuraavasti:

1. Suojavyöhyke

1.1 Jizanin maakunta

- koko maakunta, lukuun ottamatta tiellä n:o 5 sijaitsevan Ash Shuqaiqin tievalvontapisteen pohjoispuolta ja tien n:o 10 pohjoispuolta

1.2 Asirin maakunta

- se osa maakuntaa, joka sijaitsee etelään Ad Darbista Abhaan ja Kamis Mushaytiin kulkevalta tieltä n:o 10, lukuun ottamatta ilma- ja sotilastukikohdan ratsastusklubeja
- se osa maakuntaa, joka sijaitsee etelään Kamis Mushaytista Jarashin, Al Utfahin ja Dhahran Al Janoubin kautta Najranin maakunnan vastaiselle rajalle kulkevalta tieltä n:o 15
- se osa maakuntaa, joka sijaitsee etelään Al Utfahista Al Faydin kautta Badr Al Janoubiin vievältä tieltä (Najranin maakunta)

1.3 Najranin maakunta

- se osa maakuntaa, jonka rajana on pohjoisessa Al Utfahista (Asirin maakunta) Badr Al Janoubiin ja As Sebtin vievä tie, joka jatkuu As Sebtista Wadi Habunahia pitkin tien n:o 177 yhtymäkohtaan Najranin ja Riyadhin välille,

ja tästä tie n:o 177 etelään Najranista Sharourahiin vievän tien n:o 15 yhtymäkohtaan

- tien n:o 15 eteläpuolinen osa maakuntaa Najranin ja Sharourahin sekä Jemenin rajan välissä

2. Valvontavyöhyke

2.1 Jizanin maakunta

- se osa maakuntaa, jonka teitä valvotaan Al Qahmahin tievalvontapisteeltä ja joka sijaitsee pohjoiseen tiellä n:o 5 sijaitsevalta Ash Shuqaiqin valvontapisteeltä ja pohjoiseen tieltä n:o 10

2.2 Asirin maakunta

- ilma- ja sotilastukikohtien ratsastusklubit
- se osa maakuntaa, joka sijaitsee suojavyöhykkeen rajan ja tiellä n:o 211 sijaitsevalle Muhayilin tievalvontapisteelle Ash Shuqaiqista johtavan tien n:o 209 välissä
- se osa maakuntaa, jota rajaavat Abhan eteläpuolella tiellä n:o 10 oleva tievalvontapiste, Abhan kaupunki sekä pohjoiseen johtavalla tiellä n:o 15 sijaitseva Ballasmerin valvontapiste 65 km:n päässä Abhasta
- se osa maakuntaa, jota rajaavat Khamis Mushayt ja Samakhiin johtavalla tiellä n:o 255 oleva tievalvontapiste 90 km:n päässä Abhasta ja Riyadhhiin johtavalla tiellä n:o 10 oleva tievalvontapiste Yarahissa 90 km:n päässä Abhasta
- se osa maakuntaa, joka sijaitsee etelään tiellä n:o 10 olevasta Yarahin tievalvontapisteestä tiellä n:o 177 olevaan Khashm Ghurabiin piirretystä viivasta Najranin maakunnan rajalle saakka

2.3 Najranin maakunta

- se osa maakuntaa, joka sijaitsee etelään linjasta Yarahin tievalvontapiste tiellä n:o 10 – Khashm Ghurab tiellä n:o 177, Najranin maakunnan rajalta Khashm Ghurabin valvontapisteeseen 80 km Najranista ja länteen Sharourahiin johtavalta tieltä n:o 175."

3 artikla

Muutetaan päätös 92/260/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan kolmansien maiden luettelo liitteessä I olevassa ryhmässä E seuraavasti:

"Algeria (DZ), Bahrain (BH), Egypti (") (EG), Israel (IL), Jordania (JO), Kuwait (KW), Libanon (LB) Libya (LY), Malta (MT), Marokko (MA), Mauritius (MU), Oman (OM), Qatar (QA), Saudi-Arabia (") (SA), Syyria (SY), Tunisia (TN), Turkki (") (TR), Yhdistyneet arabiemiirikunnat (AE)".

- 2) Korvataan liitteessä II olevan E kohdan terveystodistuksen otsake seuraavasti:

”TERVEYSTODISTUS

rekisteröityjen hevosten tilapäiseen maahantuontiin yhteisön alueelle alle yhdeksänkymmenen päivän ajaksi Algeriasta, Bahrainista, Egyptistä (¹), Israelista, Jordaniasta, Kuwaitista, Libanonista, Libyasta, Maltasta, Marokosta, Mauritiuksesta, Omanista, Qatarista, Saudi-Arabiasta (¹), Syyriasta, Tunisiasta, Turkista (¹), Yhdistyneistä arabiemiirikunnista”.

4 artikla

Muutetaan päätös 93/195/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan kolmansien maiden luettelo liitteessä I olevassa ryhmässä E seuraavasti:

”Algeria (DZ), Bahrain (BH), Egypti (¹) (EG), Israel (IL), Jordania (JO), Kuwait (KW), Libanon (LB), Libya (LY), Malta (MT), Marokko (MA), Mauritius (MU), Oman (OM), Qatar (QA), Saudi-Arabia (¹) (SA), Syyria (SY), Tunisia (TN), Turkki (¹) (TR), Yhdistyneet arabiemiirikunnat (AE)”.

- 2) Korvataan kolmansien maiden luettelo terveystodistuksen otsakkeessa liitteessä II olevassa ryhmässä E seuraavasti:

”Algeria, Bahrain, Egypti (¹), Israel, Jordania, Kuwait, Libanon, Libya, Malta, Marokko, Mauritius, Oman, Qatar, Saudi-Arabia (¹), Syyria, Tunisia, Turkki (¹), Yhdistyneet arabiemiirikunnat”.

5 artikla

Muutetaan päätös 93/197/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan kolmansien maiden luettelo liitteessä I olevassa ryhmässä E seuraavasti:

”Algeria (DZ), Bahrain (²) (BH), Egypti (¹) (²) (EG), Israel (IL), Jordania (²) (JO), Kuwait (²) (KW), Libanon (²) (LB), Libya (²) (LY), Malta (MT), Marokko (MA), Mauritius (MU), Oman (²) (OM), Qatar (²) (QA), Saudi-Arabia (¹) (²) (SA), Syyria (²) (SY), Tunisia (TN), Yhdistyneet arabiemiirikunnat (²) (AE)”.

- 2) Korvataan terveystodistuksen otsake liitteessä II olevassa E kohdassa seuraavasti:

”TERVEYSTODISTUS

Terveystodistus rekisteröityjen hevoseläinten tuonnissa yhteisön alueella Bahrainista, Egyptistä (¹), Jordaniasta, Kuwaitista, Libanonista, Libyasta, Omanista, Qatarista, Saudi-Arabiasta (¹), Syyriasta ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista sekä rekisteröityjen hevoseläinten ja jalostukseen ja tuotantoon tarkoitettujen hevoseläinten tuonnissa Algeriasta, Israelista, Maltasta, Marokosta, Mauritiukselta ja Tunisiasta”.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaistaan komission päätös 1999/90/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti kalvojen ja kermien osalta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 29, 3. helmikuuta 1999)

Sivulla 39, korvataan 3 artikla

seuraavasti: ”3 artikla

Liitteen III mukainen vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettely esitetään yhdenmukaistettujen standardien toimeksiannoissa.”

Oikaistaan komission päätös 1999/91/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti lämmöneristetuotteiden osalta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 29, 3. helmikuuta 1999)

Sivulla 45, korvataan 3 artikla

seuraavasti: ”3 artikla

Liitteen III mukainen vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettely esitetään yhdenmukaistettujen standardien toimeksiannoissa.”

Oikaistaan komission päätös 1999/93/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti ovien, ikkunoiden, ikkunaluukkujen, pimentimien, teollisuusovien ja niihin liittyvien rakennustarvikkeiden osalta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 29, 3. helmikuuta 1999)

Sivulla 52, korvataan 3 artikla

seuraavasti: ”3 artikla

Liitteen III mukainen vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettely esitetään yhdenmukaistettujen standardien toimeksiannoissa.”

Oikaistaan komission päätös 1999/94/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti betonielementtien, kevytrunkoainesbetonielementtien ja höyrykaistujen kevytbetonielementtien osalta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 29, 3. helmikuuta 1999)

Sivulla 56, korvataan 3 artikla

seuraavasti: ”3 artikla

Liitteen III mukainen vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettely esitetään yhdenmukaistettujen standardien toimeksiannoissa.”
